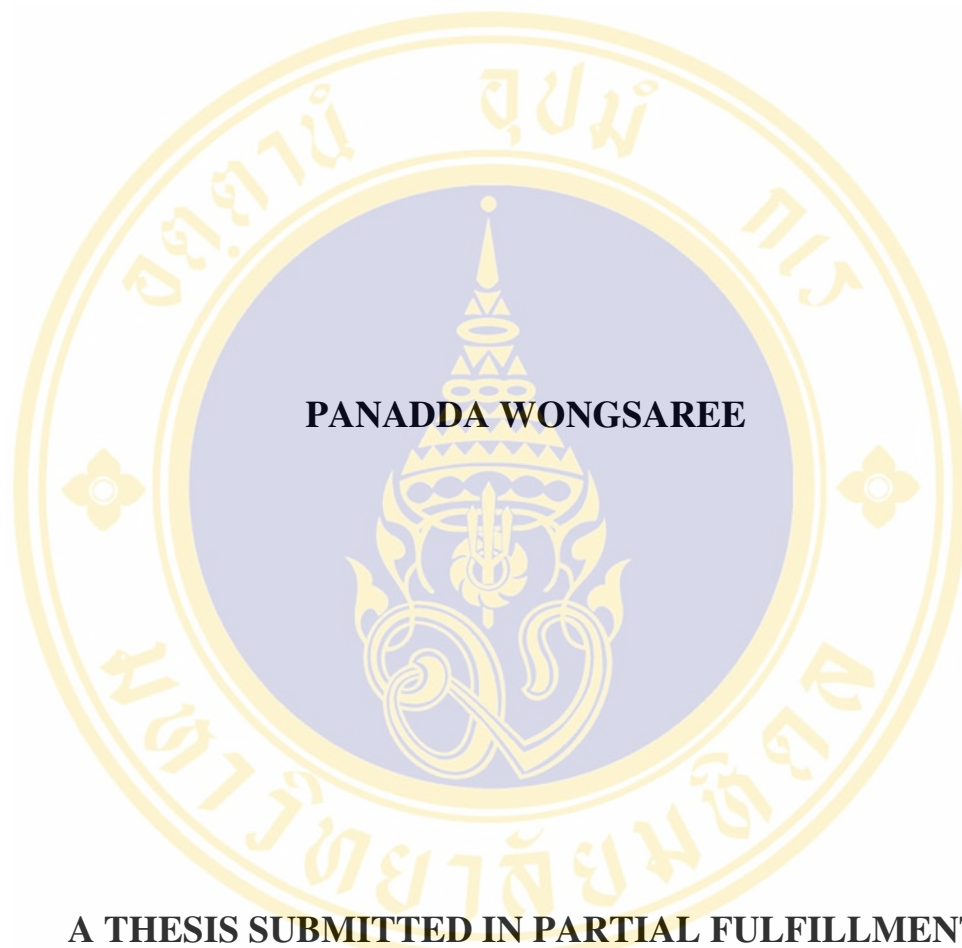

**THE TRAINING COURSE DEVELOPMENT FOR LOCAL GUIDE
IN THE EMERALD TRIANGLE AREA TOURISM**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(ENVIRONMENT PLANNING FOR COMMUNITY
AND RURAL DEVELOPMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2005

ISBN 974-04-6854-3

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Thesis
Entitled

**THE TRAINING COURSE DEVELOPMENT FOR LOCAL
GUIDE IN THE EMERALD TRIANGLE AREA TOURISM**

PANADDA WONGSAREE

Miss Panadda Wongsaree

Candidate

Dr. Sompong Thongchai

Asst. Prof. Sompong Thongchai,

D.Tech.Ed.(DTEM)

Major Advisor

Pinai Vitheesawat

Col.Asst.Prof. Pinai Vitheesawat,

M.Sc.

Co-Advisor

Pijak Hinjiranan

Asst.Prof. Pijak Hinjiranan, M.Sc.

Co-Advisor

P. Senawongse

Mr. Pisase Senawongse, M.Sc.

Co-Advisor

Prof. Dr. M.R. Jisnuson Svasti

Prof. Dr.M.R. Jisnuson Svasti, Ph.D.

Dean

Faculty of Graduate Studies

Kasem Kulpradit

Asst. Prof. Kasem Kulpradit,

M.Sc. (Technology of Environment
Management)

Acting Chair

Master of Science Programme in
Environment Planning For Community
And Rural Development

Faculty of Environment and
Resource Studies

Thesis
Entitled

**THE TRAINING COURSE DEVELOPMENT FOR LOCAL
GUIDE IN THE EMERALD TRIANGLE AREA TOURISM**

was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University for the
degree of Master of Science
(Environment Planning for Community and Rural Development)

on

November 7, 2005

PANADDA WONGSAREE

Miss Panadda Wongsaree
Candidate

Dr. Sompong Thongchai

Asst. Prof. Sompong Thongchai,
D.Tech.Ed.(DTEM)
Chair

PINAI Vitheesawat

Col.Asst.Prof. Pinai Vitheesawat,
M.Sc.
Member

PIJAK HINJIRANAN

Asst.Prof. Pijak Hinjiranana, M.Sc.
Member

Lect. Wasana Warapak, M.Ed.
Member

Mr. Pisase Senawongse, M.Sc.
Member

Prof. Dr. M.R. Jisnuson Svasti, Ph.D.
Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

Assoc. Prof. Anuchat Pounsomlee
Ph.D. (Human Ecology)
Dean
Faculty of Environment and Resources
Studies
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENT

The accomplishment of this thesis as planned was resulted from the kindness of Asst.Prof.Dr.Sompong Thongchai, Chairman of Thesis Defense Committee, Col. Asst.Prof. Pinai Vitheesawat, Lect.Pisase Senawongse, Asst.Prof. Pijak Hinjiranan, Thesis Defense Committee. I am grateful for their valuable suggestions and assistance to better this research. Most of all, I would like to thank Asst.Prof.Sompong Thongchai, for constantly expressing his great concern on the completion of my thesis.

Furthermore, I would like to thank all 11 experts for sacrifice their valuable times to prepare evaluation of this training course, including their knowledge and suggestions to better the training course. Also, my gratitude is extended for Lect. Sunchai Suthipanviharn for giving me the opportunity to work for him which is considered having good experiences and spending times wisely.

Moreover, I would like to thank Miss Pao for being good friend, nice lovable younger sister who is always giving me her support. Many thanks are extended to Ms. Taew, the big sister for getting early and Miss Koi for her encouragement as well as Miss Tuk for being the interpreter.

Finally, I would like to express my profound gratitude and sincere appreciation my dearest parents, my father, Mr. Monkol Wongsaree and my mother Mrs. Boonlom Wongsaree for their supports to make me get through those rough times as well as staying by my side to continuously give me their encouragement and providing educational support until I have reach my goal.

I sincerely feel grateful for those who had provided me their assistance although their names had not been mentioned here. My special thanks to all.

Panadda Wongsaree

THE TRAINING COURSE DEVELOPMENT FOR LOCAL GUIDES IN THE
EMERALD TRIANGLE AREA OF TOURISM

PANADDA WONGSAREE 4637096 ENRD/M

M.Sc.(ENVIRONMENT PLANNING FOR COMMUNITY AND RURAL
DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS: SOMPONG THONGCHAI, D.Tech.Ed., COL. PINAI
VITHEESAWAT, M.Sc., PISASE SENAWONGSE, M.Sc., PIJAK
HINJIRANAN, M.Sc.

ABSTRACT

This study was conducted as research by content analysis with these intentions: 1) To study, explore, collect, and analyze data associated with the following courses, The basic 12 year National Curriculum, General Tour Guide (Thai), Tourism Industry Course, Training Course for Tour Guides (previously used in training by the Tourism Authority of Thailand), and data of tour sites in the Emerald Triangle Area; 2) To formulate a training course for local tour guides in the Emerald Triangle Area of Tourism 3) To evaluate appropriateness of the training course for local guides in the Emerald Triangle Area of Tourism. The outline of the training course was taken to 11 academics, professional tour guides and government officials for evaluation. Research was done through 4 steps.

Step one studied, explored, collected and analyzed basic data associated with the basic 12 year National Curriculum, General Tour Guide (Thai) Course, Tourism Industry Course, Training Course for Tour Guides, and data of tour sites in the Emerald Triangle Area. Step two formulate an outline of a training course for local guides in the Emerald Triangle Area of Tourism. Step thee evaluated appropriateness of the training course for local tour guides in the Emerald Triangle Area of Tourism. Step four edited and updated the training course for local guides in the Emerald Triangle Area of Tourism for a final version.

The training course for local guides in the Emerald Triangle Area Tourism consisted of course components in objectives, contents, training methods, results evaluation, training duration, and an explanation for each subject.

KEY WORDS: TRAINING COTRSE FOR LOCAL GUIDE/ TOUR GUIDE/
TOURISM/ THE EMERALD TRIANGLE AREA

258 P. ISBN 974-04-6854-3

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
(THE TRAINING COURSE DEVELOPMENT FOR LOCAL GUIDES IN THE
EMERALD TRIANGLE AREA OF TOURISM)

ปนัดดา วงสารี 4637096 ENRD/M

วท.ม. (การวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมพงษ์ ธงไชย, ดร., พินัย วิถีสวัสดิ์, วท.ม., พิเศษ
เสนาวงษ์, วท.ม., พิจักษณ์ วิทยุธีระนันท์, วท.ม.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเนื้อหา (content analysis) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษา สํารวจ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเคยใช้ในการฝึกอบรมมาแล้ว และข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 2) เพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 3) เพื่อประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต โดยการนำโครงร่างหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญที่ทำการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรมีจำนวนทั้งสิ้น 11 คน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา สํารวจ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป(ไทย) หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ที่เคยฝึกอบรมมาแล้ว และข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
ขั้นตอนที่ 4 แก้ไขปรับปรุงและสร้างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า ได้หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตประกอบด้วยส่วนประกอบของหลักสูตร ดังนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหา รายวิชา วิธีการฝึกอบรม การประเมินผล ระยะเวลาที่ใช้ คำอธิบายรายวิชา

CONTENTS

	Page
ACKNOWLEDGEMENT	iii
ABSTRACT ENGLISH	iv
ABSTRACT THAI	v
LIST OF TABLE	ix
LIST OF FIGURES	x
CHAPTER	
I AN INTRODUCTION	
1.1 Historical Background and Problem's Significance	1
1.2 Research Conceptual Framework	3
1.3 Research Objectives	6
1.4 Research Scope	6
1.5 Research Definitions	8
1.6 Results Expectations	9
II THE DOCUMENTARY RESEARCH AND RELATED LITERATURE REVIEW RESULT	
2.1 Historical background of the Emerald Triangle Area	11
2.2 Historical background and significance of the Tourists Guide	12
2.3 Policies and Tourism Development planning of Thailand	19
2.4 Conceptual Trend towards Tourism	28
2.5 Curriculum Development and Evaluation	31
2.6 Relevant Research	44
2.7 Discussion of Literature Review	59
III THE RESEARCH METHOD	
3.1 Sample Participants	51
3.2 Research Instruments	52

CONTENTS (cont.)

	Page
3.3 Data Collection	53
3.4 Data Analysis	54
IV THE RESEARCH RESULTS	
4.1 Analysis of basic data in the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism regarding basic curriculum of 12 years as well as general curriculum for Thai Tourist Guide, Tourism Industry Curriculum and Training Curriculum for previously used in training and information on tour sites resources in the Emerald Triangle Area.	55
4.2 Results analysis of basic data regarding the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism	65
4.3 Results of outline for training course development for local guide in the Triangle Area Tourism.	68
4.4 Results of evaluation for appropriateness of training course development for local guide in the Triangle Area Tourism	74
4.5 The complete version of training course for local guide in the Triangle Area Tourism	85
V THE RESEARCH DISCUSSION RESULTS	
5.1 Local Tourist Guide Course for Graduated in Different Educational Levels	91
5.2 Outline of Local Tourist Guide Course for Emerald Triangle Area Tourism	98

CONTENTS (cont.)

	Page
5.3 Evaluation for Appropriateness of Local Tourist Guide Course for Traveling in the Emerald Triangle Area by Experts	98
5.4 Formulation of Local Tourist Guide Course for Traveling in the Emerald Triangle Area Tourism	99
VI. THE CONCLUSION AND RECOMMENDATION	
6.1 Research Conclusions	101
6.2 Research Problems	103
6.3 Current Research Suggestions	103
6.4 Further Research Suggestions	103
BIBLIOGRAPHY	104
APPENDIX	108
BIOGRAPHY	258

LIST OF TABLES

Table	Page
Table 4.1 Analysis Comparison of Different Training Courses	56
Table 4.2 Types and Number of Tour Sites Classified by Provinces of Each Country	63
Table 4.3 Results of Training Course Evaluation by Experts	74
Table 4.4 Subjects used for training depending on based knowledge of each person	86

LIST OF FIGURES

Figure	Page
Figure 1.1 Conceptual Framework	5
Chart 4.1 : Illustration Map of the Emerald Triangle Area	64

CHAPTER I

AN INTRODUCTION

1.1 Historical Background and Problem's Significance

1.1.1 Historical Background

According to the National Economic and Social Development Planning, 9th edition, conservation and preservation of community's environment, arts and cultures as well as tour sites to better life's quality and community economy by maintaining environmental conditions of natural tour sites resources, including arts and cultures and archeology to promote sustainable tourism. As for the Northeast region, conservation was directed at restoration of tour sites resources in nature, history, arts and cultures to become the gateway connecting with Indochina countries, having Nong Khai, Mukdahan, Nakhon Phanom as the commercial gateway at the border where Ubon Rat Chathani was the center Province. During June, 2000, the Prime Minister of Cambodia had made the proposal for Thailand, Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia to collaborate in building the so-called "Economic Triangle" in order to reinforce economic, politic and social capabilities without damaging environment. The tourism strategy for 2004-2008 has created vision for Thailand to be Tourism Capital of Asia. At the same time, the goal had been set for Thailand to be Quality Destination, thus leading to the ultimate achievement as World Class Destination. As for the policy toward local people's participation in the development of tour based by the Tourism Authority of Thailand (referenced Kawee Vorakawin and associates, 2003), it had directly developed the plan to include not only the local people's involvement but also organization, private sector and general public as well. Through investment, production and services, the policies should be set up with balance in equality and justice to coincide with other developments and create the least environmental impacts.

Since tourism in 18th and 19th centuries was quite inconvenience due to communication difficulty from different spoken languages among the tourists and the locals, the tourist guide has become the valuable and wanted person. However, most tourists were being limited in the areas. Lengthy trip often judged by its duration, provided less conveniences and safety. Most important, it was costly, only the wealthy and privileges could afford such trip. No matter where tourism happened, domestic or international (M.L Tui Chumsai: 1984:20), tourism development and promotion policy of the current government has urgently restored the relationship and collaboration with the neighboring countries to prepare Thailand for the main corridor of tourism in this region.

Long term targets had been planned up to the year 2012, aiming toward making the uniqueness of Thai tourism up to the World Class Standard. They were prepared for readiness in tour based, services and environmental protection with the following elements (Tourism Authority of Thailand, 2001), beautiful tour based, maintaining world renown Thai uniqueness, pollution-free environment, safety from crime, accident and illness, concerning with numbers of infrastructures and conveniences as well as quality services. With excellent connection in transportation and public communication system linking with the world major tour cities, every Thai citizen should be ready to offer services according to the World Class Standard and receive extreme benefit and welfare in the same standard.

1.1.2 Problem's Significance

Northeast region had been named the gateway to Indochina, being designated as the recreation area for the tourists before visiting the Indochina countries or mainly the passage to Indochina. According to many tourism reports, Northeast region was only the passage to Indochina. Therefore, it had become necessary for the responsible parties both public and private sectors to search for strategies to develop Northeast region not only as the Tourism center for Indochina but also the Gateway to Indochina as well (Seksan Yongvanich and associates: 2003:27).

Under the cooperation of three countries, Thailand, Laos People's

Democratic Republic and Kingdom of Cambodia regarding tourism within the Emerald Triangle as being agreed in the following topics: 1) Commercial and Investment conveniences 2) Agricultural and Industrial cooperation 3) Linking the transportation in the region 4) Tourism 5) Human Resources Development. Out of those five topics, tourism was the main topic to discuss, develop and promote, leaving other topics to develop further. The Emerald Triangle Area had been known as area with readiness in tour sites resources enough to attract the tourists. Since it was the newest tour based in the region, many tourists had not paid much attention to the area. Therefore, the three countries (Thailand-Laos-Cambodia) had decided together to build the economic collaboration by establishing the Emerald Triangle area at the adjacent border of three countries, also covering six areas within those countries as well. The development had been directed toward social, economic and political development without environmental impacts. From the joint agreement, the urgent development should be in tourism since the area contained abundant tour based. Therefore, educational system to provide knowledge must be thoroughly and carefully arranged.

Thus, the formulation of local tourist guide course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism had become another channel to develop tourism in the Northeast region, south of the Emerald Triangle to become major tourist attractions and connecting routes to the neighboring countries, Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia as well as generating income within the region and to support the expansion of tourism and respond to the government tourism development requests in the area including the need of the tourists for sightseeing or tour based information of three countries in the Emerald Triangle.

1.2 Research Conceptual Framework

The Emerald Triangle Area was conceived the collaboration of 3 countries Thailand, Kingdom of Cambodia and Laos People's Democratic Republic on June 2000 when the Prime Minister of Cambodia had proposed for Thailand, Kingdom of Cambodia and Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia to jointly built Economic Triangle to reinforce economic, politic and social capabilities

without damaging environment. The Emerald Triangle Area was the area well-known for its diversified tour sites resources, such as, natural, cultural, historical, architectural and religious and man-made. Therefore, it should be proper to formulate training course for local guide in the Emerald Triangle Area tourism to support tourism expansion in the near future. Relevant courses were analyzed before course's formulation based on regulations framework of training course for general tourist guide (Thai) by Tourism Authority of Thailand as illustrated in Chart 1.1

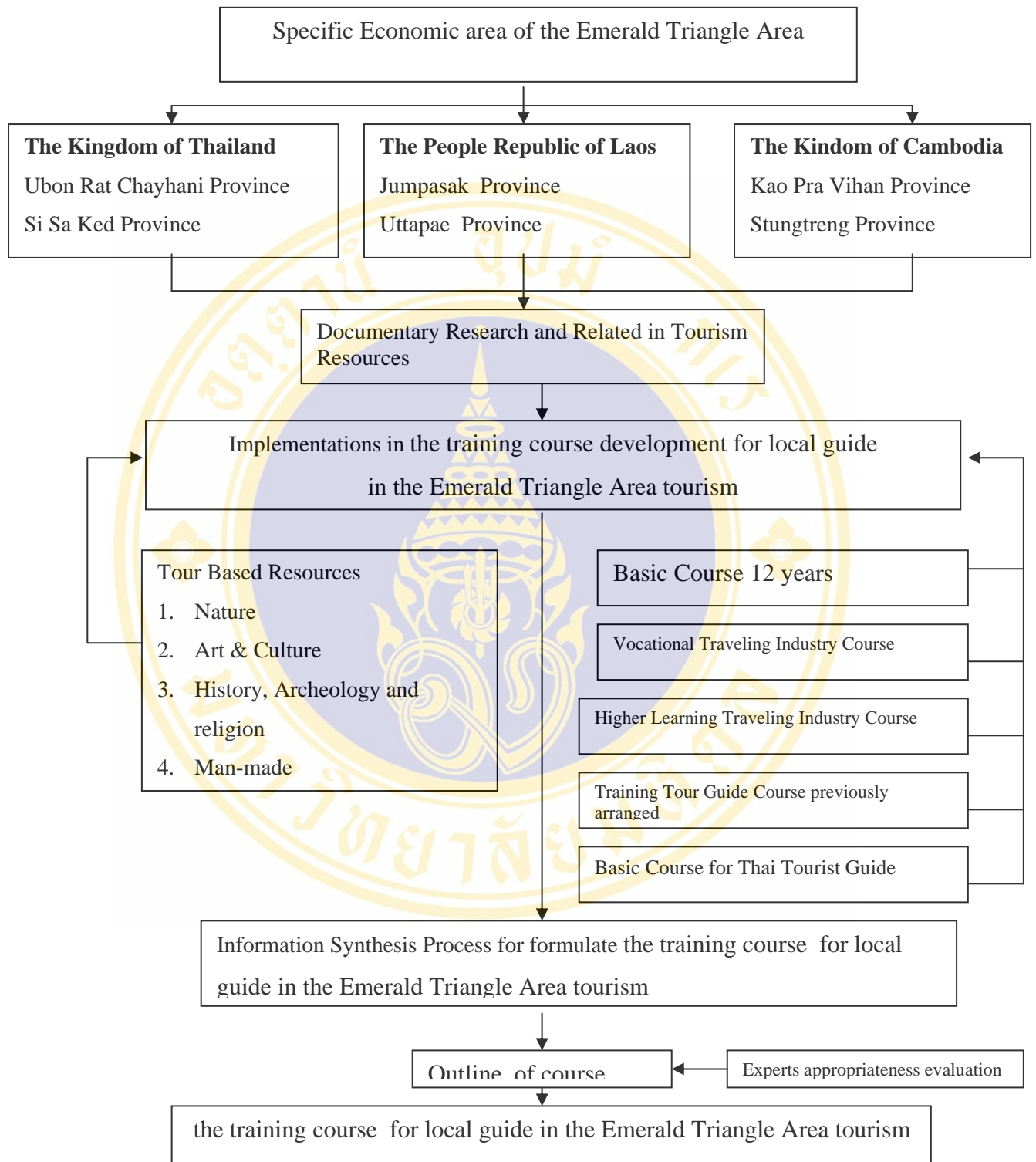

Figure 1.1 Conceptual Framework

1.3 Research Objectives

1.3.1 To study, explore, collect, analyze data and basic information related to training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism. Namely, Basic Course 12 years, Vocational Traveling Industry Course, Higher Learning Traveling Industry Course, Training Tour Guide Course previously arranged, Basic Course for Thai Tour Guide and Information on Tourist Attractions of Emerald Triangle Area.

1.3.2 To formulate training course for local guide the Emerald Triangle Area Tourism.

1.3.3 To Evaluate for the appropriateness of training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism.

1.4 Research Scope

1.4.1 **Study areas** consisted of the Emerald Triangle Area located at Lower Mekong River that covered 3 countries, Ubon Rat Chathani Province and Si Sa Ked Province of Thailand, Uttapae Province and Jumpasak Province of Laos People's Democratic Republic and Stungtreng Province and Preah Vihear Province of Cambodia.

1.4.2 Sample Participants

The Sample Participants are 11 persons divide into 3 groups

1. Group of Academic Scholars consisted of 8 persons.

1.1 Two academic scholars were directly involved.

An officer from headquarter of Tourism Authority of Thailand.

An officer from district of Tourism Authority of Thailand,

Northeast region, Area 2, Ubon Rat Chathani Province.

1.2 Two officers from the Embassies

An officer from Laos Embassy

An officer from Cambodian Embassy

1.3 Four academic scholars from higher learning institutions.

2. Beneficiaries consisted of 2 persons.

2.1 A local tour operator

2.2 A local tourist guide

3. One expert from the Emerald Triangle Area (Chairman of the sub-committee to survey and explore tourism routes connecting to the neighboring countries).

1.4.3 Research Implications

Research implications used for formulating training course for local tour guide in the Emerald Triangle Area Tourism were the follow.

1. Relevant Courses

1.1 Basic Course 12 years

1.2 Tourism Industry Course for Commercial College

1.3 Tourism Industry Course for High Learning

1.4 Training Course for General Tour Guide previously used by Tourism Authority of Thailand

1.5 Training Course for General Tour Guide (Thai)

1.6 Tour Sites Resources in the Emerald Triangle Area

Tour Sites Resources were classified according to guidelines for classification of Tourism Authority of Thailand as follows:

1.6.1 Natural

1.6.2 Cultural

1.6.3 Historical, Archeological and Religious

1.6.4 Man-made

2. Outline of training course for local guide in the Emerald Triangle Tourism were divided into 4 groups of knowledge, such as, Academic, Specific Occupation, Tour Sites, Out-of-Classroom which consisted of the following units:

2.1 Academic contained 4 units:

Unit 1: Tourism Industry and Social Economic

Unit 2: Land Habitat and Tourism Resources Conservation

Unit 3: Arts and Religions

Unit 4: History and Literature

2.2 Specific Occupation Knowledge

Unit 5: Tourist Guide's duties

Unit 6: Technical Operation of Tour Guide

2.3 Tour Based Knowledge

Unit 7: Tourism resources in the Emerald Triangle Area

2.4 Out-of-Class Studies

Unit 8: Field trips

3. Evaluation forms for experts to appropriateness evaluation of the training course for local guide in the Emerald Triangle Area tourism.

1.5 Research Definitions

1.5.1 Tour Guide referred to a person in charge of conducting tour in the Emerald Triangle Area, whose duty was to provide tourists information regarding tour based and other vital tour information.

1.5.2 Tourism referred to traveling from one tour based to another tour based in the Emerald Triangle Area for recreation, education and visiting tour based only, without working or generating income.

1.5.3 Tour Guide Course referred to learning and teaching that had been created from the principles and guidelines of the standard course of the Tourism Authority of Thailand with the approval of experts who had set up the purposes, scope and contents, training duration and evaluation. It has specifically designed for the training participants to gain knowledge and ability suitable for being the tourist guide in the Emerald Triangle Area.

1.5.4 Basic Course 12 Years referred to educational curriculum that the Ministry of Education has mandatory assigned for Primary School through High School.

1.5.5 Tourism Industry Course referred to course related to tourism, such as, Hotels, Tourism, Hiking that had been taught in the Educational Institutions.

1.5.6 Regular tourist guide curriculum (Thai) referred to the training tourist guide curriculum by the Tourism Authority of Thailand. This training curriculum was written in Thai language only. The training participant who had passed this training would receive Bronze Gold tourist guide card, enabled to guide only Thai tourists all over Kingdom of Thailand. For this particular research, the regular tourist guide curriculum was being used as reference to create local tourist guide curriculum for traveling in the Emerald Triangle Area.

1.5.7 Man-made Tour Sites referred to tourist resources made by human to attract tourists, such as, Dams, Fun Parks, Zoo as the current infrastructures, excluding the past constructions that still maintained historical values

1.6 Results Expectations

- 1) To derive at the training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism
- 2) To assist the Sub District Administration in the Emerald Triangle Area in the training local guide
- 3) For Government agencies to apply research results with academic subjects in order to encourage education together with tourism.
- 4) To apply research results with the formulation of training course for local guide for specific area in the Emerald Triangle Tourism.

CHAPTER II

THE DOCUMENTARY RESEARCH AND RELATED LITERATURE REVIEW RESULT

In preparation to study for the research entitled “The Training Course Development for Local Guide in the Emerald Triangle Area Tourism”, the researcher had compiled information from the following documents.

2.1 Historical background of the Emerald Triangle Area

2.2 Historical background and significance of Tour Guide

2.2.1 Historical background of the Tourist Guide

2.2.2 Definition of the Tourist Guide

2.2.3 Roles and significance value of Tourist Guide

2.2.4 Tourist Guide’s Problems

2.2.5 Historical Background of the Tourist Guide Course

2.3 Policies and Tourism Development Planning of Thailand

2.3.1 The 9th National Economic and Social Planning

2.3.2 Development planning and Promotional tourism of Thailand of Tourism Authority of Thailand

2.3.3 Planning for Tourism Marketing of 2005 and Tourism Marketing Direction of 2006-2008 of Tourism Authority of Thailand.

2.3.4 Tourism Promotional Policies of Thailand 2003-2006 of office of tourism Development

2.3.5 Policies towards local people’s participation in developing tourism

2.3.6 Tourism Industrial Standard

2.4 Conceptual Trend towards Tourism

2.4.1 Definition and Purposes of Tourism

2.4.2 Types of Tour Sites Resources

2.4.3 Elements of Tourism

2.5 Curriculum Development and Evaluation

2.5.1 Definition of Curriculum

2.5.2 Scope of Curriculum's definition

2.5.3 Significant Component of the Curriculum

2.5.4 Elements of Curriculum

2.5.5 Curriculum Development

2.5.6 Curriculum Evaluation

2.6 Relevant Researches

2.6.1 Relevant research regarding tourists guide

2.6.2 Relevant research regarding the Curriculum

2.7 Discussion of Literature Review

2.1 Historical background of the Emerald Triangle Area

The Emerald Triangle was established on June 2001 by Somdet Hunsen, the Prime Minister of Cambodia who had presented this idea to Mr. Chuan Leekpai, the Prime Minister at that time, asking cooperation to establish economic triangle to build economic capacity in economic, politic and social without least impact to environment and natural resources (Office of Tourism Development, 2003:4-5). The cabinet has approved its establishment on 19th, 2002 and appointed the committee to maintain the Emerald Triangle with the meeting of 1/2002. Decision was made to assign the responsible division that could operate in the beginning to compatible with the set objectives of that project which were: Tourism, Agriculture, Medium Transformed Industrial and Human Resources Development (Ministry of Foreign Affairs, 2004: 1).

In the year 2003, Foreign Ministers of Thailand, Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia had met to set the conference date on 1-2 August 2003 at Laos to declare political intention for using tourism as the pilot project of the Emerald Triangle and after considering adding to the existing project, it could be done instantly for apparent results and then proceed to other areas.

On the 2nd of August, 2003, there had been the cabinet meeting to collaborate on the Emerald Triangle Project. Mr. Sonthaya Kunplem, Minister of Tourism and Sport had announced tourism collaboration between countries by suggesting joint

research to exchange tourism personnel in every levels, public and private sectors in the Emerald Triangle Area, such as, Ambassadors, Provincial Governors and local personnel, representatives from public sectors and journalists to attract both inside and outside areas including the development of tourism personnel, publicity concerning tourism industry in the area , and local merchandise which were symbol of the areas Making the list of tour sites in the Emerald Triangle including convenience in the area south of Laos, Northeastern of Thailand and also appointed the committee to plan operation on tourism within the year 2003 by Ministry of Tourism and Sport to be the host of the first meeting (Office of Tourism development, 2003:5)

Ministry of Tourism and Sport by the Office of Tourism had appointed the nation committee and local committee to develop tourism in the Emerald Triangle to support public sector and private both nation and local levels to participate in the sustainable development of the Emerald Triangle and find the suitable design for appointing working team to plan operation within the year 2003 including route exploration within 26-28 September 2003. Results from the cooperation came up with the plan to develop in the other areas as well to support the expansion of tourism, commercial and commercial in this region.

2.2 Historical background of the Tourist Guide

2.2.1 Historical background of the Tourist Guide

Traveling in every period needed guides or tourist guide. The first tourist guide had been stars in the sky. When human drew map and compass, travelers used map and compass as tourists guide. When there was frequent traveling, there had been traveling record to describe location and geography, distance including climate of traveling route. These things had been named as tourists guide. Therefore, traveling history of human no matter how enticing it became, objects and documents served as travelers as being tourists guide before human had geographically known the world better. Traveling to study geographic conditions was less frequent. However, people still needed to travel at all times which made traveling motivation changing , instead of traveling to study culture, tradition and human's creation. Objects that acted as tour guide were much less. Traveling to study must rely on human as tour guide.

Tour guide occupation began when there had been arrangement for tour group by different companies in Europe since the middle of 16th century when Thomas Cook Company Ltd. had arranged traveling by train in England and later expanded into other areas. Tour services for large number of people needed tourists guide to provide conveniences. Besides, significance places had tourists frequently visited usually find someone who actually had full knowledge about such places to explain to tourists.

As for Thailand, tourists guide had become quite popular after World War II when there were increasing number of foreigners visiting the country, as tourists, businessmen and persons involved in military. Therefore, it was necessary to have tourists guide who could speak foreign languages to service foreign tourists and after Vietnam War, Thailand had been more well-known worldwide. Large and small group of tourists from all over the world traveled to Thailand more and more which created the need for tourist guide who knew other foreign languages besides German, French, Spanish, Italian, Japanese and Chinese. At the beginning, tourist guide occupation in Thailand was not certified since being tourists guide did not require high education, only some knowledge in English enough for communication as tourists guide.

2.2.2 Definition of the Tourist Guide

...Tourism Business and Tourists Guide Act, 1992, Article 3 had given the meaning of Tour Guide as the person who guide tourists to different places and provide knowledge for tourists regarding places or persons with compensation by taking tourists to other places. If persons had no knowledge about places and person, such as, Tour Leader and Transfer Personnel and Tour Escort or Interpreter, they were not considered as tourists guide...

Paitoon Pongsabut (1987:1-7) referred to tour guide as the Guide or Courier who had led the tourists to their destination places. His duties included explaining and answering questions. In general, the word Guide represented the tour guide whose duties was taking tourists to visit many places while Courier was meant for the one who provided conveniences for tourists in traveling, overnight staying.

Therefore, in some cases, these two words could replace one another and Tour Guide was used instead of the word Guide alone.

Supap Makchaeng (1991:1) gave the meaning of tour guide as the one who act as tour guide for both domestic and international tourists. In English the word is being used for Guide, Tourist Guide, Courier or Tour Leader.

In conclusion, tour guide were persons performed duties and responsible for managing tourism activities for tourists guide who taking tourists to different places as well as providing knowledge to tourists regarding places or persons.

2.2.3 Roles and significance value of Tourist Guide

Since tour guide led the way or provide tour. Therefore, tour guide had important roles to suggest tourists to behave righteously, refrain from acting improper. Tourists from foreign land were unable to understand correct tradition, culture, prohibition and popularity. Therefore, tour guide had responsibility to act as the important key either to rise or fall of tourism industry in that community. Tour guide were considered pulling or pushing for tourism progress.(Chayaporn,1992: 25)

Experts had given many opinions regarding the important of tourists guide as follows.

Viriyapa Chaengraen (1999:3) referred to tour guide as valuable occupation due to their significance contribution to tour industry from closely contact with the tourists that could leave both positive and negative impression both. If the tourists guide has provided impressive services, the service receivers would praise the whole country as well as spreading few good words about our country. Anyone who listened to those words may want to visit our country. Therefore, the tour guide should be responsible for preventing damages to the country's reputation from any person or foreigners who might cause problems intentionally or unintentionally.

Chumnan Muangtim (1998:7) stated that tour guide worked more closely with tourists than the locals. This has presented them with the opportunity to impress the tourists. On the contrary, they could create the dissatisfaction among the tourists as well. Thus, the prosperity of tourism industry has lied under the outstanding roles of tour guide that could be quite important towards the whole tourism industry in the following areas:

1. The Tourists
2. The Tourism Resources
3. The Country

Urai Mukpradupthong (2001:45-46) referred to the significance value of tourist guide as the person whose roles was to closely provide conveniences for tourists as well as providing necessary information regarding appropriate behavior during the entire trip since most tourists were not familiar with places, people and local cultures. If they traveled alone, problems might arise that could cause hardship or inconveniences which in turn wasting time and money. Tourist guide could relieve such anxiety and bring many benefits in many areas from having them traveling along as the following benefits:

1. Providing knowledge on history, cultures, customs of the tour sites
2. Providing conveniences, fun, enjoyment and safety during travel.
3. Properly managed traveling time with cost-savings.
4. Solving problems in miscommunication with the locals.

Bubpa Kummanon (1998:9) stated that tourism industry has brought abundant wealth to the country through having tourist guide as its significant components. In order to spread the words about beauty of the country among the tourists, as well as the exquisite Art, the supreme culture, the ideal tradition and the breathtaking scenery and many more, the tourists guide should learn and understand their roles including proper etiquette and behavior. This should make them well qualified for tourist guide who acted as the representative of the country in order to attract more tourists.

Significance roles of tourist guide (Takaeng Sawasdipun, 1985:175)

1. The country's representative
 - 1.1 To create the country's good image and avoid the bad image.
 - 1.2 To make tourists understand culture and life-styles
 - 1.3 To provide information on the country's institutions
2. Being responsible for the company assignments
3. Completion of the tour guide roles

- 3.1 Providing conveniences to tourists during the entire duties
- 3.2 Explaining background of the tour sites as well as giving historical, geographical, cultural details and people life-styles including provided information on lodging, restaurant, bars and local merchandises outlets.

Chayaporn Chunrongroj (1992:25-26) stated that tourists guide

1. Essential for tourists as if being outstanding teacher, psychologist, actor, and diplomats who had to play parts for good benefit to tourists, tourist guide, community, and country good image
2. Essential for tour sites as being the public speaker, conservationist, Tour guide had closely tied with the tourists. Tourist would reflect the image that had been presented by the tour guide.

To summarized, tour guide had important roles towards tourism and unique image of the country because in the short period of time, person who met tourists the most were tour guide. Therefore, information or image could be transmitted incorrectly, good or bad. Tourists had no opportunity to check the validity of what had been told, explained or displayed. Good tour guide should not allow foreigners to ruin good art and culture and should aware at all times that whenever unique cultures were destroyed, we may lose cultural independence as well bringing catastrophe to tourism industry. Tourists would prefer not to visit Thailand any longer. Qualified tour guide needed good training as well as own unique ability to be successful.

2.2.4 Tourist Guide's Problems

In tourism industry, there were both tourist guide and tour operator of good group and problems group that besides lacking righteous and ethic in tourists guide and operators. Condition of business was another important reason for tourists guide to behave inappropriately. Some tour guide had to find supplementary income for the company by selling merchandise between touring or taking tourists to different stores in order to receive commission and stay employed without interested in taking tour guide to other interested places.

In some countries, tourist groups competed with each other by cutting prices of tour company together with forcing tourist guide to designation places for conducting different tours, such as, night tour for sharing income and problems of sitting guide that hiring tourists guide to accompany the tour. Tour leaders would act in place of tour guide, only revealed themselves when being caught.

In the past, training was not widely done with only few institution open for training. Therefore, training was quite strict, starting from taking applications, selection, including testing for certification by having the trainees with enough basic knowledge. Training was only adding specific part for traveling, such as, technical vocabularies. The current training had done for business purposes to gain reputation for institution because institution would receive benefit from each training. Therefore, there had been the need to accept more applicants in order to promote business for such institution which effected other institutions that had no applicants. Besides, there had been many institution opened for teaching in tourism as advertisement and showing capability for training tour guide.

Tourism Authority of Thailand had designed central system for the one passed training in the tour guide course before registering as tour guide and when extending tour guide card (required extension every 2 years). They must pass the test before being able to extend the card but this practice could not be able to implement with the system since the law makers failed to specify for the one who passed the training to pass another test before registration and extending tourists guide cards. Therefore, before making any resolutions, the law must be corrected first. Therefore, this issue was linked to operational problems of tour guide in the area or so-called “local tour guide”.

As for the law, there had not been any requirement for the tour companies to employ the tour guide in the area for guiding tourists. Therefore, to reduce expenses and risks from inferior quality of tourists guide. Most tour companies used tour guide out-of-area accompanied the tourists that resulted in unemployment for local tour guide and not being generated income for the local as planned.

Other issues that frequently mentioned concerning free-trade in tourists guide occupation. Overall, all concerning parties were disagreed with opening freely for foreigners to apply for being tourists guide at this time. Since tourists guide were

part of tourism industry and tourism industry was part of international business that could be used in trade negotiation. When the day had come for this occupation to be freely opened, tour guide without proper standard that unable to compete with other countries would lose interest from tourism.

2.2.5 Historical Background of the Tourist Guide Curriculum

Tourist guide started form 1959, in the administration of Field Marshal Sarit Thanarut who established Promotional Tourism Organization of Thailand which had become Tourism Authority of Thailand to promote domestic tourism which had made tourism business rapidly grow by having the officers of the current Public Relations Department acting as tourists guide. As for private sector, there had been some establishment of tour companies which created urgent needs for knowledgeable tourists guide with ability and better standard. Therefore, the Tourism Authority of Thailand had cooperated with Chulalongkorn University to create curriculum for tourists guide and training for 1st training session of tourists guide in 1961. Later, another institution had been established with collaboration with Silpakorn University during the year 1973 to rotate training for tourists guide.

The current government had enacted the Tourism Business and Tourists Guide Act, 1992 by required all tourists guide to register for this occupation or passed training for tourists guide according to certified curriculum of Tourism Authority of Thailand and must keep with them at all times in case of being asked for. These rules had promoted status of tour guide much higher than before. Besides tour guide had been reserved occupation for Thai citizen in 1979 as well as being stated in Alien Work Permit Act, 1978 (Saranya Varavikul, 1994:4). Many Institute of Higher Learning including Rachabat Institute had included tourism and tourists guide in some curriculum for the students to work as tourists guide. Moreover, Tourists Guide Association was established as the center for tourists guide to meet (Chalaporn Likivasinkul, 1989). Previously, Thailand had no known laws to enforce tourists guide for having specific qualification like some other countries rather than setting up indirectly which were requirement for basic knowledge and able to communicate in foreign languages. Due to intense competition in tourism market, person with higher education and tour companies usually selected the one who passed training from

institutions that arranging tourism training with Tourism Authority of Thailand as well as some official places, such as, grand palaces permitted only tourists guide who had passed training eligible for touring around the palaces which in turn required tourists guide to be well qualified (Chalaporn Likitvasinkul, 1989). Later, Tourism Business and Tourists Guide Act, 1992, according to Article 40 (3) had required for the applicants for tour guide to have certificate or certified letter for passing tourists guide's training in accordance with curriculum approved by the committee of tourism business and tourists guide. There had been 10 curriculums created for educational institutions concerning standard and principles of training to response to the need of tourism business (Tourism Authority of Thailand, 1994). Different identification cards would be issued to the trainees who passed training, depending on type of training.

2.3 Policies and Tourism Development Planning of Thailand

2.3.1 The 9th National Economic and Social Planning

It was extremely important to design appropriate role for the country's development to coincide with economic roles and capabilities in that area by having everyone in the community involved in developing foundation for stronger society with better management in every levels. At the same time, employing unique Thai culture with compromise and open-minded to become the center to coordinate work and negotiation for peace within the region as well as utilized production capability and services to prepare for the country to be economic hub of the region, especially in agricultural, transformation of food and agricultural products as diversified tourism hub and being educational center with strong disciplines together with developing economic corridor linking between neighboring countries and regions in transportation by air, land and seas including telecommunication of the regions by taking advantages in economy and basic service networks that had been developed in the areas to reinforce the nation's competing capability in order to keep up with the world progress.

Strategies for developing tourism had included capacity to compete in tourism development as follows:

1. Developing tourism that emphasized on quality and effectiveness.

2. Promoting private sectors, local organization and local people to participate in management.

3. Encouraging collaboration with neighboring countries to develop existing tour sites together including investment in tourism.

4. Developing services business for Thailand aiming for capability at international level, such as, promoting in health, hotel, restaurant and food by directing at systemic investment.

Strategy for sustainable urban and rural development by depending on trend to develop area capacity ready to support new economy as well as increasing the ability to compete for the country in the northeastern region to restore natural tourism resources, historical and art and culture resources as the corridor to Indochina countries, having Nongkhai, Mukdaharn and Nakorn Panom Provinces as the border's merchant gate for the region and Ubon Rat Chathanee as the center, including developing technology to increase agricultural products and agricultural product's transformation to link northern region and eastern costal area with Nakon Ratchasima and Khon Kaen as the center.

Developed border provinces as the economic corridor together with livable province for sustainable growth by develop and prepared for readiness among the border provinces in the economic area along the eastern and western border to link between Burma, Thai, Laos, Cambodia, Vietnam and the economic area along north-south to link between Thai-Burma, Laos, Southern China (Yunan) through city and border planning, developing economic activities and industrial development along the border together with economic and social development of remote areas for stability and prevent drugs trafficking and transnational criminals.

2.3.2 Development planning and Promotional tourism of Thailand of Tourism Authority of Thailand

Long term goal 2012

Bringing tourism to World Class, both tour sites for services and completely maintain environment.

World Class tourism contained the following components

1. Having beautiful sceneries without the decay or deteriorated conditions, keeping traditional and culture to retain Thai uniqueness to be well-known worldwide with pollution-free environment.

2. Safe from criminals, accidents and illnesses

3. Having public utilities and conveniences in appropriate amount with quality and conveniences.

4. Having transportation at every level.

5. Having public telecommunication linking worldwide in all major cities. Thai people with readiness to service under the world class and participated in welfare at equal level.

The aim of such goal was to raise level of Thai tourism to World Class. As for long term goal, majority of Thai tourists should benefit more from World Class tourism than foreign tourists due to larger number. Currently, most tour sites had rapidly decayed from over entertaining to both domestic and foreign tourists. Therefore, the key mission had been preservation for tour sites as legacy bestow from previous generation for sustainable maintenance, enabled Thailand to remain the beautiful country worth visiting at all times.

2.3.3 Planning for Tourism Marketing of 2005 and Tourism Marketing Direction of 2006-2008 of Tourism Authority of Thailand.

1st strategy involved with aggressive publicity to create image for Thailand as tour site with quality and happiness.

1st tactic: Creating image for Thailand to be the place with Happiness on Earth under the brand “Thailand”.

2nd tactic: Publicity to motivate traveling among quality tourists.

2nd strategy involved in aggressive marketing operation, aiming at specific tourism market with true capability.

1st tactic: Creating competition capability by building selling point and increasing marketing channel to capture quality group.

2nd tactic: Motivating Green Season traveling

3rd tactic: Developing marketing data base through IT

4th tactic: Creating allies for Thailand to be Gateway to Asia

3rd strategy: Promoting new tourism merchandise to increase marketing
 1st tactic: Encouraging sight-seeing to link tourism in different levels.

2nd tactic: Creating new merchandise and activities

3rd tactic: Promoting world event marketing

4th strategy: Promoting quality, merchandise standard and tourism services

1st tactic: Pushing for merchandise and services with quality and standard

2nd tactic: Pushing for standard to provide conveniences for tourists.

5th strategy involved in collaboration with unity in tourism industry.

1st tactic: Creating tourism marketing collaboration between public, private, and local sectors.

2nd tactic: Promoting effectiveness in integrated management in alliances that involved with tourism.

2.3.3.1 Planning for International Marketing

Tourism merchandise for international marketing

1. Key tourism merchandise divided into 4 cluster.

1st cluster : Beaches, seashores at Pattaya, Phuket, Phangnga, Krabi, Samui, Hauhin-Chaam

2nd cluster: National Parks, forests at Chiangmai, Kanchanaburi, Petchburi

3rd cluster: Historical, culture at Bangkok, Chiangmai, Chiangrai, Sukhothai, Kanchanaburi, Ayudaya

4th cluster: Specific interest: Shopping, Food, MICE, Golf, Wellness & Spa

2. New tourism merchandise ready for marketing divided into 5 groups.

1) Traveling routes to link with neighboring country

-Linking Mekong region via land

-Linking Mekong region via sea

-Linking IMT-GT

2) Thematic Route

-World Legacy

-Khmer Culture

-OTOP

3) New Destination

-Beaches and Seashores at Trad/ Trung sea at Trung/ Kao Luk
at Phangnga/Kao Luntao at Krabi

-National Parks, forests: National Park of Kao Luang, Nakhon
Si Thammarat, National Park of Kao Sok, Surat Thani, National Park of Talae Bun,
Satun

-History: Vieng Kumkam, Chiangmai, Temples around Nan

-Cultures

4) Specific Interest Product

-Wellness & Spa/Medical Tourism, Golf, MICE

-Eco-tourism & Soft Adventure, Cultural & Life Style, Diving,
Shopping

-Wedding & Honeymoon, Agrotourism, Religious Tour

-Man-made, landtourism

5) Tourism Activities

-World Events: Bangkok International Film Festival, Chinese
New Year at Yaowa Rat, Pattaya Music Festival, Songkran Festival, Amazing
Thailand Grand Sale, Loi Kra Thong, New Year Eves Party

-International Activities: 2005 International Trumpet Guild
Conference, The 1st Asia Indoor Games

-National Activities: 8th Mekong International Tri Sports:
Chaingmai International Art & Culture Festival, Pattaya Queen's Cup Marathon, 4th
Bhumipol Dam Mountain Bike Competition, Most superb Siam boat (Traditional
Long Tailed boat and international boat racing).

2.3.3.2 Domestic Planning

Domestic tourism was divided into 3 major groups.

1) General merchandise of domestic market comprised of 6 main groups:

1.1 Border provinces linking between neighboring countries.

1.2 Connecting routes within the country

1.3 Beaches and seashores

1.4 National Parks, forests

1.5 History and cultures

1.6 Specific interest product

2) Unseen Product 2 (Experiencing real Thailand) was divided into 4 types.

2.1) Unseen Wonders and Nature

2.2) Unseen Adventures

2.3) Unseen Sacred Items

2.4) Unseen Way of Life, Traditions and Culture

3) Event/Festival consisted of 7 activities of World Event, National Events and Traditional Events all over the country.

2.3.4 Tourism Promotional Policies of Thailand 2003-2006 of Office of Tourism Development

1. Promoting tourism as essential instrument for solving economic problems, creating employment among population as well as increasing the nation's income and promoting tourism to assist in the life's quality development for population in all regions in accordance to government's policies.

2. Promoting and developing aggressive marketing operation, increasing new market channels for specific group to attract qualified foreign tourists to travel to Thailand as well as motivating domestic tourism among Thai tourists, including clearly identified positioning of Thailand.

3. Promoting collaboration with all levels both domestic and international to promote and develop tourism marketing for preventing tourism barriers, as the way to become tourism center of South East Asia Region

4. Emphasizing on organizational development, management system as well as promoting tourism skills and abilities among personnel for them to be driving force effectively working and capabilities to compete at international level under good governance including organizational development in academics and knowledge in marketing.

5. Urgently develop E-Tourism Information Technology to support business transaction on internet and commercial internet as well as marketing operation through Information Technology by having control mechanism and prevention as the security prevention for problems that may occur.

2.3.5 Policies towards local people's participation in developing tourism

Policies towards local people's participation in developing tourism of Tourism Authority of Thailand (cited Kravee Vorakawin and Associates, 2003) were as follows:

1) Developing plan for local people's participation as well as local organization, public sector and general public regarding investment, production and services in equality and righteousness which coincided with other areas of development with the least environmental impacts.

2) Supporting the establishment of network for ecotourism development for organization or national committee at national, regional and local levels by having network coverage for all responsible persons in every section and levels, giving the organization autonomous decisions and independence operation under the framework to response the need for management in each level.

3) Giving the people an opportunity to participate in planning, decision-making and monitoring to assess outcome including benefit derived from developing ecotourism as well as adjusting attitude and improving capacity levels of all divisions to be able to provide more support and assistance for people in participation.

4) Making modification, improvement and developing laws and budget system of public sector to promote and coordinate works with operational divisions at

all levels together with local people, including laws, rules and regulations for the locals to make self-controlled and self-managed in natural resources.

6) Supporting person's self-development in capability by increasing knowledge, skills and consciousness in managing tourism development, conservation, revitalize natural resources and environment for community in larger scale.

7) Supporting local organization to strength ecotourism management effectively and independently, enabled to generate income that could be used for environmental conservation and revitalization themselves. Skills development must be fully developed.

8) Supporting organization to develop ecotourism, conserve tourism, conservation of resources and environment and social development for giving assistance and raising participation level, including the creative establishment of local communities and people business management organizations.

Judging from trends of policies and strategies used in tourism development, the government had paid attention to developing tourism resources with the objective for the local community to receive most benefits, including trends to encourage participation among locals, management and increasing maintenance of current tourism resources.

2.3.6 Tourism Industrial Standard

Office of Tourism Development (2005) referred to tourism industrial standard as tourism had become important part in economic and social development of the country since it was the industry that based on services connecting as chain reaction by having major businesses, such as, tour business, international traveling country, hotel business and minor businesses, such as, souvenirs, restaurants, domestic traveling. It was the business that extended value for other industries as well, such as, food, construction and land development and also promoted SME which generated income to people at grass root level.

Therefore, tourism was considered industry that government in many countries had given priority as the key strategy to rapidly generate income in foreign currency for the country's economic system by having tourism as the most significance category of the National Economic and Social Planning including urgently developed

domestic tour sites to be able to compete with competitors in both existing and additional tour sites.

Thailand has been a country among many to place heavy value on tourism as the business that possessed capability for employment, distributed income as well as generated revenues in foreign currency by stating objectives and guidelines in tourism development in strategies to increase capability and ability in the domestic competition, as being stated that “Tourism development was to increase employment and distribute income to community that emphasized on participation of local in the development for quality tour sites as well as developing services business with new capabilities to coincide with local’s capability including lifestyles, natural including environmental surrounding, local art & culture including Thai tourism promotion and collaboration between neighboring countries”. This was done with the objective to make Thailand as Tourism Capital of Asia with quality tourism destination within 2008.

Although tourism industry of Thailand had been one in five industries with capability to become world leader in the niche markets, there were still challenging issues that became obstacles to slow down the ability of Thai tourism. It was the low price trap resulted from fierce competition through price cutting and equipments quality reduction. Without standard regulations of products and services, tracking and monitoring system to force the business operators to comply with the standard rules of products and services as specify as well as not enough imposed penalty to make the business operators afraid of breaking the laws.

Therefore, in order to raise quality level for sustainable tourism industry and solve low price trap as well as being ready for free-trade in domestic services. Therefore, Office of Tourism Development, with its mission to develop standard for services in tourism and tour sites, was fully aware of the significance of having tourism standard to raise capability level in tourism competition, had appointed the Committee for Standard Tourism which comprised of scholars from different divisions in both public and private sectors that associated with tourism to prepare for standard tourism available for implementation and also made suggestions for type of management to utilize standard tourism effectively.

2.4 Conceptual Trend towards tourism

2.4.1 Definition and Purposes of Tourism

Tourism provided recreation which had happened during leisure that involved traveling from one place to another, usually from place of residence to tour site (Institute of Science and technology of Thailand 1997:2-5 cited from Lawson & baud-bovy.1977) to change atmosphere and environment through motivator from the following needs physical, cultural, interaction and status (Institute of Science and Technology of Thailand 1997: 2-5 cited from R.W. Mc Intosh, 1972).

The United Nation had given the definition of tourism as traveling for recreation, enjoyment, visiting relatives or go to the meeting but not for occupational or permanent residence.

According to Webster's Third New International Dictionary, Tourism referred to traveling for enjoyment and administers tourism business. Tourism had vague meaning because it was not only meant for recreation or fun but also moving population from one place to another including traveling both domestic and international (Wanna Vongwanich 1996:5).

M.L Tui Chumsai (1984:4-5) gave the meaning of tourism and traveling as “ Tourism and traveling happened together, without traveling, there would not be any tourism”.

Wanna Vongwanich (1996:7-17) had summarized that traveling depended on the following 3 conditions.

1. Temporary traveling from the current place to reside in the other Areas
2. Traveling voluntarily
3. Traveling with any purposes except for occupation or income

The purposes of tourism could be divided into 6 categorized as follows:

1) Traveling for fun and entertainment was to change surrounding which included desire to see, know, view sceneries, culture, tradition, local lifestyles

or traveling from one place to another for fun and sometimes to change surrounding and place of residence. This type of traveling depended on different factors, such as, taste, economic status, attraction and interest in different places.

2) Traveling for recreation was to rest after using body and brain. It could be rehabilitation after illness as long as the body needed. Places for recreation must be peaceful, quiet with fresh air, such as, sea, forest, mountains far away from commotions.

3) Traveling to learn culture was traveling to learn local cultures together with traveling itself as to study lifestyles both in Humanities and Sociology, such as, seeing historical monuments, arts and shows.

4) Traveling for sport for 2 purposes, firstly, to see interesting sport, such as, tennis, football. Even though sport competition moved from one place to another, there would be audiences followed to watch the match. Secondly, traveling to play sports or exercises, places to go to usually attracted enough attention to create traveling, such as, forests walk or seashores.

5) Traveling for business for meeting and seminar. This type of traveling was for business that most participants would make time for traveling and the place must have attractive tour sites to capture the visitors as well as nice accommodations or hotels and transportation conveniences.

6) Traveling for education to observe work, research or exchange professors and students between universities within that country for months including tourism for domestic education.

According to Faculty of Architecture, Chulalongkorn University (1995:17), the following were purposes of traveling

1. Eagerness to see and know for the sake of traveling, such as, different culture and tradition, political, association and personal, unique features of nature, natural phenomena, receiving different news from already known.

2. Recreation to reduce tension from daily chores, such as, playing different sports, traveling to tour sites with natural beauty, arts and musical festivals including fun parks, zoos, bars, nightclubs, shopping.

3. Interested in Religion and Black Magic, such as, religious pilgrimage, worshipping, historical or religious monuments, group meetings including religious activities.

4. Occupation and Business, such as, traveling for exploration, meeting, seminar, visiting job sites, education as conducting field trip to increase knowledge.

5. Other purposes of traveling, such as, visiting relatives, friends. Traveling for this purpose occurred during holidays, different festivals and group meeting or recreation.

2.4.2 Types of Tour Sites Resources

According to Faculty of Architecture, Chulalongkorn University (1995: 18), there had been 7 types of tour sites presented to the manual for developing sceneries of Tourism Authority of Thailand.

- 1) Monument, such as, Palaces
- 2) Religious Monuments, such as, Temples, Pagoda
- 3) Nature, such as, seas, coastal areas, forests
- 4) Cultural and Educational, such as, Museum, Art & Cultural Gallery
- 5) Entertainment Complex, such as, Theater, Night Bazaar
- 6) Industrial & Crafts
- 7) Others, such as, Zoo, Public Parks, Fun Parks

These tour sites could be permanently for the whole year, regularly or temporary for some duration.

Vanna Vongvanich (1996: 58-59) had given the meaning of tourism as the tour site both nature-made and man-made for traveling, activities, cultures, traditions that reflected unique features of local cultures, such as, Songkran festival, boat racing. Traveling resources were divided into 2 types:

1. Natural Attractions were the most popular attractions since they were created by nature which could be such wonder. They were 4 categories of natural attractions, Wildlife, Scenery, Climate and Natural Phenomenon.

2. Manufactured Attractions in the Metropolis areas were opposite from Natural Attractions and usually located in the big cities, such as, entertainment center,

business center, fun parks, hotels. Cities with interesting architecture, such as, palaces, religious monuments, museums , arts and cultures as well as interesting traditions which attracted attention of many tourists.

2.4.3 Elements of Tourism

In general, tourism had been social and economic process with 3 keys components (1) Tourism Resource (2) Tourism Service and (3) Tourism Market or Tourism which interacted together with supporting reasons for each other. Therefore, differences of each tourism type depended on differences in sub-components and their association (Institute of Science and Technology, 1998: 2-7, 2-9)

Tour sites resources was classified as tourism supply that could be divided into 3 groups: Nature, history and archeology as well as art and culture and r

Tourism services were the services to support tourism as to provide conveniences and enjoyment to tourists which occasionally became main attraction themselves. Important services, such as, lodgings, restaurants, merchandise outlets, entertainment complexes, activities sites and other convenience were all included in the main attractions.

Tourism was to reveal Tourism Demand as the desire for traveling from place one to another to participate in tourism activities, sight-seeing, recreation and other activities.

2.5 Curriculum Development and Evaluation

2.5.1 Course Definition

Course differences presented as follows (cited Sagnad Uranun, 1985).

1. Course as subjects or teaching contents.
2. Course was compilation of experiences provided to the children by the school comprised of the following
 - (1) Concepts that were selected from different knowledge of human as subjects, such as, Social Sciences, Sciences and Mathematics.

(2) Skills essential for searching for knowledge to understand surrounding, such as, reading, writing, speaking including skills to interpret with pictures or symbols that were not spoken or written languages.

(3) Process for considering value and decision, especially things related to roles of each individual as being member of current society.

(4) Intellectual process or ability to solve problems that could make children able to eliminate conflict or comparison through deduction from facts.

(5) Experiencing aesthetics in arts, music and classical dance as essential part of cultural heritage which had become vital to current lifestyles.

(Lavatelli; Moore and Kaltsounis, 1972 pp.1-2)

3. Course involved in teaching activities, learning activities prepared for students by school or school system (Trump and Miller, 1968, pp.11-12).

4. Course was expected by society for the children to receive as well as decisions to proceed with teaching involving in classification of subjects, selection of contents and equipments for teaching including rules for classified groups for the most effective teaching (ASCD,1967, p-5). Opportunities to strike up relationship with other person and other things (Data, process, technique and value within time frame and proper location) (Lewis and Miel, 1972, p.27) and lessons and experiences for children planning by school for the children to achieve educational objectives (Lavatelli, Moore and Kaltsounis, 1972, pp.1-2).

5. Course was medium or direction to lead children to their destination comprised of teaching medium at school for giving opportunity to receive other experiences to achieve desire learning process (Krug, 1957, p.3) as well as learning in the classroom, consulting projects, exercises for health, camping, learning in library and extra curriculum activities or learning from extra-class(Krug, 1957, p.3).

6. Curriculum was binding agreement between students and teachers and environment in learning. In another words, when students entered schools or educational institutions at all levels. Students must practice accordingly as required in order to complete education.

7. Course was interaction process between students and teachers and contents for educational comprised of information, skills, and value to reach

destination as planned. For definition, interaction referred to association happened at the same time between learners and instructors. Another word, educational tasks, was to emphasize interaction between learners and instructors and that content as related to educational tasks for achieving desire goals.

8. Course in other meanings

(1) Course was the creation of subject contained subject contents classified based on level of difficulty or steps.

(2) Course contained learning experiences which planning in advance, hoping to change behavior of children in the desirable direction.

(3) Course was created by society for educational experiences to children in school.

(4) Course comprised of all learner's experiences with acknowledgement and responding to school advisory.

2.5.2 Scope of curriculum's definition

Curriculum's definition involved in 3 statuses:

(1) Curriculum as a discipline of Education.

(2) Curriculum as teaching requirement officially formulated.

(3) Curriculum as the process related to course itself (Beauchamp, 1981, pp.61-62) (cited Sangad Uranun, 1985:5-6)

1. Curriculum as a discipline of education referred to teaching course in Higher education level that must learn how to develop course, implement and evaluate.

2. Curriculum as teaching requirement officially formulated referred to scope of requirement as related to teaching formally. It was meant for official documents which contained details of aims for teaching and learning, details of contents and teaching activities, requirements on measurement and evaluation of learning results including schedules for teaching. Official documents referred to proper and acceptable methods for writing.

Official documents written within the scope as mentioned were classified into 2 types: Course documents and documents to support course as further explained.

2.1 Curriculum documents referred to course content directly addressed to destination, principles, structures and contents provided in that course.

2.2 Documents to support course as additional explanation regarding details of course for achievement as planned.

3. Curriculum was the process related to the course itself. It referred to all activities related to curriculum, such as, personnel management, process for Course development, curriculum assessment, curriculum evaluation as well as products derived from association with curriculum. Looking at course as the process involved in working process and products obtained from such process.

2.5.3 Significant elements of curriculum

Course had 6 components as follows:

1) Curriculum Aims referred total results expected to happen for learner after completion of the course.

2) Instructional Objectives referred to results expected to happen for learner after completion of the course.

3) Content and Experiences referred to results expected learners to learn and experiences expected to receive.

4) Instructional Strategies referred to process, methods in preparation for learning and teaching for the learner to develop knowledge and others areas as planned.

5) Instructional Media and Materials referred to equipments, utensils and other materials including visual aids to promote teaching quality and effectiveness.

6) Evaluation referred to course assessment and evaluation of learning and teaching.

Classification of course components may be different but the key issue was arranging for course must have these elements otherwise the users of the course may not be able to apply course as effectively as planned.

2.5.4 Element of Curriculum

Course creation could not pinpoint the components of each section because in each course, there would be minor different depended on course appropriateness. Course contained 2 parts (cited Sangand Utranun, 1985:181-187)

- (1) Essential components for course
- (2) Other components that should be included in the course

1. Essential components for Curriculum (Taba,1962:422)

- (1) General and specific aims
- (2) Contents and learning experiences
- (3) Results evaluation

The following were details in order.

1.1 General and specific aims were considered the most crucial part of curriculum because it revealed intention and direction of curriculum for outcome.

1.1.1 General aims were widely stated in term of philosophy and stresses more on value than psychology or teaching (Peter, 1975, p.53). General aims of curriculum commonly founded in first part of the course at all levels and types. General aims of curriculum usually indicated aims and intentions. In general, curriculum was already designed for the outcome.

1.1.2 Specific aims were specific purposes related to group of academic subjects or individual subject in that curriculum.

In general, there had not been much different between general and specific aims.

1.2 Contents and learning experiences

Contents and learning experiences were essential components next to course aims due to contents and learning experiences that would be means to direct learner towards curriculum aims.

Contents that would help learners to reach course aims could be divided into 5 categories (Sangad Utranun, 70-77)

- (1) Facts and simple knowledge
- (2) Concept and principles

(3) Problems-solving and creative thinking

(4) Bodily skills

(5) Attitude and value

1.2.1 Factual Information and Verbal Knowledge

In general, curriculum in any levels or types must contained fact and basic knowledge which considered easily transmitted.

1.2.2 Concepts and Principles were at higher level than factual information and verbal. In order for learners to have concepts or understand different rules, learners must have basic knowledge that being fact and common knowledge before.

1.2.3 Problem Solving and Creativity which were at highest level of knowledge by being intellectual learning. Contents were directed at developing intellectual growth and finding contents to solve problems and display creative thinking because in order for learner to do that , he must know fact, concept and understand principles.

1.2.4 Motor skills were another type of content that had been set up by course. Good curriculum should not think only intellectual development.

1.2.5 Attitude and Values were extremely important and essential for all types of course. Learning by intellectual as well as body development without considering the development of attitude and value at the same time could bring catastrophic results to mankind.

1.3 Evaluation

Evaluation was presentation of guidelines for measurement and assessment to coincided and appropriate with that course.

2. Other components contained in the curriculum

Besides 3 requirements previously mentioned in creating curriculum, there were more elements for sensible curriculum with apparent value as follows:

(1) Reasons and curriculum requirement

(2) Guidelines for teaching and learning

(3) Proposal for learning and teaching media

2.1 Reasons and curriculum significance value

This section contained background or history of the curriculum to reveal its origin. However, reasons and requirements for having curriculum must be clearly stated to emphasize the essential need for curriculum.

2.2 Guidelines for teaching and learning

They could make teaching more success. Guidelines could be in form of suggestion related to course that clearly suggested how to practice.

2.3 Proposal for learning and teaching media

It included resources utilization in the communities as another method to promote the use of curriculum effectively.

2.5.5 Curriculum Development

2.5.5.1 Definition of Curriculum Development

Development had 2 outstanding features; it referred to betterment or more completed and another referred to making it happened. Therefore, the definition of curriculum development could have 2 meaning. The first meaning referred to making the existing curriculum better or more completed and secondly, it involved in creating new curriculum without having old curriculum as the foundation (cited Sangad Uranum, 1985:30-42).

There were some vocabularies with meanings closely to curriculum development

1. Curriculum Development referred to making the existing curriculum better or creating new curriculum without having old curriculum as the foundation. The meaning of curriculum development covered production of documents for the learners.

2. Curriculum design had 2 meanings, first, as the selection process

for different components, including technique and methods for creating curriculum. Second meaning referred to arranging contents and compilation of experiences in the curriculum.

3. Curriculum organization were as similar as curriculum design where the former deal with how to create curriculum and the latter involved in arranging contents and compilation of experiences in the curriculum.

4. Curriculum planning referred to working to create curriculum including different processes associated with curriculum creation.

5. Curriculum making referred to working to obtain curriculum.

6. Curriculum construction referred to creating curriculum of studies.

7. Curriculum management of referred to administer works regarding curriculum.

8. Curriculum improvement referred to working to better existing curriculum. The process was exactly the same as curriculum development or curriculum planning. Curriculum improvement for existing one to make it differed from curriculum development where curriculum improvement leaning more towards curriculum goals than directly at the process of curriculum making

9. Curriculum revision was changing in minor section of curriculum. Apparently, it still maintained the same foundation of existing curriculum and often used with curriculum of studies as partial correction instead of whole correction.

10. Curriculum change referred to correcting the existing curriculum into different version, completely different from the old one which was the major change in curriculum structure. Curriculum m change was making different from former design, structure and methods. Besides curriculum change had stressed on changing aims and process in the same time.

Overall, in conclusion, curriculum development had vague meanings. It could be either operation for new curriculum or improving existing one. The most closely meaning vocabularies were Curriculum design and Curriculum planning. As for Curriculum construction, the meaning was quite limited. It could mean direct created curriculum or making only new one. Curriculum improvement, Curriculum revision and Curriculum change emphasized on creating new curriculum based on foundation

of existing curriculum. No matter what the definitions were, they all involved in curriculum development when they were being adapted to create perfect curriculum.

2.5.5.2 Curriculum Development Process

Curriculum development had meaning also covered drafting new curriculum and improving the existing curriculum. In another word, when referring to curriculum, one must remember the whole process which involved in documents that contained contents in details. Next, one must look at implementation as well as evaluation of the curriculum. Therefore, implementation and evaluation of curriculum were considered part of curriculum development. The process for curriculum development was presented as follows:

1st step: Analysis of basic data to develop curriculum, such as historical data and educational philosophy, information on learners and learning theories, social and cultural information and nature of subject contents.

2nd step: Identify curriculum aims as guidelines for problems-solving and responding to the need from analysis of base information.

3rd step: Selection and arrangement of contents and learning experiences. Contents and experiences were most crucial for teaching since they acted as medium to deliver to learner to the destination.

4th step: Identify measurement and assessment to find out what should be evaluated in order to match with intention or direction of that curriculum.

5th step: Curriculum implementation was to blend curriculum into actual practice or learning and teaching system in school.

6th step: Curriculum evaluation was intended for evaluating curriculum achievement to find out whether or not outcome from such curriculum went according to plan or expectation of society and learners.

7th step: Course improvement was the process to change existing curriculum, most suitable or match with social conditions.

Process in course improvement was part of course development which could be improved at any time during the process, but it must be carried on to complete the cycle of curriculum development.

2.5.6 Curriculum Evaluation

Curriculum evaluation was crucial and essential to obtain qualified curriculum. Curriculum evaluation suggested value of curriculum, its usefulness and results from implementation. Information derived from evaluation would help to better curriculum, leading to achievement as planned. There had been some meanings given to curriculum evaluation.

Vichai (1976:192) stated that curriculum evaluation was the judgment for curriculum value to measure all aspects of matters to evaluate for joint consideration and to summarize the value of developing course whether or not it contained good quality or giving results as plan or any portion needed revision.

Kannikar and Boonmee (1979:1) referred to curriculum as the important process of the curriculum development to observe whether or not the curriculum activities and teaching methods had been done according to the set objectives and how they had changed behavior of the learners.

Sujarit (1980:33-34) stated that course evaluation was considered important process since it had become the answer to accomplishment as being designed by certain objective. The curriculum evaluator must possess well-prepared knowledge both curriculum and evaluation. The modern evaluation methods put the emphasis on evaluating educational program not only evaluated at last year learning achievement but also the changing in behavior of the learners as well. Good curriculum evaluation should have definite plan that might be carried out as follows;

1. Analysis of learner's achievement.
2. Analysis curriculums from all research results, such as, research on learning achievements of different subjects.
3. Appointing the Committee or Sub-committee to analyze current curriculum as well as gathering data from different sources, studying advantages and disadvantages of the curriculum including studying opinion on research reports from documents or meeting.
4. Analysis evaluation projects

Sirmsri (1980:151-152) stated that curriculum was the planning experiences that required knowledge of the person who developing curriculum. He must be able to differentiate whether the curriculum was constructed beyond experiences and how accurate it would be if it was to add good quality educational system which might require inspection, analysis of different steps in experiences for advantages and disadvantages in order to make correction to achieve set objectives. Therefore, curriculum evaluation had been the key step in developing curriculum which could not be omitted. Curriculum evaluation started by studying the following areas:

1. Curriculum purposes
2. Contents or matters that prepared for the learners thinking about as well as practicing
3. Activities
4. Subject sources
5. Evaluation
6. Other influence towards program's effectiveness

Sumitr (1980:7) referred to curriculum evaluation as the venue to search for answer whether or not the curriculum had achieved desired results more or less and its cause. Curriculum evaluation was detailed activities that needed people with knowledge in curriculum in wider scope. Curriculum was ineffective since it was unable to achieve the desire results or over-expectation. Therefore, operators would not be able to achieve as desired. Perhaps, operators selected inappropriate contents or experiences unassociated with intention, inappropriate teaching, lacking equipments, insufficient teaching materials, such as, curriculum without teaching compilation as well as curriculum evaluation to decide curriculum effectiveness covered the following scopes.

1. Curriculum analysis
2. Process analysis to implement curriculum
3. Analysis effectiveness in learning results
4. Analysis for curriculum evaluation

Sangad (1985: 277-278) referred to curriculum evaluation as curriculum evaluation to cover all curriculum system for extending evaluation. Therefore, evaluation must cover the following areas.

1. Curriculum evaluation on documents to check curriculum validity whether they were appropriated with the development principles and making improvement prior to further application.

2. Curriculum evaluation as to check whether curriculum could be applied in real situation, which parts had obstructed application of curriculum and they should be corrected during implementation of curriculum for effective results.

3. Curriculum achievement evaluation, in general, had been arranged after the survey of one curriculum to another. This evaluation was to monitor progress of the graduates whether they had been actually accomplished their tasks.

4. Curriculum evaluation was the evaluation more completed and complex associated with other components, such as, resources utilization, relationship between systems of curriculum and school administration, teaching methods and measuring and evaluating teaching system.

To summarized, course evaluation was the process to consider curriculum effectiveness and value by collecting data to analyze systemically at all times since teaching happened daily. Without regularly extending curriculum evaluation, problems may continuously accumulate. Identifying flaws resulted from regularly evaluation that could lead to curriculum improvement for effective results in order to keep up with the current social events.

There had been many proposals for curriculum evaluation, but only few could be applied with actual practice. According to Lewy,(1977:10) he had summarized curriculum results in 3 ways.

1. Curriculum achievement evaluation was the guidelines that stressed achievement for course application by using the evaluation course of Ralph W. Tyler.

2. Curriculum value evaluation was the evaluation to verify implementation in actual application of the desire events whether it actually worth implementing. This evaluation was done through application of Formative Evaluation and Summative Evaluation after results assessment. Illustration could be seen from course evaluation method of Robert E. Stake and M. Provas.

3. Decision Evaluation to believe that good evaluation should impact future events. Therefore, this type of curriculum emphasized on systemically collecting data. The common type of evaluation based on the curriculum evaluation of Phi Delta Kappa and Dorris T.Gow.

From the study of relevant documents could be summarized as follows: Curriculum evaluation must be systemically done and related to evaluation of factors in educational management as components effected creation of curriculum management in these areas.

1. Philosophy curriculum management was the intention to reveal ideology, beliefs and value to unite in the institutions by having key groups, such as, professors, students, parents or supporters to appeal to the public (Varin: 1999:97).

2. Curriculum objectives must identify desirable features for the learners to develop or modify behavior of learners. Therefore, objectives were indicators to identify learning behavior that learners should have (Soopavat, 1985:16-17).

3. Curriculum structure was the way to desire contents and learning knowledge provided for learners which referred to the map for distribution of subjects or group of subjects (experiences group) among learners in each session (Thumrong, 1988:177).

4. Curriculum contents as important knowledge to arouse and motivate learner to achieve objectives. Contents had become roles to create learning experiences for desirable attributes among learners.

5. Instructor's qualification suggested academic scholars or occupation with important roles and duties to carry on assignment leading to institutional achievements in every aspects which were teaching, research, academic administration and maintaining art and culture (Varin, 1999: 100).

6. Qualification of student participants aimed at elevating quality of personnel to match with philosophy of institution as agree with course objectives academic program, professionals and importance features (Varin, 1999: 101).

7. Educational Materials, Texts and Educational Facilities.

7.1 Educational materials, texts were aiming to create learning desire and promote self-learning (Varin, 1999: 105).

7.2 Learning facilities were the source for practicing skills as to invite and create right atmosphere for learning, working and better living (Varin, 1999: 109).

8. Arranging learning as the process to create knowledge for developing capabilities of learners according to course's objectives and academic programs by applying learning activities and teaching methods appropriated with contents and situations(Varin, 1999:103).

9. Measurement and result evaluation to verify and monitor learning activities and arranging educational activities to decide whether the process had achieved objectives and at what level, any correction or improvement for the better.

10. Curriculum Management was the extending process of curriculum development to operate according to plan, such as, arranging for teaching and learning programs, preparing for learning activities, issuing manual to instructors, demonstration and learning evaluation (Vichai, 1992: 29-30)

2.6 Relevant Researches

Education no matter in any countries could not accomplish without curriculum planning and guidelines for education. Providing education referred to using knowledge to transmit culture, planting attitude and value and building healthy body. In another words, education was development of learner in all aspects for the learner to develop in the same direction concurred with education objectives. Therefore, success of education depended on curriculum since it indicated what to be learned and why. Good instructor must understand course quite well. This chapter would provide basic knowledge of course as the meaning and significance of curriculum, components and good attributes of curriculum. Basic data for curriculum management (Sun Thumbrung, 1984: 1).

Currently, Thailand's tourism rapidly grew. In order to keep growth rate of tourism industry to last longer, one must pay attention to the development of personnel which had become incident involved with related parties, especially responsible official divisions and the most important within the tourists guide themselves that must prevent undesirable characters who may damage reputation of tourists guide

(Chayaporn, 1992:33). Tourists guide had become key components in the country industrial development because they were the mechanism to facilitate traveling. Tourists guide created life for our tourism resources as well as impressed tourists, especially with group tours that needed interpreters, information on location, culture, different traditions of Thailand including provided conveniences during traveling and presenting strong points to the tourists. Therefore, tourists guide were acting as cultural ambassadors to create good images for the countries (Polda: 2000:29). Therefore, creation of local tourists guide for training tourists guide was considered to improve tourism industry for the better. The researcher had involved research works concerning tourist guide of many scholars as follows:

2.6.1 Researches Relevant to Tourists Guide

Chumporn Puttjusanon and associates (1997:141-144) had studied impacts from Tourism Business and Tourists Guide, 1992 that could be summarized from opinion of 300 sample participants.

1. Training duration, training fees, training location and appropriateness and should not open for person without qualified education.
2. Contents of training must be stressed on art and cultures, nature, practicing languages, ethic and services and should not admit person without educational qualification.

Pramot supyea (1997: abstract) had done his research on training effectiveness of tourists guide: Case study: Training Tourists Guide(Foreign) class of 24th, Silpakorn University by selecting 208 training participants to find that Training Tourists Guide (Foreign) class of 24th was quite effective and could applied knowledge quite well. Silpakorn University could find qualified lecturer who thoroughly knew subject contents and able to apply teaching technique including full control of the classroom and having management to satisfy participants.

Punagbynga Poomipanich (1992: abstract) had done her research relevant components with attitude toward tourists guide among 150 sample participants. Finding from results suggested that college students majored in tourism and other major and professional occupation had attitude towards tourists guide at medium level. Judging attitude in separate components suggested attitude towards

occupation and unique ability were quite well. As for social status and economic, experiences and occupation, they were at medium level.

Narumol Nuntharuk (1995:abstract) had done the research on the capability of Thai tourists guide who passed training for general tourists guide curriculum of Rajabhat Suan Dusit Institute, 3rd class for 94 persons and 4th class for 52 persons. Finding from results that operational ability of tourists guide who had passed training were differed with significance value. This had implied that training helped increased ability to perform tasks. Tourist guide who passed curriculum training gave good opinion towards curriculum. Applying knowledge and experiences on actual operation suggested tourists guide applied knowledge and experiences. As for opinion of superior towards ability to perform works as related to knowledge, skills and attitudes to find tourists guide who passed training had increased ability to perform tasks in all aspects.

Visut Lerdpitivanich (1998: abstract) had researched curriculum evaluation of tourists guide for foreigners of Tourism Authority of Thailand with 260 sample participants including training participants, training managers and professional tourists guide. Finding from results of course objectives indicated appropriated and most suitable for actual application. Course contents had coincided with the need of society and learners, desire to learn which could benefit most in occupation and course structure. As for number of hours, majority agreed that they were appropriated. Evaluation in readiness for course, teachings, teaching technique of instructor and measuring results with high level of appropriateness and product evaluation in general features and operational features for performing tasks were at good appropriated level.

2.6.2 Relevant research regarding Curriculum

Somboon Tunya(1981:74)had done the research on the development of training course to build up teaching capacity of Primary School teacher by dividing the research into 3 steps:

Step 1: Surveying the need of Primary School teacher to build up self-learning capability.

Step 2: Results from surveying the need of Primary School teacher in step 1 were taken as key development for training course to build up teaching

competency among Primary School teachers, comprising of major goal, minor goal, standard academic contents, training course, training media, measurement and evaluation.

Step 3: Evaluation and revision of training course to build up teaching competency among Primary School teachers that had been developed in step 2, depending on the expert's opinion through the research technique Delphi

Findings from research were resulted in training curriculum to build up teaching competency among Primary School teachers that covered 4 aspects: knowledge, understanding students, teaching and learning activities as well as measurement and evaluation. Training course for each aspect comprised of 6 elements which were training objectives, basic knowledge, academic contents, training activities, training media, measurement and evaluation.

Nipa Thongthai (1982:34-35) had developed training course for rearing Pre-school children for parents in rural agricultural community by dividing research into 8 steps:

Step 1: Identifying problems and requirements of rural agricultural community which should be coincided with the national policies by surveying documents, communities including the needs of training participants as the guidelines data to identify curriculum objectives.

Step 2: Identifying course objectives to coincide with nature of problems and requirements that had already been discovered during the survey.

Step 3: Identifying training by classification of objectives into each subject and designing training units to cover those areas. The set objectives of course would be considered achieved as soon as they were completely done for all training units.

Step 4: Identifying behavioral objectives of each training unit by matching them with the course objectives.

Step 5: Selecting and arranging contents of training that based on behavioral objectives and arranging priority in accordance with nature of contents and needs of training participants that had been surveyed in step 1.

Step 6: Identifying activities and training by judging from contents as well as the readiness and background of the training participants.

Step 7: Identifying evaluation methods for training participants to match with behavioral objectives, activities and training methods as well as and background of training participants.

Step 8: Identifying appropriateness of curriculum that should be verified by experts before curriculum implementation and users after testing curriculum.

Research findings had resulted in training course for rearing Pre-school children that comprised of 6 sections: Problem conditions and curriculum requirements, course objectives, behavioral objectives, training contents, activities and training methods, evaluation methods for training participants by having details of each element in knowledge and nutrition, healthcare and development of Pre-school children with flexibility in details of each element depending on community differences and basic readiness of training participants.

Sakorn Putpoon (1991:83-65) had developed training course to drugs prevention among public health personnel by separating research into 4 steps as follows:

Step 1: Studied documents and relevant research to observe conditions and needs to prevent drugs abused and addiction as well as analysis training project for volunteers for drugs addiction.

Step 2: Constructed and developed course by judging at nature of problems and information received from step 1 together with national policies as to identify objectives of course and training units, contents of behavioral objectives, activities and training, evaluation methods before giving to experts for evaluation.

Step 3: Applied course with training participants as experimenting evaluation to find its effectiveness.

Step 4: Developed and improved course for more effective course by applying results from the experiment.

Training course for drugs prevention among Public Health personnel had derived from research results with significant components which were nature of problems and curriculum requirements, course objectives, behavioral objectives, training contents, activities and training, evaluation methods for training participants by having details of

components, covering knowledge and drugs prevention and addition. Each component could be flexible depended on background and readiness of the training participants.

Vichit Surutruengchai (1991:86-88) proposed development for AID for Primary School teachers in the following steps.

(1) Studied basic foundation for creating curriculum to prepare for data by diving into 3 sections which were studying of documents and relevant research, interviewing experts and survey data related to Elementary School teachers to for synthesizing into basic data.

(2) Creating curriculum to match with basic data through 3 minor steps as follows: Creating curriculum, evaluating curriculum and improving curriculum.

(3) Experimenting with curriculum to study whether or not the quality had met required standard.

(4) Improving curriculum if discovered any errors for more completion.

(5) Monitoring results from experimenting with curriculum for using data to support such curriculum aside from required standard quality.

Sam-ang Plemcharoen (1994: abstract) had conducted the research on the development of curriculum for training farmers in preventing and eradicating pest. Research was done in 3 steps which were primary data collection, creating and experimenting with curriculum. Sample participants consisted of farmers who resided in the agricultural areas of Branch District Phuttamonthon, Nakhon Pathom Province as the group to provided data

2.7 Discussion of Literature Review

From reviewing of relevant literatures in the training course development for local guide in the Emerald Triangle Area tourism to make it most completed, summarization was made as follows:

Emerald Triangle had been the area originated from the collaboration of all 3 countries, Thai, Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia which covered areas of 6 Provinces, namely, Ubon Ratchathani, Srisakadevong in Thailand, Champasak, Utdom Bolikhamsai of Laos and Stungtreng, Preah Vihear of Cambodia with the same

opinion regarding the establishment of economic triangle to build up capacity in economic, politic and social without damaging environment and natural resources. In the conference among the country's leaders, tourism was discussed to start develop first before any other areas. Although this area had not been well known among the tourist, there should be facilities to support tourism in the future since the area had many tourist attractions suitable for developing into the new tour site of this region.

Therefore, the roles of tour guide as the representative of the nation to make good impression among the tourists would be quite important since lacking knowledge or unable to carry out assignment effectively might ruin country good image. This research had identified training methods for good tour guides to be ideal representative of the country as well as studying development process for local tourist guide curriculum for traveling in the Emerald Triangle area most reliable for training.

Therefore, local tourist guide curriculum for traveling in the Emerald Triangle had revealed the significance value of tourism which coincided with the development that also emphasized on tour guide as one of the key elements for tourism.

CHAPTER III

THE RESEARCH METHOD

This research was intended to formulate course for local guide in the Emerald Triangle Area tourism. The following process was designed in order to achieve the research objectives.

3.1 Sample Participants

Sample participants acted as the assessors were academic experts in formulation of course who had known the area quite well. The researcher selected the assessors through purposive sampling by dividing 11 persons into 3 groups, academic scholars, beneficiary and experts of Emerald Triangle Area.

3.1.1 Group of Academic Scholars consisted of 8 persons.

1. Two academic scholars were directly involved.

An officer from headquarter of Tourism Authority of Thailand.

Mr. Boonlip Panichchart, Deputy Director of Business Division

An officer from Tourism Authority of Thailand, North Eastern Region, Area 2, Ubon Rat Chathani

Ms. Thornporn Poolpeam, Deputy Director

2. Two officers from the Embassy

An officer from Laos Embassy

Mr. Bounthiene Keosipha, Counsellor (Economic and Commercial Affairs)

An officer from Cambodian Embassy

Mr. Sok Chea, Second Secretary

3. Four academic scholars from higher learning institutions.

- 1) Dr. Chompoonuch Morachard, Ph.D (Business Studies-Tourism)
- 2) Ph.D., M.Sco.SC.(Dist.), BA. (Travel Industry Management Graduate Program Manager Head of Sustainable Tourism)
- 3) Professor Tinnakorn Utpaiboon , M.A.T Course and Teaching , Dip.in Interdisciplinary ECU Australia (Director of Arts and Cultural Office)
- 4) Assoc. Prof. Prajuk Boonaree, M.Ed Education

3.1.2 A group of beneficiaries consisted of 2 persons.

- 1) A local tour operator
M.S Panida Piriyaakitpaiboon, Managing Director, Sakda Travel World Co., Ltd.
- 2) A local tourist guide
Mr. Manoj Channara, Tour Officer, IndoChina, Sakda Travel World Co., Ltd.(2004)

3.1.3 Expert in the Emerald Triangle Area: A Chairman of the sub-committee for Survey and Research Tour Routes linking with the neighboring countries.

Mr. Arnon Kum-muk

3.2 Research Instruments

3.2.1 Research instruments to analyze curriculum in order to create local tourist guide curriculum for traveling in the Emerald Triangle Area with relevant information comprised of:

1. Basic Course 12 years
2. Vocational Tourism Industry Course
3. Higher Learning Tourism Industry Course
4. Tourist Guide Course previously used for training
5. Basic Course for Thai Tourist Guide

6. Information on Tourist Attractions of Emerald Triangle Area

3.2.2 Research instruments consisted of:

1. Outline of local guide course for traveling in the Emerald Triangle Area
2. Course evaluation forms for experts

3.2.3 Research Instruments Formulation

3.2.3.1 The researcher had analyzed relevant course to formulate local guide course for traveling in the Emerald Triangle Area. Training course formulation for local guide in the Emerald Triangle Area based on outline of the training course for general tourist guide of Tourism Authority of Thailand.

3.2.3.2 Evaluation forms were designed in order for the experts to evaluate whether or not the training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism was appropriated.

1) Studied different researches and relevant documents as basis for formulation.

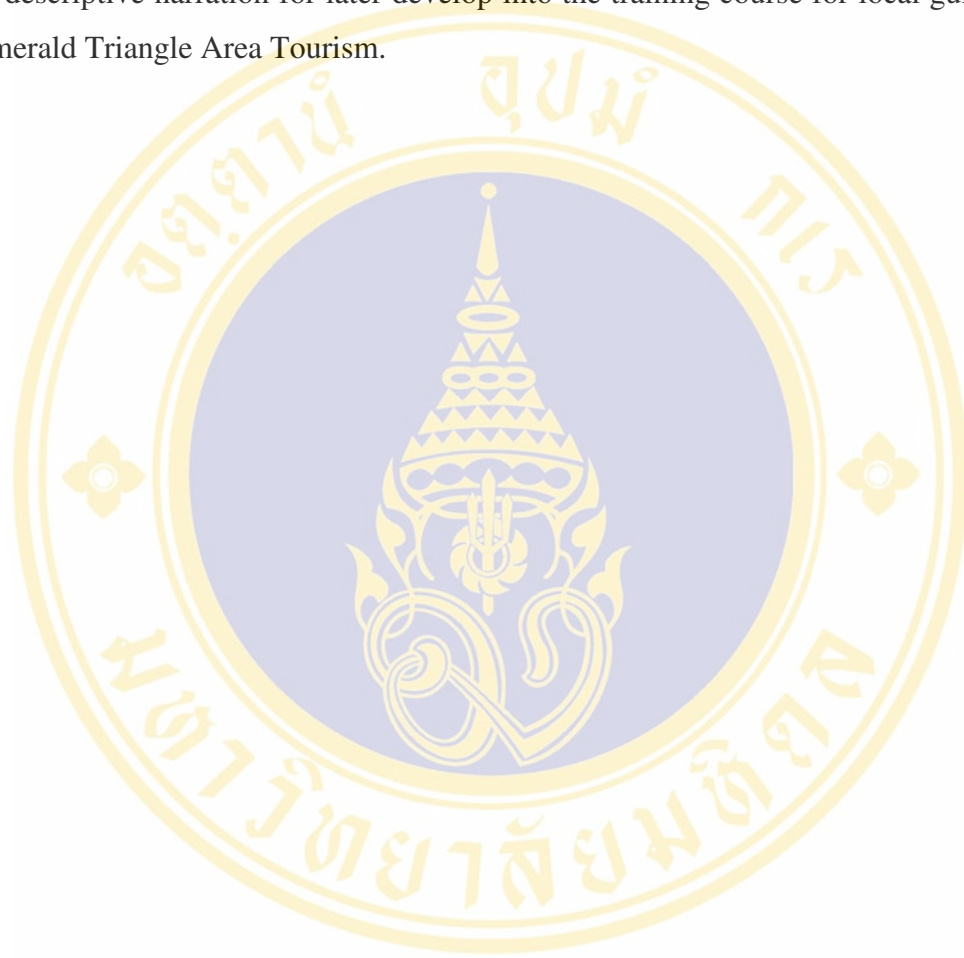
2) Evaluation forms were designed to evaluate whether the course was appropriated or non-appropriate with reasons to follow, using Delphi Techniques for principles and reasons, course purposes, scope of subjects, training participants qualifications, training methods, training participants evaluation, training units and details for subjects of each group.

3.3 Data Collection

Data were collected from individual experts through questionnaires personally delivered by the researcher. Outline for local tourist guide curriculum for traveling in the Emerald were presented to 11 subject experts who had been evaluated and prepared for government publications for evaluation that later compiled results and narrated.

3.4 Data Analysis

This research was done as the Content Analysis from the evaluation of the experts, aiming at compilation of evaluation results and various suggestions to present as descriptive narration for later develop into the training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism.

CHAPTER IV

THE RESEARCH RESULTS

The research topic “The Training Course Development for Local Guide in the Emerald Triangle Area Tourism” had presented research results into 5 sections as follows:

4.1 Analysis of basic data in the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism regarding basic curriculum of 12 years as well as general curriculum for Thai Tourist Guide, Tourism Industry Curriculum and Training Curriculum for previously used in training and information on tour sites resources in the Emerald Triangle Area.

4.2 Results analysis of basic data regarding the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism

4.3 Results of outline for training course development for local guide in the Triangle Area Tourism.

4.4 Results of evaluation for appropriateness of training course development for local guide in the Triangle Area Tourism

4.5 The complete version of training course for local guide in the Triangle Area Tourism

4.1 Analysis of basic data in the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism regarding basic curriculum of 12 years as well as general curriculum for Thai Tourist Guide, Tourism Industry Curriculum and Training Curriculum for previously used in training and information on tour sites resources in the Emerald Triangle Area.

Analysis of basic data involved with the study of relevant courses to compare with standard course for training Thai Tourist Guide in order to adapt similarities or differences for selecting subjects suitable for training participants.

Table 4.1: Analysis Comparison of Different Training Courses

12 Years Basic Course	Industrial Course for Vocational Level		Industrial Course for Higher Learning	General Tourist Guide Course previously arranged					Training Course for General Tourist Guide (Thai)
	Lower Commercial College	Higher Commercial College		Northern Region (Chiangmai)	Lower Northern (Phitsanulok)	Southern (Khon Kaen)	Southern Region (Songkla-Phuket)	Central Region (Bangkok)	
	Academic Subjects	Academic Subjects		Academic Subjects	Academic Subjects	Academic Subjects	Academic Subjects	Academic Subjects	
Thai Language Group1: Reading Group2: Writing Group3: Listening, Watching and Speaking Group4: Language Usage Group5: Literature and Literary work Mathematics Group 1: Numbers and Operations Group 2: Measuring Group 3: Geometry Group 4: Algebra Group 5: Data Analysis and Feasibility Subject 6: Skills and Mathematics Process	1. Art of Services 2. Lodging Business 3. Tourism Resources of Northern and Eastern Regions. 4. Tourism Resources of Central and Eastern Region 5. Tourism Resources of North Eastern Regions. 6. Tourism Resources of Southern Region. 7. Thai Art and Culture 8. Thai Arts 9. Tourist Behavior 10. Local Products and Souvenirs 11. Office Equipment Usage	1. Tourism Knowledge 2. Tourism Management 3. Tourism Resources 4. Tourist Behavior 5. Tourist Guide 6. Tickets Distribution 7. Management Seminar 8. Tourism Business 9. Foods and Beverages 10. Tourism Business Law 11. English for Tourism 12. English for Tourist Guide 13. Behavior and Attitude of Service Providers	Education Subjects 1. Thai Language for Communication and Searching 2. English Language for Communication and Searching 3. English Language for Communication and Learning Skills 4. Reality in Life 5. Life Scenery 6. Human Behavior and Development 7. Thai Style 8. World Style 9. Life and Environment 10. Sciences for Life Quality	Academic Subjects 1. Association between Lanna-Sukhothai-Ayutthaya-Rattanakosin 2. Lanna's History 3. Northern Geography 4. Festivals and Native Games 5. Buddhism Disciplines 6. Lanna's Buddhism 7. Lanna's Architecture 8. Lanna's Sculptures 9. Lanna's Painting 10. Native Literatures	Academic Subjects 1. Association between Lanna-Sukhothai-Ayutthaya-Rattanakosin 2. History of Sukhothai and Royal Cities 3. Northern Geography 4. Festivals and Native Games 5. Buddhism Disciplines 6. Lanna's Buddhism 7. Lanna's Architecture 8. Lanna's Sculptures 9. Lanna's Painting 10. Native Literatures	Academic Subjects 1. History of Thai-Isan 2. Geography of Thai-Isan 3. National Museums of Isan 4. Principles of Buddhism and Buddhism in Isan 5. Traditional festivals of Thai-Isan 6. Knowledge of Thai language for tourist guide 7. Thai-Isan Arts (Architectures-Paintings)	Academic Subjects 1. Brief Thai History 2. History of the South 3. Brief Geography of Thailand 4. Geography of the South 5. Social and cultures of the South 6. Principles of Buddhism and Buddhism of the South 7. Islamic 8. Thai and local literatures	Academic Subjects 1. Thai Social Features and Customs 2. Knowledge of Buddhism 3. Territories, population and economy 4. Thai History 5. Introducing Thai Songs and Music 6. History of Thai 7. Literatures Thai Classical Dances	Academic Subject -Tourism Industry and Government Tourism Promotional Policies -Thai History -Thai Geography -Thai Society -Buddhism in Thailand -Thai Arts -Thai Literatures -Thai Classical Dances and Music

Table 4.1: Analysis Comparison of Different Training Courses (cont.)

12 years Basic Course	Industrial Course for Vocational Level		Industrial Course for Higher Learning	General Tourist Guide Course previously arranged				Training Course for General Tourist Guide (Thai)
	Lower Commercial College	Higher Commercial College		Northern Region (Chiangmat)	Lower Northern (Phitsanulok)	Southern (Khon Kaen)	Southern Region (Songkla-Phuket)	
Sciences Group 1 : Living creatures and lifestyles Group 2 : Life and environment Group 3: Elements and properties Group 4: Forces and movements Group5: Energy Group6: Process and Earth's transformation Group7: Astronomy and Space Group8: Nature of Sciences and Technology	12. Information Technology for occupation 13. English for tourism 14. English for tour guide 15. Tourism Business 16. Marketing for tourism 18.Recreation for Touring 19 Practicing touring 20 Eco-tour 21. Tourist Guide 22.Food and Beverages for tourism 23. Tourism 24. Basic Photography 25.Personality Development	14..Personalities Development in Services Business 15.Internet usage 16.Research in tourism business 17.Recreation for tourism 18.Local tourism resources 19.Forest walk Tour Basic Adjustment 1.Office Equipment Usage 2.Hotels and Tourism 3.Knowledge on food and beverages 4.Basic tourist Behavior	11.Northern Province's Museums and Thai-Cultural Northern Region 13.Classical Dances of Northern Region 14.Thai and Local Sports 15.Hill tribes 16.Forest tourism 17.National Parks And Conservation 18.Plants and Flowers of the North 19.Knowledge of Thai language for Tourist Guide 20.Knowledge in Thai Politics and Administration	8.Thai's Painting 9. Molding "Sangkalok" 10. Thai and local Literatures 11. Upcountry Museums 12.Thai Social and Cultural 13. Thai Classical Dances and Music-Northern Region 14. Thai Sports and Local Games 15.Hills Tribes 16.Sukhothai Historical National Parks	8.Archeology and Ancient Monuments of Isan 9.Thai-Isan Literatures 10. Thai-Isan Thai Classical Dances and Music 11. Thai-Isan people 12. Thai-Isan Social and Cultural 13. Thai Sports and Isan Local Games 14. Thai-Isan Food 15. Idea of Isan people 16.Singer	9.Traditions and Cultures of the South 10.Islam's Cultures 11.Thai Sports and Local Games 12.Thai Sculptures of the South 13. Architecture and Art of the South 14.Thai Language for tourist guide 15. Plants and flowers of the South 16. Thai Classical Dances and Music- Southern Region	8.Thai History 9.Thai Architecture and Fine Arts 10.Rules for viewing Ancient Art Objects 11.Important Festivals for tourists 12.Knowledge in Thai Cuisines for tourist guide 13.Industrial Products in different regions of Thailand	-Thai Festivals -Thai Cuisines -Thai Crafts -Tourism Resource Conservation Specific Occupation -Roles, Duties, Manners and Ethnics of Tourist Guide -Operational Methods of Tourist Guide -Entering and Leaving the Kingdom

Table 4.1: Analysis Comparison of Different Training Courses (cont.)

12 years Basic Course	Industrial Course for Vocational Level		Industrial Course for Higher Learning	General Tourist Guide Course previously arranged					Training Course for General Tourist Guide (Thai)
	Lower Commercial College	Higher Commercial College		Northern Region (Chiangmai)	Lower Northern (Phitsanulok)	Southern (Khon Kaen)	Southern Region (Songkla-Phuket)	Central Region (Bangkok)	
Social Studies, Religious and Cultures Group1: Religious, Moral and Ethics Group2: Duties of citizen, cultures and lifestyles in the society Group3: Economy Group4: History Group5: Geography Health and Physical Education Group1: Growth and Human Development Group2: Life and Families Group3: Movements, Exercises and Plays and In, Thai Sports and International Sports			Different Majors 1.Tourism Business 2.Hotel Business 3.Food Stores and Restaurants 4.Transportation 5.Office Business 6.Services 7.General Services	21.Local Crafts and Souvenirs Shops 22.Temple Touring Specific Occupation 1.Essential, roles, duties, responsibilities, manners and ethics of tourists guide 2.Knowledge on Tourism Industry 3.Touring Technique and Sightseeing 4.Public Relations 5.General knowledge on Lodgings 6.Knowledge on Foods and Beverages 7.Procedures for entering the country	17.National Parks and Conservation 18. Plants and flowers of the North 19.Knowledge in Thai Language for Tourist Guide 20. Knowledge on Thai Politics and Administration 21. Local Industry and Souvenirs 22.Touring Temples 23. Thai Cuisines Specific Occupations 1.Essential, Roles, Duties, Responsibilities, Manners and ethics of tourists guide	17.Local Industry and Souvenir 18.Nation Parks and Conservation 19. Plants and flowers of the Northeast 20. Knowledge on Thai Politics and Administration 21. Touring Temples Specific Occupations 1. Knowledge on Tourism Industry 2. Essential, roles, duties, responsibilities, manners and ethics of tourists guide	17. Thai Festivals and Native Games 18. Nation Museums in Southern 19. Nation Parks and Conservation 20.Seafarer (Morgan) and Forester (Sa-gat) 21. Knowledge on Thai Politics and Administration 22. Local Industry and Southern Souvenir 23.Thai food Specific Occupations	Specific Occupation 1.Roles and Duties, Responsibilities, Manners and Ethics of Tourist Guide 2.Touring Technique, Arrivals and Departures 3.Safety for tourists 4.Tourism Industry of Thailand 5.Hotel Business information for tourist guide 6.Public Relations	-General Knowledge on Hotels -Safety for tourists -Public Relations Knowledge on Tour Sites -Ancient Monuments in Thailand -The Grand Palaces and Wat Phra Si Rattanasatadaram -Significant local places -Significant tour sites of Thailand

Table 4.1: Analysis Comparison of Different Training Courses (cont.)

12 Years Basic Course	Industrial Course for Vocational Level		Industrial Course for Higher Learning	General Tourist Guide Course previously arranged					Training Course for General Tourist Guide (Thai) Out-of-class Field Trips
	Lower Commercial College	Higher Commercial College		Northern Region (Chiangmai)	Lower Northern (Phitsanulok)	Southern (Khon Kaen)	Southern Region (Songkla-Phuket)	Central Region (Bangkok)	
Group 4: Building Healthy Body, Capability and Sickness prevention Group 5: Safety in living Arts Group 1: Visionary Art Group 2: Music Group 3: Classical Dances Occupations and Technology Group 1: Lifestyles and Families Group 2: Occupations Group 3: Designing and Technology Group 4: Information Technology Group 5: Technology for performing and Occupations			8. Customs Procedures 9. Safety for Tourists 10. Basic First-aids 11. Financial and Banks related to tourists 12. Arts of Public Speech 13. Thai Mannerism 14. Knowledge on Airport, Flight, Arrivals and Departures 15. Encountering Problems and Problems-solving	2. Knowledge on Tourism Industry 3. Touring technique and Sightseeing 4. Public Relations 5. Tourist Guide General Knowledge on Lodging 6. Tourist Guide General Knowledge on Foods and Beverages 7. Procedures for entering country 8. Customs Procedures 9. Safety for tourists 10. Basic First-Aids 11. Financial and Banks related to tourists	3. Touring Technique and Sightseeing 4. Tourist Guide General Knowledge on Lodging 5. Knowledge on Foods and Beverages 6. Customs Procedures 7. Procedures for entering country 8. Safety for tourists 9. Public Relations 10. Art of speech 11. Basic First-Aids 12. Thai Mannerism	1. Essential, roles, duties, responsibilities, manners and ethics of tourists guide 2. Knowledge on Tourism Industry 3. Touring Technique and Sightseeing 4. Art of Speech 5. Public Relations 6. Tourist Guide General Knowledge on Lodging 7. Knowledge on Foods and Beverages 8. Customs Procedures	7. Group touring aboard 8. Gemology Knowledge on places and field trips 1. Wat Phra Si Rattanasatsada-ram and the Grand Palaces 2. Significant Temples in Bangkok Metropolis 3. National Museum 4. Bang Pa-in-Ayutthaya		

Table 4.1: Analysis Comparison of Different Training Courses (cont.)

12 Years Basic Course	Industrial Course for Vocational Level		Industrial Course for Higher Learning	General Tourist Guide Course previously arranged				Training Course for General Tourist Guide (Thai)	
	Lower Commercial College	Higher Commercial College		Northern Region (Chiangmai)	Lower Northern (Phitsanulok)	Southern (Khon Kaen)	Southern Region (Songkla-Phuket)		Central Region (Bangkok)
Foreign Languages Group 1: Languages for Communication Group 2: Languages and Cultures Group 3: Languages and Association and other learning subjects Group 4: Languages and association with Communities and the World				<p>Northern Region (Chiangmai)</p> <p>Knowledge on Tour Sites of the North</p> <p>Foreign Languages</p> <p>Out-of-Class Studies</p>	<p>Lower Northern (Phitsanulok)</p> <p>12. Art of Public Speech</p> <p>13. Thai Mannerism</p> <p>14. Knowledge on Airport, Flight, Arrivals and Departures</p> <p>15. Encountering Problems and Problems-solving</p> <p>Knowledge on Tour Sites of the North</p> <p>Foreign Languages</p> <p>Out-of-Class Studies</p>	<p>Southern (Khon Kaen)</p> <p>13. Knowledge on Airport, Flight, Arrivals and Departures</p> <p>14. Financial and Banks related to tourists</p> <p>15. Encountering Problems and Problems-solving</p> <p>Knowledge on Tour Sites of the Northeast</p> <p>Foreign Languages</p> <p>Out-of-Class Studies</p>	<p>Southern Region (Songkla-Phuket)</p> <p>9. Procedures for entering country</p> <p>10. Safety for tourists</p> <p>11. Basic First-Aids</p> <p>12. Thai Mannerism</p> <p>13. Financial and Banks related to tourists</p> <p>14. Knowledge on Airport, Flight, Arrivals and Departures</p> <p>15. Encountering Problems and Problems-solving</p>	<p>Central Region (Bangkok)</p> <p>5. Significant Ancient Monuments in the North (Sukhothai-Sri Sachanalai-Kamphaeng Phet)</p> <p>6. Significant Ancient Monuments in the North East (Prasart Hin Pimai, Prasart Hin Panom Rung, Prasart Hin Muang Tum)</p> <p>Foreign Languages</p>	

4.1 Basic Course 12 Years

It was designed by the Ministry of Education to be the basic learning requirement for Thai citizens, starting from 1st grade to 12th grade which consisted of 8 learning disciplines. They were Thai language, Mathematics, Sciences, Social Studies and Cultures, Health and Physical Education, Arts, Occupations and Technology as well as foreign languages. All 8 learning disciplines were basic knowledge suitable for vocational learning since they had provided complete basic knowledge for selecting training participants. Details of Basic Course 12 Years were illustrated in Appendix A.

4.2 Tourism Industry Course for Commercial College

It was designed for both Higher and Lower Commercial School to be included as the course in Business Administration as well as being the learning and teaching directly associated with tourism. Each subject suitable for studying and analyzing as the basis to formulate training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism and subjects designed for Tourism Industry Course for Commercial College were illustrated in Appendix A.

4.3 Tourism Industry Course for Higher Learning

It was designed as 4 years course, Tourism Management and Hotels with many majors related to tourism, such as Tourism Business, Hotels Business, Food Stores and Restaurants Business, Transportation Business, Office Administration and General Services Business. Those courses consisted of individual subjects related to training course for tourist guide (Thai). Therefore, Tourism Industry Course for Higher Learning was also being considered as model to formulate training course for local guide in the Emerald Triangle Area. Details of Tourism Industry Course for Higher Learning were illustrated in Appendix A.

4.4 Training Course for General Tourist Guide (Thai) previously used for training by Tourism Authority of Thailand

It was designed by Tourism Authority of Thailand previously

used for training general tourist guide in the Northern region (Chiangmai), Lower Northern region (Phitsanilok), North East region (Khon Kaen), Southern region (Songkhla-Phuket) and Central region (Bangkok Metropolis) for training course in each region would have specific knowledge as the knowledge relating to tourist guide. As for knowledge in academic subjects and tour sites, differences that could be founded in each region were adapted for area conditions but still based on the core principle of general tourist guide course of Tourism Authority of Thailand. Details of Training Course for General Tourist Guide (Thai) previously used for training by Tourism Authority of Thailand were illustrated in Appendix A.

4.5 Training Course for General Tourist Guide (Thai)

It was designed by Tourism Authority of Thailand as the standard core for training course for tourist guide at Higher Institutions as well as being the frame for training tourist guide that could be adapt for used. Details of Training Course for General Tourist Guide (Thai) were illustrated in Appendix A.

4.6 Data of Tour Sites Resources in the Emerald Triangle Area

Diversified tour sites resources in the Emerald Triangle Area were divided into 4 segments as follows:

- 1.Natural tour sites resources were nature-made with beautiful sceneries, quite impressive for tourists, such as, mountains, caves, rocks in different shapes, scenic views, National Parks and Parks.

- 2.Tour sites resources in History, Ancient Monuments and Objects and Religious. Significant tour sites resources in history were Ancient Monuments and Objects as well as Archeology, Museums, Religious Monuments and historic Communities.

3. Cultural tour sites resources, such as, lifestyles, local wisdom, local livings, local uniqueness and customary events, such as, boat racing.

4. Man-made tour sites as the tour sites built by modifying natural resources for beauty and use, such as, Dams, Reservoirs and Public Parks.

Results from the study of tour sites resources in the area were illustrated in Table 4.2 for numbers and tour sites.

Table 4.2: Types and Number of Tour Sites Classified by Provinces of Each Country

Country	Province	Types and Number of Tour Sites				Total
		Nature	History	Tradition & Culture	Man-made	
Thailand	Ubon Rat	11	14	8	8	41
	Chathani					
	Si Sa Ket	3	11	3	4	
Laos	Jumphasak	15	1	3	-	19
	Uttapae	1	-	3	-	
Cambodia	Stungtreng	1	-	3	-	4
	Phra Viharn	-	3	3	-	
Total		31	29	23	12	95

Sources: 1. Tourism Authority of Thailand

2. <http://www.tourismthailand.org>(5Nov.2005)

3. <http://www.tourismlaos.gov.la>(5Nov.2005)

4. <http://www.tourismcambodia.com>(5Nov.2005)

Since the Emerald Triangle Area had become the latest tour site in the South East Asia with diversified tour sites but lacking publicity to make it widely known, the government of Thailand, Laos People's Democratic Republic and Kingdom of Cambodia had jointly agreed to develop economy, politics and social along the border areas of 3 countries without damaging environment. Conclusions from such agreements suggested priority development in tourism. Since Thailand had set the country's policy to become the gateway to Indochina, the training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism was to promote tourism. In order to develop training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism, relevant courses and data on tour sites resources in the Emerald Triangle Area were studied and compared each subject in each course, including analysis of subject suitable for training tourist guide by based on the standard framework for training

general tourists guide (Thai) by the Tourism Authority of Thailand, adapting to suit the training participants after the analysis by testing the basic knowledge of the training participants to determine their knowledge level before arranging the training course to suit individual. Final step was to develop course outline for training local guide in the Emerald Triangle Area Tourism from those outcomes.

Tour sites resources derived from the study of map in the area as illustrated in Chart 4.1

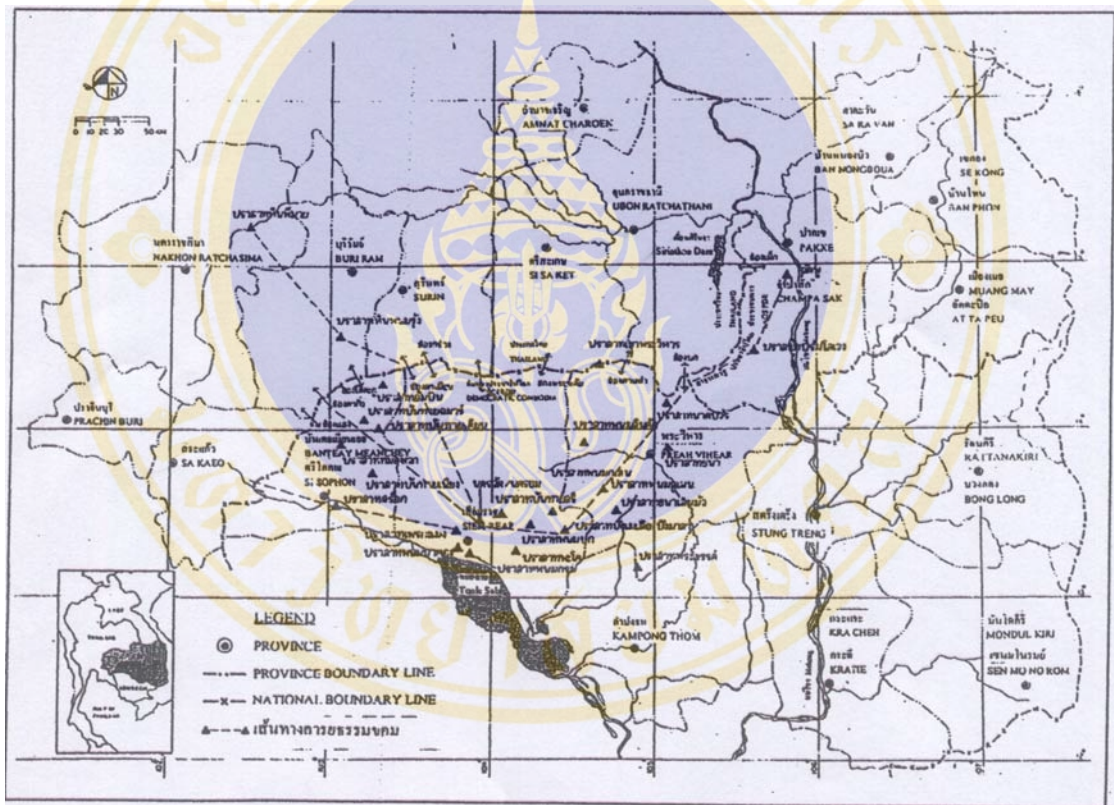

Chart 4.1 : Map of the Emerald Triangle Area

4.2 Results analysis of basic data regarding the training course development for local guide in the Triangle Area Tourism

Findings from the study of courses were analyzed for training course development for local guide in the Triangle Area Tourism as follows:

(1) Basic course 12 years: Findings that its contents consisted of 8 disciplines, Thai language, Mathematics, Sciences, Social Studies and Cultures, Health and Physical Education, Arts, Vocational and Technology and Foreign Languages. These subjects had been standard requirements that everyone must learned even though they were not sufficient knowledge to make decent living. However, a person who completed Lower Secondary School could enter Vocational School or Higher Secondary School, either in Sciences or Arts. Person who had completed this as educational level must be capable of learning as desire. Therefore, the training participants were required to complete at least Lower Secondary School. Training at this level only covered basic knowledge for tourist guide, missing specific knowledge on tourist guide and areas. Training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism must include contents that training participants had never learned before. This would enabled them to make a living from the knowledge received as well as the person who had learned the relevant subject on tourist guide.

(2) Tourism Industry Course for Commercial College: Findings the teaching for Lower Commercial College (Por Vor Chor) and Higher Commercial College (Por Vor Sor) with extended subjects where graduates of Lower Commercial College in Tourism Industry could further their studies in Higher Commercial College in the same major. Other major graduates could also further their studies, but needed to take 4 basic subjects in Office Equipment application, Foods and Beverages, Hotels and Tourism, Basic tourists behavior. Contents analysis for both Higher and Lower Commercial College indicated that contents had included training course for general tourist guide (Thai) from Tourism Authority of Thailand. As for vocational level, most subjects were directly relevant to tourist guide only some subject were irrelevant but certainly missing specific knowledge of the Emerald Triangle Area. Therefore, the

training participants who completed Vocational School must learn about Emerald Triangle Area. Since they had learned some specific vocation, only some training was needed.

(3) Industrial Tourism Course for Higher Learning: Findings that it covered more contents than required for training tourist guide and also many subjects were available to choose from. Because it was 4 years course, the person who completed course at this level would be able to make a living from it. However, training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism was only a short training course that needed to include relevant subjects together. The graduates who had passed Industrial Tourism Course for Higher Learning and interested in taking the training course for local guide in the Emerald Triangle Tourism were considered having good qualifications from previous learning and having experiences. Therefore, it was crucial to emphasize on giving knowledge on specific areas during the training course so that the training participants would gain the most knowledge and understanding.

(4) The training course for general tourist guide that had been used in the training by Tourism Authority of Thailand was considered the sample guidelines for formulating the training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism. Findings certain similarities and differences from all training courses previously arranged for regions in Thailand, mainly from specific occupation course with the same training as being specified by Tourism Authority of Thailand as specific knowledge for tourist guide occupation and persons who wanted to be tourist guide must know. The only difference founded in academic subjects, referring to outstanding and unique features and tour sites resources in the Emerald Triangle Area. Then, the academic subjects must be adapted to suit the area and tour sites resources in the Emerald Triangle Area.

(5) The training course for general tourist (Thai): Findings that its contents were set as the standard requirement for training which was also considered as another instrument to achieve standard training. Therefore, the researcher had based on the training course for general tourist (Thai) as guidelines to formulate training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism.

(6) Data for tour sites resources in the Emerald Triangle Area: Tour sites resources data had been the most essential part for tourist guide to know as the tour provider in order to provide proper knowledge for the tourists.

Aside from analysis contents for formulating training course, further details must be considered as follows:

1) Training participants should complete at least Lower Secondary School or equivalence because persons who completed education at this level would be able to make decent living or further studies in normal or vocational courses as well as being at the right ages and having right qualifications to make own judgments. Therefore, training participants should possess at least Lower Secondary School education. Furthermore, this training course had included teaching in foreign languages as the basic knowledge for the training participants to further training in English because tourists were both Thai and Foreigners. It would be beneficial to the tourist guide if they could speak English.

2) Training participants must have Thai Nationality because they would act on behalf of Thai citizen to publicize unique image of the Thais worldwide. If this occupation was done by foreigners, it would not be the same for they might feel less love and devotion to Thai Nation than the Thais who were owner of the country. Foreign operation might concern only the business. Therefore, the training participants must be the Thais in order to reserve this occupation for Thais only.

3) Training participants must be at least 20 years old since they usually were at proper ages with enough experiences to make reliable judgment which capable of conducting tour. Persons under this age might be immature with less experience that made them unable to make error in judgments.

4) Training participants must reside in the area to fully use self-acquire knowledge and benefit from available resources which in turn generating income for the locals, creating employment, feeling proud from presenting something good to the others as well as creating love and devotion for their own communities. Tour presentation or services should be better than doing it for commercial purpose only. Besides, tourist would be impressed by receiving information from the residences of that area.

5) Training duration might vary depending on qualifications of training participants. For training participants with education higher than Lower Secondary School, the training subjects could be more or less according to knowledge level. Some training participants who were previously trained should received proper training only in the missing subjects which made training duration and subject selection depending on knowledge and ability levels of the training participants.

4.3 Results of outline for training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism

Formulating outline for training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism by taking data from the study of basic 12 years curriculum for general tourists guide (Thai) as well as training course that had been used for training general tourists guide by the Tourism Authority of Thailand, including course for tourism industry and data on tour sites resources in the Emerald Triangle Area to analyze and set up outline for the training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism as follows:

Outline of the training course for local guide in the Triangle Area Tourism

1.Course Name

The Training Course for Local Guide in the Triangle Area Tourism

2.Responsible Agency

Local Associate Organization in the Emerald Triangle Area

3.Principles and Reasons

Realizing the important contribution of tourism towards economy and social from income generated by tourism industry distributing to different occupations and locations, creating investment as well as expanding business that could increase employment and create needs for local products, leading to demand for souvenirs which mostly were family crafts that most people had done in their spare times to

supplement their incomes. Additional occupation presented the opportunity to increase local income as well which would help to slow down the migration. At the same time, local crafts had been revitalized together with the promotion of experience unique craftsmanship of that community, enabled the locals to market local resources as souvenirs for tourists. Furthermore, Arts and Cultures have been part of Thai society for more than thousand years. With cultures which apparently revealed in daily living as tradition, classical dances and games that indicated uniqueness of each community were worth displaying among the Thais as well as World population through tourism as the media for cultural dissemination and exchanging. The locals must treasure and conserve own Art and Culture as the legacy passed on to the next generation (Educational Unit, 1990:21).

The Emerald Triangle Area covered 6 Provinces of 3 countries, mainly, Ubon Rat Chathani and Si Sa Ket of Thailand, Kwaeng Uttapae and Kwaeng Jumpasak of Laos People's Democratic Republic, Phra Viharn Province and Satring Teng Province of Kingdom of Cambodia. The Emerald Triangle Area maintained many types of tourism resources which should be developed as tourist attraction. Most tourism in Isan Region were arranged as sightseeing of historical monuments and sites, such as, Pimai Stone Castle, Kao Pa Nom Rung Castle, Phra Viharn Castle and Pa Tam. Therefore, with diversified tourism resources, the Emerald Triangle Area had become the latest tour sites, such as, border markets, mountains, waterfalls and National Parks. With tourism promotion, tourism within this region would create economic and social benefits. The government policy was to promote Thailand as the leading in tourism among countries in Southeast Asia and being the Gateway to Indochina. It was not only made Thailand being the Gateway but also made her the place to welcome tourists. In order to make the Emerald Triangle Area as the tour site to attract many tourists more than diversified tour sites as well as tourism industry itself. Sightseeing and tourist guide had become another important part to impress tourists and develop individual's tourism capability which enabled him to make living from such occupation. Developing training course for local tourist guide in the Emerald Triangle Area would make the training participants well educated with specific knowledge regarding the Emerald Triangle Area to support the future tourism expansion in this area.

4.Course Purposes

To provide training participants with knowledge and abilities in Triangle Area Tourism

5.Scope of the Subject

Training Course Development for Local Guide in the Triangle Area Tourism covered the following 3 major areas:1) General knowledge regarding tourism.2) Knowledge regarding tour site resources within the Emerald Triangle Area. 3) Knowledge regarding tourist guide duties.

Course contents were divided into 4 subjects groups and 8 training units as follows:

5.1 Courses Outline which divided into 4 sections.

1. Academics
2. Specific Occupation
3. Tour Sites
4. Out of Class Learning

Academics

Unit 1: Tourism Industry and Social Economy

- 1.1 Tourism Industry and Government Promotional Policies in the Triangle Area Tourism
- 1.2 Tourist Guide Behavior
- 1.3 Boundaries, population, economy and association between 3 countries in the Triangle Area
- 1.4 Social features in the Triangle Area
- 1.5 Local cuisine in the Triangle Area
- 1.6 Local crafts and souvenirs in the Triangle Area
- 1.7 Border market in the Triangle Area

Unit 2: Domicile and Tour Sites Resources Conservation

- 2.1 Geographical area of the Triangle Area

2.2 Tourism Resources Conservation

Unit 3: Arts and Religious

- 3.1 Religious and/or local beliefs
- 3.2 Arts in the Triangle Area
- 3.3 Classical dances and music in the Triangle Area
- 3.4 Festivals and Customary events in the Triangle Area

Unit 4: Histories and Literatures

- 4.1 History and background of the Triangle Area
- 4.2 Literatures in the Triangle Area
- 4.3 Different tribes in the Triangle Area
- 4.4 Knowledge in local languages of tourist guide
- 4.5 Interpretation

Specific Occupational Knowledge

Unit 5: Tourist Guide Duties

- 5.1 Roles, duties, manners and ethics of tourist guide
- 5.2 Operational methods of Tourist guide
- 5.3 Entering and leaving the borders of the Triangle Area
- 5.4 Customs regulations
- 5.6 General knowledge on Hotels

Unit 6: Tourist Guide Operational Approach

- 6.1 Tourist safety
- 6.2 Basic first aid
- 6.3 Touring and sightseeing
- 6.4 Encountering problems and problems-solving
- 6.5 Public Relations

Knowledge on Tour Sites

Unit 7: Tour Sites Resources in the Triangle Area

- 7.1 Natural tour sites resources in the Triangle Area
- 7.2 Arts and Cultures in the Triangle Area
- 7.3 Historical, Archeological and Religious tour sites in the Triangle Area
- 7.4 Man-made tour sites resources in the Triangle Area

Out-of-class Learning

Unit 8: Three routes for out-of-class learning

- 1st route: Tung Sri Muang, Kong Jiam, Pa Tam, Soi Sawan Water, Border Market Chong Meg
- 2nd route: Wat Pa Nana Chad, National Park of Pu Jong Na Yoi, Huay Luang Waterfall, Lumduan Islet
- 3rd route: Pa Moor E-Daeng, Kao Phra Viharn, Sumrongkiet Waterfall, Saknam Channel, seeing local merchandises and souvenirs

5.2 Individual Subjects within each group

Academics

1. Tourism Industry and Government Promotional Policies in Triangle Area
2. History and background of Triangle Area
3. Geographical area of Triangle Area
4. Social features in the Triangle Area
5. Religious and/or local beliefs
6. Arts in the Triangle Area
7. Literatures in the Triangle Area
8. Classical Dances and Music in the Triangle Area
9. Festivals and Customary events in the Triangle Area
10. Local cuisines in the Triangle Area
11. Local crafts and souvenirs in the Triangle Area
12. Tour sites resources conservation
13. Different tribes within the Triangle Area
14. Boundaries, population, economy and association between 3

countries

15. Border markets
16. Knowledge on local languages of tourist guide
17. Tourist behavior
18. Interpretation

Specific Occupational Knowledge

1. Roles, duties, manners and ethics of tourist guide
2. Operational methods of Tourist guide
3. Entering and leaving the borders of the Triangle Area
4. Customs regulations
5. General knowledge on Hotels
6. Tourist safety
7. Basic first aid
8. Touring and sightseeing
9. Encountering problems and problems-solving
10. Public Relations

Knowledge on Tour Sites

1. Natural tour sites resources in the Triangle Area
2. Arts and Cultures in the Triangle Area
3. Historical, Archeological and Religious tour sites in the Triangle Area
4. Man-made tour sites resources in the Triangle Area

Out-of-class Learning

Three routes for out-of-class learning

1. Ubon, Kong Jiam, Pa Tam, Soi Sawan Water, Chong Meg
2. Ubon, Wat Pa Nana Chad, National Park of Pu Jong Na Yoi, Huay Luang Waterfall, Lumduan Islet

3. Lumduan Islet, Pa Moor E-Daeng, Kao Phra Viharn, Sumrongkiet Waterfall, Saknam Channel, seeing local merchandises and souvenirs

4.4 Appropriate Results of training course evaluation for Local Guide in the Emerald Triangle Area

Comparison of appropriate results of training course evaluation by experts illustrated in the following table 4.3

Table 4.3: Results of Training Course Evaluation by Experts

Descriptions	Evaluation Results										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. Course Purposes	/	/	/	X	/	/	/*	x	/	/	/
2. Training Course Contents	x	/	/	/	/*	/	/*	/	/	/	/
1. Academic Group											
Unit 1: Tourism Industry and Social Economy											
Subject 1.1: Tourism Industry and Government Tourism Promotional Policies in the Emerald Triangle Area											
Subject 1.2: Tourist Behavior	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 1.3: Territories, population, economy and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	/*	x	/	/*	/
Subject 1.4: Social Attributes in the Emerald Triangle Area	/	x	/	/	/	/	/	/*	/	/	/
Subject 1.5: Local Cuisine in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	/*	/	/	/	/
Subject 1.6: Local Crafts and Souvenirs in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	/*	/	/	/	/
Subject 1.7: Border Markets in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	/*	/	/	/	/*

Table 4.3: Results of Training Course Evaluation by Experts(cont.)

Descriptions	Evaluation Results										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Unit 2: Land Habitat and Tourism Conservation	/	/	/	/	/	/	/	x	/	/	/*
Subject 2.1: Geographical Area of the Emerald Triangle Area							*				
Subject 2.2: Tour Sites Conservation	/	/	/	/	x	/	/	x	/	/	/
Unit 3: Arts and Religious	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 3.1: Religious and /or local beliefs								*			
Subject 3.2: Arts in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	x	/	/	/	/
Subject 3.3: Classical Dance and Music in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 3.4: Festivals and Customary Events in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	x	/	/	/	/	/	/
Unit 4: Histories and Literatures	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 4.1: History and background of the Emerald Triangle Area				*				*			
Subject 4.2: Literature in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	x	/	/	/	/	/	/
				*			*	*			
Subject 4.3: Different tribes in the Emerald Triangle Area	/	/	/	/	x	/	/	/	/	/	/*
							*	*			
Subject 4.4: Knowledge in local languages of Tourist Guide	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/*
							*				
Subject 4.5: Interpretation	/	/	/	/	/	/	x	/	/	/	/
2.Knowledge for Specific Occupation	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Unit 5: Tourist Duties											
Subject 5.1: Roles, duties, manner and ethnic of tourist guide											
Subject 5.2: Operational methods of Tourist Guide	/	/	/	/	/	/	x	/	/	/	/
	*										

Table 4.3: Results of Training Course Evaluation by Experts(cont.)

Descriptions	Evaluation Results										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Subject 5.3: Entering –Leaving the Border around the area	/*	/	/	/	/	/	/*	/*	/	/	/*
Subject 5.4: Custom procedures	/*	/	/	/	/	/	x	/	/	/	/
Subject 5.5: General knowledge on Hotels	/	/	/	/	/	/	/*	/	/	/	/
Unit 6: Technical Side of Tourist guide’s duties	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 6.1: Safety for Tourists	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 6.2: Basic First-aid	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 6.3: Touring Technique and Touring Programs	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 6.4: Encountering Problems and Problems-solving	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Subject 6.5: Public Relations	/	/	/	/	/	/	/	/*	/	/	/
3. Knowledge on Tour Sites											
Unit 7: Tourism Resources in the Emerald Triangle Area											
Subject 7.1: Natural Tour Sites in the Emerald Triangle Are.	/	/	/	/	/	/	/	x	/	/	/*
Subject 7.2: Arts and Cultural Tour Sites in the Emerald Triangle	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/*
Subject 7.3: Historical, Archeological and Religious Tour Sites in the Emerald Triangle	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/*
Subject 7.4: Man-made Tour Sites in the Emerald Triangle	/	/	/	/	/*	/	/	/	/	/	/*
4.Out-of-classroom Studies	/*	/	/	/*	/	/	x	/	/	/	x
Unit 8: Three routes for out-of-classroom studies											
1 st Route: Tung Sri Muang, Kong Jiam, Pa Tam, Soi Sawan Waterfall, Meg Channel Border Market											

Table 4.3: Result of Training Course Evaluation by Experts (cont.)

Descriptions	Evaluation Results										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2 nd Route: Wat Pa Nana Chad, Pu Jong Na Yoi National Park, Huay Luang Waterfall, Lum Duan Islet	/*	/	/	/*	/	/	x	/*	/	/	x
3 rd Route: Pa Mor E-Daeng, Kao Phra Viharn, Sum Rong Kiet Waterfall, Saguam Channel, Seeing local merchandises and souvenirs.	/*	/	/	/*	/	/	x	/*	/	/	x
3. Training methods	/*	/	/	/	/	/	/	/*	/*	/	/
4. Training participants evaluation Unit 7: Tourism Resources in the Emerald Triangle Area	/*	/	/	/	/	/	x	/*	/*	/	/
5. Training duration	x	/	/	/*	/	/	x	/	x	x	/
6. Total hours for training	x	/	/	/	/	/	x	x	x	/	/
7. Content coverage and chronological	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

Remarks: 1. Boonlin Panich-charn

2. Tonporn Poolpiem

3. Mr. Shok Chea

4. Mr. Bounthiene Keosipha

5. Dr. Chompoonuch Morachad

6. Dr. Terdchai Chaubumrung

7. Professor Tinnakorn Uttapiboon

8. Professor Prachuk Boonaree

9. Panida Piriyaakitpaibbon

10. Manoj Channara

11. Arnon Kammuk

Symbols: / = appropriate

X = inappropriate

/* = appropriate with additional suggestions

Results analysis by the experts the followings:

1.Course Objectives: Two experts found them inappropriate while an expert thought as appropriate but needed to add in the awareness of tour sites capabilities for investment in tourism industry, commercial and conservation tourism with barter trade, exchanging cultures and sports to satisfy tourists.

2.Training Contents

2.1 Academic Knowledge: An expert found it inappropriate while two experts thought as appropriate but needed to add in more knowledge in tourism industry which comprised of 1) Land habitat in the Emerald Triangle Area 2) Cultural habitat 3) Economic and social status including the reduction of excess learning hours but keeping same contents by choosing teaching media or asking training participants to do some investigation.

Unit 1: Tourism Industry and Social Economy

Subject 1.1: Regarding Tourism industry and Government Tourism Policies in the Emerald Triangle Area, all experts agreed that they were appropriate.

Subject 1.2: Regarding tourist's behavior, all experts agreed that they were appropriate.

Subject 1.3: Regarding territories, population, economy and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area, an expert thought as inappropriate while two experts agreed that they were appropriate but needed to add in customs, religious and beliefs, customs of all tribes and association between 3 countries.

Subject 1.4: Regarding social attributes in the Emerald Triangle Area, an expert thought as inappropriate while another expert agreed that they were appropriate but needed to add in knowledge on countries association and securities, especially on different ethnics in Laos.

Subject 1.5: Regarding local cuisine in the Emerald Triangle Area: an expert thought as appropriate but needed to add in information on Ubon Ratchathani Province with Thai-Indo-China Food Festivals during Songkran.

Subject 1.6: Regarding local crafts and souvenirs in the Emerald Triangle Area, an expert thought as appropriate but needed to combine subjects 1.6 and 1.7.

Subject 1.7: Regarding Border Markets in the Emerald Triangle Area, two experts thought as appropriate but needed to increase tax-free merchandises and bringing merchandises from neighboring countries into Thailand.

Unit 2: Land Habitat and Tourism Conservation

Subject 2.1: Regarding geographical Area of the Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate while another found appropriate but needed to add more content, especially put the emphasis on safety in the Emerald Triangle Area because of large number of live grenades were undiscovered. Besides, unknown tour sites should be studied.

Subject 2.2: Regarding tour sites conservation, two experts thought as inappropriate as well as contents were too small. Information should be well listed or clearly revealed negative impacts of tourism towards environment and tour sites and put the emphasis on conservation together with development because many tour sites were destroyed.

Unit 3: Arts and Religious

Subject 3.1: Regarding religious and /or local beliefs, one expert thought as appropriate but needed to add in city almanacs, Buddha, town of good people, skillful, scholar and Art.

Subject 3.2: Regarding Arts in the Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate while 2 experts found appropriate but needed to add more contents with connection in archeology, Wat Poo Castle and Kao Phra Viharn.

Subject 3.3: Regarding Classical Dance and Music in the Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate. Retrospective and archeological acting were recommended.

Subject 3.4: Regarding Festivals and Customary Events in the

Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate while another one found appropriate but needed to limit contents for only one hour. Instead, emphasis should be on the subject of “Hit-Kong” which had been Isan-Southern Laos tradition.

Unit 4: Histories and Literatures

Subject 4.1: Regarding history and background of the Emerald Triangle Area, two experts thought as appropriate but needed to connect with creative history except in some sensitive areas.

Subject 4.2: Regarding literature in the Emerald Triangle Area, one expert thought as appropriate as well 3 more experts but needed to combine subject 4.2 literatures and 4.3 different tribes in the Emerald Triangle Area together. Besides, contents were too long because in practice tourists did not pay much attention to details, such as, characters in literatures but rather took interest in social and culture in each era that implicitly stated in those literatures.

Subject 4.3: Regarding different tribes in the Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate as well as 3 experts but needed to increase contents on ethnicity which were quite tangible. Therefore, tourist guide should have more knowledge in this area together with comparison on different tribes of Laos, Cambodia and Thailand. As for Laos People’s Democratic Republic, specific tribes needed to study were Laos Teng, Laos Klang and Laos Lum.

Subject 4.4: Regarding knowledge in local languages of Tourist Guide, two experts thought as appropriate but needed to increase knowledge in languages of different tribes for everyday tourism and put more emphasis on English language.

Subject 4.5: Regarding interpretation, two experts thought as appropriate but needed to increase more contents as well as practice sign language.

2. Knowledge for Specific Occupation

Unit 5: Tourist Guide Duties

Subject 5.1: Regarding roles, duties, manner and ethnic of tourist guide, all experts thought as appropriate.

Subject 5.2: Regarding operational methods of Tourist Guide,

one expert thought as inappropriate while one as appropriate but needed to increase more hours as well as reduce significant roles to give tourist 50% more freedom.

Subject 5.3: Regarding Entering –Leaving the Border around the area, four experts thought as appropriate but needed to study temporary passing because there was no need to obtain Visa for entering Laos People’s Democratic Republic, but visa was needed for entering Cambodia. Furthermore, subject 5.3 should be combined with subject 5.4, the custom procedures.

Subject 5.4: Regarding custom procedures, all experts thought as appropriate.

Subject 5.5: Regarding general knowledge on hotels, one expert thought as appropriate but needed to increase knowledge in home stay and camping.

Unit 6: Technical Side of Tourist guide’s duties

Subject 6.1: Regarding safety for tourists, all experts thought as appropriate.

Subject 6.2: Regarding basic first-aid, all experts thought as appropriate.

Subject 6.3: Regarding touring technique and touring programs, all experts thought as appropriate.

Subject 6.4: Regarding encountering problems and problems-solving, all experts thought as appropriate.

Subject 6.5: Regarding public relations, all experts thought as appropriate.

3. Knowledge on Tour Sites

Unit 7: Tourism Resources in the Emerald Triangle Area

Subject 7.1: Regarding natural tour sites in the Emerald Triangle Area, one expert thought as inappropriate while another one thought appropriate but needed to increase knowledge of Laos such as, Ba Jiang Waterfall National Park, Seven Falls and Tad Jumpee Waterfall, Tad Yeang Waterfall.

Subject 7.2: Regarding Arts and Cultural tour sites in the

Emerald Triangle Area, one expert thought as appropriate but needed to include Laos and Cambodia Lent and Loi Kra Thong festivals which were similarly arranged as in Thailand.

Subject 7.3: Regarding Historical, Archeological and Religious tour sites in the Emerald Triangle Area, one expert thought as appropriate but needed to increase knowledge on Cambodia, such as, Kao Kae Castle, Pra Karn Castle.

Subject 7.4: Regarding man-made tour sites in the Emerald Triangle Area, one expert thought as appropriate but needed to increase knowledge in state of conflict and impacts from construction of Pak Mool Dam for tourist guide as it was actually happened without passing good or bad judgments because tourist guide were capable of making own intelligence judgments

4. Out-of-classroom Studies

Unit 8: Three routes for out-of-classroom studies

1st Route: Tung Sri Muang, Kong Jiam, Pa Tam, Soi Sawan Waterfall, Meg Channel Border Market

2nd Route: Wat Pa Nana Chad, Pu Jong Na Yoi National Park, Huay Luang Waterfall, Lum Duan Islet

3rd Route: Pa Mor E-Daeng, Kao Phra Viharn, Sum Rong Kiet Waterfall, Saguam Channel, Seeing local merchandises and souvenirs.

3. Training methods: Three experts thought as appropriate but needed to emphasize on direct experiences from classroom and lectures, welcoming and farewell, thank you and public training, such as speaking while lecture standing or walking lecture (forward and backward) as well as training day and night with teaching media as much as possible.

4. Training participant evaluation: One expert thought as inappropriate while 3 experts agreed with appropriate but needed to add self-evaluation besides general evaluation including written exam to describe tour sites through slides.

5. Training duration: Four experts thought as inappropriate because of long hours which should not exceed 6 hours in one day. Total classroom hours were approximately 90 hours and 2 days out-of-classroom study (16-22 hours).

6. Total hours for training: Four experts thought as inappropriate with total training hours should not exceed 120 hours and maximum field trainings for 7 days or approximately 200 hours.

7. Content coverage and chronological: all experts agreed that training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism appropriately arranged contents with full coverage.

Additional Suggestions of Experts

1.This training course could be used by training participants in specific areas. However, since it was time-consuming, people tended to pay very little interest. It could waste the government budget if the training participants failed to put the course in actual application after the training. In practical operation, foreign languages should be added together with issuing pink cards (for guiding tourists or foreigners especially on the specified provinces on the card and adjacent areas).

2.There should be two more alternatives after comparing the course with the pink card. First, persons who passed course for pink cards must be admitted first in order to create more value for this course since it took longer time to complete than other courses and also received more privileges. Second, by accepting someone who had not received training.

3.Association between countries as well as safety along the tourism routes near Cambodia's border must be taken into consideration.

4.According to the following statement, "Tourist Guide shall take into accord of tourist behavior that may, in some cases, pollute the surrounding environment of temples where they visit. In serious cases, it damage temples".

5. As for arranging this course for tourist guide, it should increase data and knowledge to show negative impact since in reality, tourism had effected all living organisms both positive (inclusive) and negative (exclusive).

6. Division of academic subjects

6.1 Regarding knowledge on academic subjects, the number of excess hours should be reduced to 20 hours and covered the following international knowledge.

- Sustainable development tourism
 - Tourism to reduce poverty
 - Impacts from tourism towards social, economy, culture and environment
 - Tourism policies of Tourism Authority of Thailand and Ministry of Tourism and Sports
 - Planning for tourism development
 - Marketing process
 - Maintenance of natural and cultural tour sites
- * Changing academic knowledge of the Emerald Triangle Area and increasing knowledge on tour sites

6.2 Specific Occupation

Increasing subjects, translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area

*Tourist guide must select appropriate method suitable for each group, regardless of group size, large, small or only one person.

6.3 Knowledge on tour sites should be made available for 62 hours because tourist guide were not scholars who needed to know lots of academic information. Tourist guide should know about tour sites in their own areas.

* Training participants should be local people to evenly spread income and provide better knowledge for tourists as well as specified qualifications of training participants.

7. Overall, it was appropriate for some contents could be appended together. Emotional training should be included as well with physical training in the morning. Training participant would receive excellent benefit if the actual training could be arranged as live-in group where they must interact with each others instead of learning only academic subjects.

8. As for local guide training, most local people were selected for the training. As a matter of fact, it should be open to the general public because training participants were not always local people.

9. Out-of-classroom studies should be arranged as 2 routes, for 3 days and 2 nights as follows:

1st Route: Tung Sri Muang, Pa Tam, Soi Sawan Waterfall, Ru Waterfall , Kong Jiam (Song See River) , Sirinthorn Dam

Meg Channel Border Market, Kon Pa Peng Waterfall, Lee Pee Waterfall, Pak Sae (Southern Laos), Tad Yaeng Waterfall, Tad Fan Waterfall, Tad Suam Waterfall, Tad Ma Ngam Waterfall

2nd Route: Wat Nong Pa Pong, Pu Jong Na Yoi National Park, Kao Phra Viharn National Park, Sam Rong Kiet Waterfall Sa Ngam Channel, Nakorn Wat, Nakorn Tom, Freshwater Lake

4.5 The complete version of training course for local guide in the Triangle Area Tourism.

Evaluation results on appropriateness by the experts were concluded and formulated as the complete version of training course for local tour guide in the Triangle Area Tourism. The further details had been included in the appendix C.

Since the training course for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism accepted graduates who had completed at least Higher Secondary School which made the training participants differed in basic knowledge. Therefore, in order to prevent problems that might arise from those would be training participants with

different knowledge levels; training course was divided according to knowledge levels, specifically, for Lower and Higher Secondary School graduates as well as Higher and Lower Commercial College graduates (Por Vor Chor and Por Vor Sor) and Higher Learning graduates as being illustrated in Table 4.4.

Table 4.4: Subjects used for training depending on based knowledge of each person

Lower and Higher Secondary School Graduate	Lower Commercial College Graduate	Higher Commercial College Graduate	Bachelor Degree
Academic Knowledge 1.Tourism Industry and Government Tourism Promotional Policies 2.Developing sustainable tourism 3.Planning for tourism development 4.Developing tourism for poverty reduction 5.Impact on tourism 6.Policy's trends towards tourism 7.Marketing process	Academic Knowledge 1.Developing sustainable tourism 2.Developing tourism for poverty reduction 3.Impact on tourism 4.Policy's trends towards tourism 5.Planning for tourism development	Academic Knowledge 1.Developing sustainable tourism 2.Developing tourism for poverty reduction 3.Impact on tourism 4.Planning for tourism development	Academic Knowledge 1.Developing sustainable tourism 2.Developing tourism for poverty reduction

Table 4.4: Subjects used for training depending on based knowledge of each person (cont.)

Lower and Higher Secondary School Graduate	Lower Commercial College Graduate	Higher Commercial College Graduate	Bachelor Degree
<p>Knowledge on Specific Occupation</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Roles, duties, manners and ethics of tourist guide 2.Operational methods of tourist guide 3.Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area 4.General knowledge on the Hotel 5.Safety for tourists 6.Touring technique and arrangement 7.Encountering problems and problems-solving 8.Public Relations 9.Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area 	<p>Knowledge on Specific Occupation</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Roles, duties, manners and ethics of tourist guide 2.Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area 3.General knowledge on the Hotel 4.Safety for tourists 5.Encountering problems and problems-solving 6.Public Relations 7.Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area 	<p>Knowledge on Specific Occupation</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Roles, duties, manners and ethics of tourist guide 2.Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area 3.Safety for tourist 4.Encountering problems and problems-solving 5. Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area 	<p>Knowledge on Specific Occupation</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area 2.Safety for tourists 3.Touring technique and arrangement

Table 4.4: Subjects used for training depending on based knowledge of each person (cont.)

Lower and Higher Secondary School Graduate	Lower Commercial College Graduate	Higher Commercial College Graduate	Bachelor Degree
Knowledge on Tour Sites 1. History and background of the Emerald Triangle Area 2. Social features in the Emerald Triangle Area 3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area 4. Geographical area of the Emerald Triangle Area 5. Conservation of tour sites resources 6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area 7. Religious and/or local beliefs 8. Arts in the Emerald Triangle Area 9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area 10. Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area 11. Knowledge of local languages for tourist guide	Knowledge on Tour Sites 1. History and background of the Emerald Triangle Area 2. Social features in the Emerald Triangle Area 3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area 4. Geographical area of the Emerald Triangle Area 5. Conservation of tour sites resources 6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area 7. Religious and/or local beliefs 8. Arts in the Emerald Triangle Area 9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area 10. Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area 11. Knowledge of local languages for tourist guide	Knowledge on Tour Sites 1. History and background of the Emerald Triangle Area 2. Social features in the Emerald Triangle Area 3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area 4. Geographical area of the Emerald Triangle Area 5. Conservation of tour sites resources 6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area 7. Religious and/or local beliefs 8. Arts in the Emerald Triangle Area 9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area	Knowledge on Tour Sites 1. History and background of the Emerald Triangle Area 2. Social features in the Emerald Triangle Area 3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area 4. Geographical area of the Emerald Triangle Area 5. Conservation of tour sites resources 6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area 7. Religious and/or local beliefs 8. Arts in the Emerald Triangle Area 9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area

Table 4.4: Subjects used for training depending on based knowledge of each person (cont.)

Lower and Higher Secondary School Graduate	Lower Commercial College Graduate	Higher Commercial College Graduate	Bachelor Degree
<p>12.Interpretation 13.Tourists behavior 14.Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area 15.Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area 16.Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 17.Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 18.Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area 19.Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area</p>	<p>12.Interpretation 13.Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area 14.Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area 15.Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 16.Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 17.Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area 18.Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area</p>	<p>10.Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area 11.Knowledge of local languages for tourist guide 12.Interpretation 13.Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area 14.Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area 15.Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 16.Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 17.Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area 18.Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area</p>	<p>10.Knowledge of local languages for tourist guide 11.Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area 12.Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area 13.Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 14.Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area 15.Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area 16.Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area</p>

Table 4.4: Subjects used for training depending on based knowledge of each person (cont.)

Lower and Higher Secondary School Graduate	Lower Commercial College Graduate	Higher Commercial College Graduate	Bachelor Degree
Out-of-classroom studies	Out-of-classroom studies	Out-of-classroom studies	Out-of-classroom studies

CHAPTER V

THE RESEARCH DISCUSSION RESULTS

This research was intended to formulate the training course for local guide in the Emerald Triangle Area tourism. The following the research objectives. 1) To study, explore, collect, analyze data and basic information about tourist guide curriculum for traveling in the Emerald Triangle Area, namely, Basic Course 12 years, Vocational Traveling Industry Course and training Course for previously trained tourist guide as well as basic information on tourist attractions of Emerald Triangle Area. 2) To formulate course for tourist guide in the Emerald Triangle Area. 3) To Evaluate for the appropriateness of tourist guide course for travel in the Emerald Triangle Area. Following were research's important issues to be discussed.

5.1 Local Tourist Guide Course for Graduated in Different Educational Levels

5.1.1. Lower and Higher Secondary School

Those who had graduated in Lower and Higher Secondary School must complete Basic Course 12 years which consisted of 8 standard subjects, Thai language, Sciences, Mathematics, Social Sciences, Religious and Culture, Health Education and Physical Education as well as Arts, Occupations, Technology and Foreign languages well enough to make a living or continue with higher learning. Interested person who had completed either Lower or Higher Secondary Education and wanted to attend Local Tourist Guide Course for travel should receive some training since the basic course hardly taught specific subject relevant to tourist guide or tourism. Therefore, person who graduated in Lower or Higher Secondary School must learn different subjects available the training course for local guide in the Emerald Triangle Area tourism.

Academic Knowledge

1. Tourism Industry and Government Tourism Promotional Policies
2. Developing sustainable tourism
3. Planning for tourism development
4. Developing tourism for poverty reduction
5. Impact on tourism
6. Policy's trends towards tourism
7. Marketing process

Knowledge on Specific Occupation

1. Roles, duties, manners and ethics of tourist guide
2. Operational methods of tourist guide
3. Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area
4. General knowledge on the Hotel
5. Safety for tourists
6. Touring technique and arrangement
7. Encountering problems and problems-solving
8. Public Relations
9. Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area

Knowledge on Tour Sites

1. History and background of the Emerald Triangle Area
2. Social features in the Emerald Triangle Area
3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area
4. Geographical area of the Emerald Triangle Area
5. Conservation of tour sites resources
6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area
7. Religious and/or local beliefs
8. Arts in the Emerald Triangle Area
9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area

10. Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area
11. Knowledge of local languages for tourist guide
12. Interpretation
13. Tourists behavior
14. Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area
15. Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area
16. Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
17. Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
18. Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area
19. Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area

Out-of-classroom studies

5.1.2 Lower Commercial College Graduates in Tourism Industry

Findings that persons who graduated at this level had directly or indirectly learned about tourist guide or tourism. Therefore, there was no need for them to repeat the whole course as the persons who knew only the basic. As for the training course for local guide in the Emerald Triangle Area, teaching should be directed at the subjects that had never been learning before and increased subjects related to tour sites which referred to the Emerald Triangle Area where the training participants had ever known its information before.

Academic Knowledge

1. Developing sustainable tourism
2. Developing tourism for poverty reduction
3. Impact on tourism
4. Policy's trends towards tourism
5. Planning for tourism development

Knowledge on Specific Occupation

- 1.Roles, duties, manners and ethics of tourist guide
- 2.Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area
- 3.General knowledge on the Hotel
- 4.Safety for tourists
- 5.Encountering problems and problems-solving
- 6.Public Relations
- 7.Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area

Knowledge on Tour Sites

- 1.History and background of the Emerald Triangle Area
- 2.Social features in the Emerald Triangle Area
- 3.Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area
- 4.Geographical area of the Emerald Triangle Area
- 5.Conservation of tour sites resources
- 6.Local cuisine in the Emerald Triangle Area
- 7.Religious and/or local beliefs
- 8.Arts in the Emerald Triangle Area
- 9.Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area
- 10.Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area
- 11.Knowledge of local languages for tourist guide
- 12.Interpretation
- 13.Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area
- 14.Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area
- 15.Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
- 16.Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
- 17.Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area
- 18.Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area

Out-of-classroom studies

5.1.3 Higher Commercial College Graduates in Tourism Industry

Findings that the course was extended from Lower Commercial College with contents emphasized more on tourism and tourist guide than person who completed Lower Commercial College level. Therefore, there was no need for persons who had completed this level education to receive training for subjects related to the Emerald Triangle Area Tourism, only needed to emphasize on subjects on tour sites which had never been studied before.

Academic Knowledge

1. Developing sustainable tourism
2. Developing tourism for poverty reduction
3. Impact on tourism
4. Planning for tourism development

Knowledge on Specific Occupation

1. Roles, duties, manners and ethics of tourist guide
2. Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area
3. Safety for tourist
4. Encountering problems and problems-solving
5. Translation and interpretation of tourism products in the Emerald Triangle Area

Knowledge on Tour Sites

1. History and background of the Emerald Triangle Area
2. Social features in the Emerald Triangle Area
3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area
4. Geographical area of the Emerald Triangle Area
5. Conservation of tour sites resources

6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area
7. Religious and/or local beliefs
8. Arts in the Emerald Triangle Area
9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area
10. Festivals and traditional events in the Emerald Triangle Area
11. Knowledge of local languages for tourist guide
12. Interpretation
13. Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area
14. Local crafts , souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area
15. Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
16. Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
17. Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area
18. Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area

Out-of-classroom studies

5.1.4 Higher Learning Graduates in Tourism Industry

Findings that the course was directly taught on tourism with diversified contents that enabled the graduates to make a living as tourist guide. However, being tourist guide needed to have more training and receive license before becoming a tourist guide. Although graduates at this level could receive less training than training participants in other level, the subject required for training was the knowledge on tour sites which had never been taught before.

Academic Knowledge

1. Developing sustainable tourism
2. Developing tourism for poverty reduction

Knowledge on Specific Occupation

1. Customs procedures, entering and leaving the border in the Emerald Triangle Area
2. Safety for tourists
3. Touring technique and arrangement

Knowledge on Tour Sites

1. History and background of the Emerald Triangle Area
2. Social features in the Emerald Triangle Area
3. Literatures and different tribes in the Emerald Triangle Area
4. Geographical area of the Emerald Triangle Area
5. Conservation of tour sites resources
6. Local cuisine in the Emerald Triangle Area
7. Religious and/or local beliefs
8. Arts in the Emerald Triangle Area
9. Classical Dances and Music in the Emerald Triangle Area
10. Knowledge of local languages for tourist guide
11. Territories, population and association between 3 countries in the Emerald Triangle Area
12. Local crafts, souvenirs and border markets in the Emerald Triangle Area
13. Natural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
14. Cultural tour sites resources in the Emerald Triangle Area
15. Historical, Archeological and Religious tour sites resources in the Emerald Triangle Area
16. Man-made tour sites in the Emerald Triangle Area

Out-of-classroom studies

Graduates in different levels of education received different training since they were different in knowledge, abilities and experiences from those who previously learned about tourism. They also repeated training in subjects previously learned.

Graduates with basic course, 12 years would receive training in many subjects more than others since they had never learned about tourism. Graduates in Tourism Industry at Lower and Higher Commercial College as well as those graduates at Higher Learning would receive different training depending on educational background. Nonetheless, training course for local guide in the Emerald Triangle Area was designed match with learning ability of the training participants.

5.2 Outline of Local Tourist Guide Course for Emerald Triangle Area Tourism

Local Tourist Guide course for Emerald Triangle Area Tourism consisted of 5 steps for course development process as follows:

- 1st Step: Analysis of basic data for developing course
- 2nd Step: Set up course's purposes
- 3rd Step: Selected and arranged subjects contents
- 4th Step: Course evaluation by experts
- 5th Step: Course revision

Findings that in order to set up the purpose of course, scope of contents were divided into 4 areas 8 subjects of learning, training methods, results evaluation of expected trainees, training duration and numbers of hours for the entire curriculum which was coincide with the work of Dumrong Buosri (1988:7-8) who stated that the course had 6 essential components: 1) Course objectives 2) Educational purposes 3) Contents and Experiences 4) Strategic teaching and learning 5) Learning aid and teaching media 6) Result evaluation by separated components of the course depending on appropriateness

5.3 Evaluation for Appropriateness of Local Tourist Guide Course for Traveling in the Emerald Triangle Area by Experts

Results from expert's evaluation suggested that the objectives of course insufficient in commercial and conservation tourism, commercial exchanging, cultural and sport exchanging and awareness in the capacity of tourism resources for

investment in tourism industry as well as scope of subjects were not arranged properly in order and also missing foreign languages section.

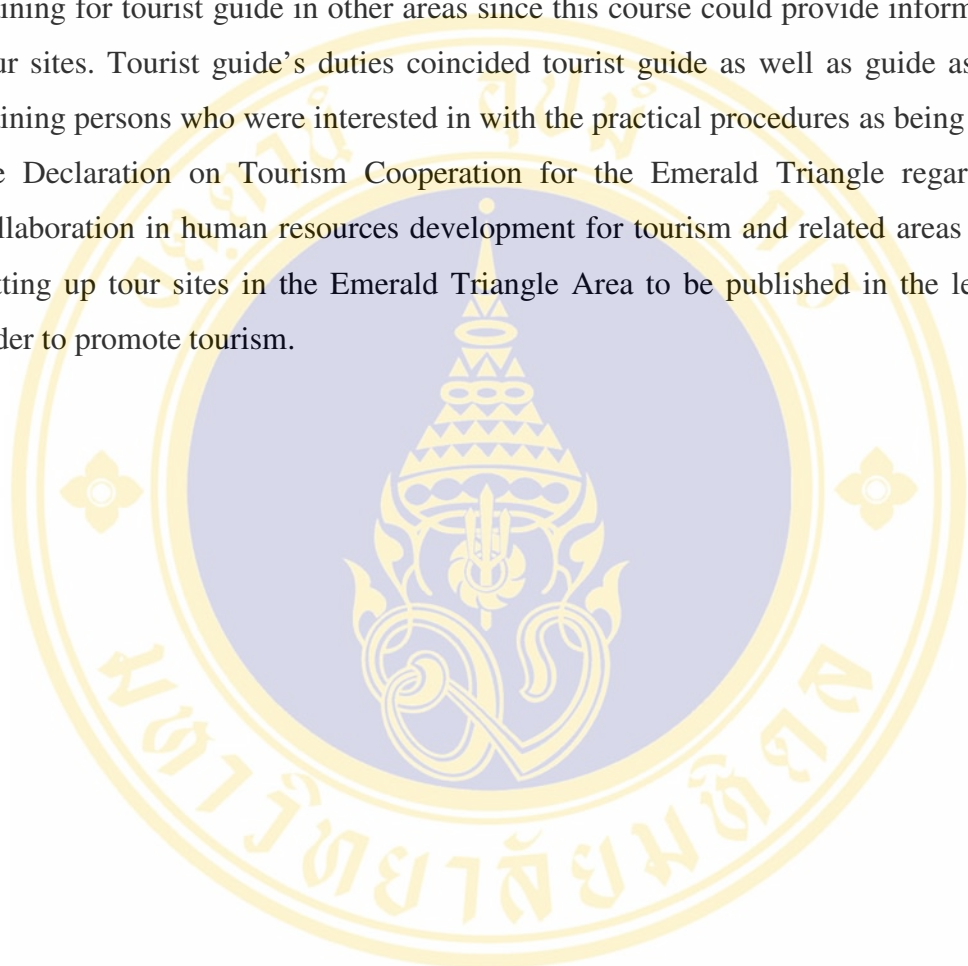
However, appropriated training methods consisted of lectures, group discussions, group activities, field trips, brainstorm, exercises, case studies, games or roles play, practice and demonstrated. For evaluation, self-evaluation had not been performed. The written test was done by asking participants to describe tour sites from the slides. Training duration and numbers of hour for the entire course in academic subject were lengthy, knowledge on occupation and tour sites were not enough as well as missing subjects on foreign languages. Contents coverage needed revision in every subjects and also new arrangement to make them more appropriate. Findings from course evaluation that there had been certain drawbacks in every section of the course, only training methods were appropriated. Therefore this course was revised based on the suggestions of those experts until it had become the local tourist guide course for traveling in the Emerald Triangle Area by experts.

5.4 Formulation of Local Tourist Guide Course for Traveling in the Emerald Triangle Area Tourism

Course formation consisted of 5 steps: 1) Studying fundamental for creating course. 2) Studying relevant course or documents. 3) Setting up course outline. 4) Course evaluation. 5) Course revision. It was coincided with the research of Nipa Thongchai (1982) who founded 8 steps involved in the curriculum development. These were: 1) Setting up problems conditions and problems. 2) Setting up objectives. 3) Setting up training unit. 4) Setting up behavioral objectives. 5) Selecting and arranging contents. 6) Setting up training activities and methods. 7) Setting up evaluation methods. 8) Examining course appropriateness which coincided with the research of Soomboon Tunya (1981) who found that there had been 3 steps involved in the creation of curriculum: 1) Survey needs 2) Curriculum development 3) Evaluation and revision. The findings were also concurred with the research of Samang Plemcharoen (1993) who suggested 3 steps for course creation: 1) Primary data collection 2) Course creation 3) Evaluation and revision. Although the steps for creating course were unequal the process for creating course was quite similar.

However, the work of all 3 researchers had not specified the steps for implantation of formula.

Therefore, the above discussion had demonstrated how Local Tourist Guide Course for traveling in Emerald Triangle Area was appropriated for training local training for tourist guide in other areas since this course could provide information on tour sites. Tourist guide's duties coincided tourist guide as well as guide as well as training persons who were interested in with the practical procedures as being stated in the Declaration on Tourism Cooperation for the Emerald Triangle regarding the collaboration in human resources development for tourism and related areas and also setting up tour sites in the Emerald Triangle Area to be published in the leaflets in order to promote tourism.

CHAPTER VI

THE CONCLUSION AND RECOMMENDATION

The research title, “The Training Course Development for Local Guide in the Emerald Triangle Area Tourism” concluded the following:

6.1 Research Conclusions

6.1.1 Course Purposes

To provide the training participants with knowledge and abilities to guide tour in the Emerald Triangle Area.

6.1.2 Scope of Contents

Course contents were divided into 4 groups, 8 learning units as follows:

- 1) Academic knowledge as related to tourism industry and social economic.
- 2) Specific occupation as related to duties and performance of tourist guide.
- 3) Tour sites knowledge as related to history and local population, land habitat in the Emerald Triangle Area, cultural habitat, social and economic conditions and tour sites in the Emerald Triangle Area.
- 4) Out-of-Class studies as related to knowledge on tour routes and significant places in the Emerald Triangle Area.

Scope of contents had limited the training for training participants due to differences in knowledge levels and abilities of each individual trainee. As for individual who passed Lower or Higher Secondary School, they were required to learn 7 academic groups as follows: Specific occupation consisted of 10 subjects, information on tour sites 19 subjects. As for individual who completed Lower Commercial College must have knowledge in the following subjects, 5 in academic, 7 in specific occupations and 18 in tour sites. Higher Commercial College graduates were required to study 4 academic subjects, specific occupation 5 subjects, tour sites 18 subjects. Lastly, for Bachelor degree graduates, they must learn 2 subjects on

Academic, 3 subjects on specific occupation and 16 subjects on tour sites as being illustrated in the Appendix C.

6.1.3 Training Participants Qualifications

6.1.3.1 Having passed Lower Secondary School or equivalence

6.1.3.2 Having Thai Nationality

6.1.3.3 At least 20 years old

6.1.4 Training Locations and Teaching Tools

The District Administration would choose and arrange training as seen appropriate

6.1.5 Training Methods

Lecturing, Group Discussions, Group Activities, Discussions, Field-trips, Brainstorms, Exercises, Case Studies, Games or Assume roles, Practical Operations, Demonstrations, Practicing co-existence by day and night training, putting emphasis on training.

6.1.5 Training Participants Evaluation

Standard for evaluating training participants

6.1.5.1 Received training at least 80% of the training time

6.1.5.2 Required field training every times, training participants would not passed the course without field training

6.1.5.3 Passed written tests

- Narrated tourism from Slides

6.1.5.4 Passed field test

- Oral test on tour sites

6.1.5.5 Required at least 70% scores from the total scores

6.1.6 Training Duration

Training duration depended on the contents appropriated for each area

6.2 Research Problems

1. In order to formulate training course development for local guide in the Emerald Triangle Area Tourism, the course must be evaluated by experts in different fields. Most of the times, those experts were too busy to take time off evaluating which often created the delay.

2. Most of the study area were located near the border of 3 countries Besides traveling in Cambodia was not inconvenience which created problems reaching the area.

6.3 Current Research Suggestions

1. Presenting research results to the Sub District for implementation

2. This research was conducted to formulate the training course for local guide in the Emerald Triangle Area to be presented to the Sub District Administration. Extending research should be done by actual testing the course including the follow-up to evaluate results for better improvement suitable for future use.

6.4 Further Research Suggestions

1. Formulating next courses should include learning English language so that the target group could be expanded when the tourist guide were able to guide foreign tourists in the Emerald Triangle Area.

2. If this course was to be applied with other area to develop tourism personnel, it should be adapted for that area because each area had own differences in tour sites, resources, geographical area and environment

BIBLIOGRAPHY

- กระทรวงการต่างประเทศ.(2547). สามเหลี่ยมมรกต. (online).
<http://www.mfa.go.th/web/1487.php>. (16 มี.ค .47).
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2535. การศึกษาบทบาทของแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. กรุงเทพฯ, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. โครงการศึกษาเพื่อจัดการทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. กรุงเทพฯ, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. แผนแม่บทอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2545. แผนการท่องเที่ยวปี 2545. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2546). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต. วารสารภูมิศาสตร์, 28(1) 70-80 . กรุงเทพฯ : สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2537). หลักสูตรมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการและฝึกอบรม.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) และมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ) (ฉบับปรับปรุง)
- ชลภาพรณ วิจิตวสินกุล.(2532). ความรู้ความตระหนักของมัคคุเทศก์อาชีพในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์.2535. “ความสำคัญของมัคคุเทศก์”. จุลสารการท่องเที่ยว ฉบับปีที่ 11 เล่มที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน) 2535 หน้า 25-26 .กองบริการวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- ชวลี พึ่งแสงสี. (2529). การศึกษาระบบการใช้หลักสูตรประถมศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชุมพร ปัจจุบันท์.(2540).การศึกษาผลกระทบจาก พรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชำนาญ ม่วงทิม. (2541). “สถานภาพของอาชีพมัคคุเทศก์ในปัจจุบัน.” คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์.
กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน).
- ธำรง บัวศรี.(2531). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวัลการพิมพ์.
- นฤมล นันทรักษ์.(2538). สมรรถภาพของมัคคุเทศก์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป
(ไทย)สถาบันราชภัฏสวนดุสิต : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทยกับสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
ทองไทย.(2525). การพัฒนาหลักสูตรการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียน สำหรับพ่อแม่ใน
ชุมชนเกษตรกรรมชนบท. ปรินญาการศึกษาคุณวิบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิรมล ธรรมอำนาจสุข.(2531). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- บุปผา คุมนานนท์.(2541). “บทบาท หน้าที่ คุณลักษณะ มารยาท และการวางตัวของมัคคุเทศก์”
คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด
(มหาชน).
- ปราโมทย์ ทรัพย์เย็น.(2540). ประสิทธิผลของการอบรมมัคคุเทศก์ : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการอ
บรมมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)รุ่นที่ 24 มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: ภาคนิพนธ์
ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พลดา พันธุ์ชูเพชร. “มัคคุเทศก์.” 2543. จุลสารการท่องเที่ยว ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 (เมษายน-
มิถุนายน) 2543 หน้า 29-33 .กองบริการวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ไทย.
- พวงบุหงา ภูมิพานิช.(2535). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่ออาชีพมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาศิลปอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูริย์ พงศบุตร.(2530). “ความสำคัญของมัคคุเทศก์” คู่มือการฝึกอบรมมัคคุเทศก์.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิชิต สุรัตน์เรืองชัย.(2534). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์สำหรับครูประถมศึกษา. ปรินญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณพร วณิชชานุกร.(2540). นิเวศท่องเที่ยว: การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร : ทรอปนิคัล.
- วรรณภา วงษ์วานิช.(2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว.คณะสังคมศาสตร์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์.(2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- วิณิช บุญยู่. (2529). การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิริยาภา ช่างเรียน.(2542). “มัลลเทศก์ องค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.” คู่มือการอบรมมัลลเทศก์. กรุงเทพฯ:บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน).
- วิสุทธิ เลิศปิตวานิชย์.(2541). การประเมินหลักสูตรมัลลเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ :วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรัณญา วรากุลวาทย์.(2537). งานมัลลเทศก์ 1. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สังัด อุทรานันท์.(2528). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ : เซนเตอร์พลับพลิกเคชั่น. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- สันต์ ธรรมบำรุง.(2527). สูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2540. รายงานขั้นสุดท้าย การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2541. รายงานขั้นสุดท้าย โครงการศึกษาเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทางเรือตามเส้นทางแม่น้ำโขงในกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มน้ำโขง. กรุงเทพฯ, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2543. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาสามเหลี่ยมท่องเที่ยวเชื่อมโยง ไทย ลาว กัมพูชา. กรุงเทพฯ, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- สุภาพ มากแจ้ง.(2534). หลักมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมบูรณ์ ต้นยะ.(2524). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อสร้างผู้มีสมรรถภาพด้านการสอนของครูประจำการระดับประถมศึกษา. ปริญาการศึกษาคุฎีบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สาคร พุทธปวน.(2534). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการป้องกันการใช้ยาผิดและยาเสพติดสำหรับบุคลากรในงานสาธารณสุขมูลฐาน. ปริญาการศึกษาคุฎีบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว.(2546). ความร่วมมือการพัฒนาการท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรกต. สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว.กรุงเทพฯ.
- สำออง ปลื้มเจริญ .(2536). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเกษตรกร เรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.(2533). การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- อุไร มุกประดับทอง.(2544). การศึกษาความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไปของสถาบันการฝึกอบรมวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว. ชลบุรี : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Tyler, Ralph W.(1950) Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago: University of Chicago Press.

<http://www.tourism.go.th> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.tourismcambodia.com>. (5 พ.ย. 2548)

<http://www.tourismlaos.com> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.tourismthailand.org> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.laoembassy.com> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.tourismthailand.org> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.tat.or.th> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.visit-laos.com> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.guide.com> (5 พ.ย. 2548)

<http://www.panteethai.com> (5 พ.ย. 2548)

APPENDIX A

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี
2. หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับอาชีวศึกษา
3. หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับอุดมศึกษา
4. หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไปของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เคยใช้จัดอบรมมาแล้ว
5. หลักสูตรมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์(ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาไทยและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม

มาตรฐาน ท5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คณิตศาสตร์

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดจากการดำเนินการของจำนวนและความสัมพันธ์ ระหว่างการดำเนินการต่างๆ และสามารถใช้ในการดำเนินการในการแก้ปัญหาได้

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหาได้

มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจในระบบจำนวนและสามารถนำสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้ได้

สาระที่ 2 การวัด

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด

มาตรฐาน ค 2.2 วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัดได้

มาตรฐาน ค 2.3 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดได้

สาระที่ 3 เรขาคณิต

มาตรฐาน ค 3.1 อธิบายและวิเคราะห์รูปร่างเรขาคณิตสองมิติและสามมิติได้

มาตรฐาน ค 3.2 ใช้การนึกภาพ (visualization) ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ (spatial reasoning) และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต (geometric model) ในการแก้ปัญหาได้

สาระที่ 4 พีชคณิต

มาตรฐาน ค 4.1 อธิบายและวิเคราะห์รูปแบบ (pattern) ความสัมพันธ์ และฟังก์ชันต่างๆได้

มาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และแบบจำลองทางคณิตศาสตร์อื่นๆ แทนสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปใช้แก้ปัญหาได้

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค 5.1 เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

มาตรฐาน ค 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล

มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

สาระที่ 6 ทักษะ / กระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 6.2 มีความสามารถในการใช้เหตุผล

มาตรฐาน ค 6.3 มีความสามารถในการสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ

มาตรฐาน ค 6.4 มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ ได้

มาตรฐาน ค 6.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์**สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต**

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว 2.1 เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างๆในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนสถานะของสารการเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยาเคมี มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่ได้เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้จิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 6 กระบวนการและการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่างๆที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัญญาณของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะและกาแล็กซี ปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะ และผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 7.2 เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตร และการสื่อสาร สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่

แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายใต้อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ใน
ช่วงเวลานั้นๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมและสิ่งแวดล้อมมีความ
เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระที่ 1 ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.1 เข้มใจประวัตินับถือสำคัญ หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับ
ถือ สามารถนำหลักธรรมของศาสนามาเป็นหลักปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน

มาตรฐาน ส 1.2 ยึดมั่นในศิลปกรรม การกระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม และศรัทธาใน
พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

มาตรฐาน ส 1.3 ประพฤติปฏิบัติตนหลักธรรม และศาสนพิธีของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่
ตนนับถือ ค่านิยมที่ดีงาม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน บำเพ็ญ
ประโยชน์ต่อสังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อการอยู่ร่วมกัน ได้อย่างสันติสุข

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.1 ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี ตามกฎหมาย ประเพณีและวัฒนธรรม
ไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษา
ไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิต และการบริโภค การใช้
ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค้ำรวมทั้งเศรษฐกิจอย่าง
พอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่างๆ ความสัมพันธ์ของระบบเศรษฐกิจและ
ความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมายความสำคัญของเวลา และยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้
วิธีการทางประวัติศาสตร์บนพื้นฐานความเป็นเหตุเป็นผลมาวิเคราะห์เหตุการณ์
ต่างๆ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในแง่ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความภูมิใจและซำรงความเป็นไทย

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ ตระหนักความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งที่ปรากฏในระวางที่ ซึ่งมีผลต่อกันและกันในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ในการค้นหาข้อมูล ภูมิสารสนเทศ อันจะนำไปสู่การใช้ และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรมและมีจิตสำนึก อนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการเล่นกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ศิลป

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และวิเคราะห์

วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะกระบวนการทำงาน การจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อกงาน

สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่อ

งานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา

จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้
วิธีการเชิงกลยุทธ์ ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้
เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล
การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ
ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้าง
งาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความ
ความคิดสร้างสรรค์

ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน
ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ
สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ
ประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น แสดง
ความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูดการเขียน และสื่อสารข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น และ
ความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมี
สุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้

ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็น
พื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน
สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงาน การ
ประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2. หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับอาชีวศึกษา

หลักสูตรอาชีวศึกษาแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 8 ประเภทวิชา ดังนี้

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม	2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
3. ประเภทวิชาศิลปกรรม	4. ประเภทวิชาคหกรรม
5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม	6. ประเภทวิชาประมง
7. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	8. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

มาตรฐานสาขาการท่องเที่ยว

1. มีความเข้าใจหลักการและกระบวนการของการให้บริการ
2. มีความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมนักท่องเที่ยว
3. มีความเข้าใจและมีทักษะในการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
4. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารสำหรับงานบริการ
5. ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
6. จัดทำรายการนำเที่ยวได้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของตลาด
7. จัดเตรียมอุปกรณ์ และใช้ทักษะการบริการในงานผู้ช่วยมัคคุเทศก์

รายวิชาที่เกี่ยวข้อง

1. ศิลปะการให้บริการ ธุรกิจที่พัก
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกภาค ศิลปวัฒนธรรมไทย ศิลปกรรมไทย พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก
3. การใช้เครื่องใช้สำนักงาน ระบบสารสนเทศในงานอาชีพ
4. ภาษาอังกฤษเพื่อท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์
5. ธุรกิจท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
6. การตลาดเพื่อการท่องเที่ยว นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว ปฏิบัติการจัดนำเที่ยวท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มัคคุเทศก์ การจัดอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว การถ่ายภาพเบื้องต้น พัฒนาบุคลิกภาพ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546)

โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชา ต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า	26 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป		(18 หน่วยกิต)
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	(8 หน่วยกิต)
2. หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	66 หน่วยกิต
2.1 วิชาพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า	(8 หน่วยกิต)
2.2 วิชาชีพสาขาวิชา	ไม่น้อยกว่า	(18 หน่วยกิต)
2.3 วิชาสาขางาน	ไม่น้อยกว่า	(36 หน่วยกิต)
2.4 โครงการงาน		(4 หน่วยกิต)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10 หน่วยกิต
4. ฝึกงาน		(ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน)
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร		(ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง)
รวมไม่น้อยกว่า		102 หน่วยกิต

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม มีบุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียน

สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดีโดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นรู้จักใช้ละอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับอาชีพนั้นๆ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ ซึ่งมีความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียน ที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามความเห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วย ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2–3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 – 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบ การกำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภทวิชานั้น ๆ

4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะ ด้
งานในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้าง
ของแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนด
รหัสวิชา จำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง
กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

1.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการ อย่างน้อย 1
ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการ
จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง และส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทุนบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผลและปรับปรุงการทำงาน

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตาม โครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

10.5 ประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือยกเลิกประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

คำอธิบายรายวิชา

ศิลปปะการให้บริการ

ความสำคัญของการบริการ เทคนิคการให้บริการ คุณสมบัติที่เหมาะสมของผู้ให้บริการ พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและกรณีศึกษา เทคนิคการให้บริการ การปฏิบัติงานบริการได้อย่างมีคุณภาพ

ธุรกิจที่พัค

ความรู้เกี่ยวกับประเภทที่พัคที่เกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว โครงสร้างการบริหารงานของธุรกิจที่พัค อัตราที่พัค การจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในที่พัค วิธีการจองที่พัค การลงทะเบียนเข้า-ออกที่พัค ศัพท์ที่ใช้ในธุรกิจที่พัค จัดประเภทที่พัคและเลือกรูปแบบให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันตก

ลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันตก ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันตก ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกิจกรรม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและของที่ระลึก ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว สามารถแนะนำทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุประเภทธรรมชาติ และประเภทศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือและภาคตะวันตก

ทรัพยากรท่องเที่ยวภาคกลางและภาคตะวันออก

ลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคกลางและภาคตะวันออก ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคกลางและภาคตะวันออก ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกิจกรรม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและของที่ระลึก ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว สามารถแนะนำทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุประเภทธรรมชาติ และประเภทศิลปวัฒนธรรมของภาคกลางและภาคตะวันออก

ทรัพยากรท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกิจกรรม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและของที่ระลึก ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว สามารถแนะนำทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุประเภทธรรมชาติ และประเภทศิลปวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทรัพยากรท่องเที่ยวภาคใต้

ลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคใต้ ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคใต้ ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และกิจกรรม ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและของที่ระลึก ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว สามารถแนะนำทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุประเภทธรรมชาติ และประเภทศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้

ศิลปวัฒนธรรมไทย

วิวัฒนาการของวัฒนธรรมไทย วิถีชีวิตของคนไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต ค่านิยม และความเป็นอยู่ของคนไทย ปฏิบัติขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทย

ศิลปกรรมไทย

ความรู้พื้นฐานของสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม วิจิตรศิลป์ ประณีตศิลป์ และ สังกัศศิลป์ การละเล่น การแสดงกีฬา อาหารพื้นบ้าน การอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน ทักษะในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับศิลปกรรมไทย

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ประเภทของนักท่องเที่ยว ประเภทของลูกค้าที่ใช้บริการโรงแรม พฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าแต่ละประเภท ลักษณะธรรมชาติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ลูกค้าแต่ละชาติรวมทั้งวัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ และอื่นๆ ความแตกต่างของพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ การให้บริการที่เหมาะสมกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์พื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกในแต่ละภูมิภาค ขั้นตอนการผลิตและจัดจำหน่าย ประเภทของผลิตภัณฑ์ การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

การใช้เครื่องใช้สำนักงาน

วิวัฒนาการ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การบำรุงรักษาเครื่องใช้สำนักงาน การฝึกการใช้เครื่องใช้สำนักงานที่ใช้อยู่ในสำนักงานปัจจุบัน การใช้เครื่องใช้สำนักงานแต่ละประเภทที่ใช้อยู่ในสำนักงาน การบำรุงรักษาเครื่องใช้สำนักงาน

ระบบสารสนเทศในงานอาชีพ

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานติดต่อสื่อสาร งานจัดเก็บเอกสาร งานสืบค้นข้อมูล งานนัดหมาย งานจัดประชุมสัมมนา การนำเสนอข้อมูล การใช้อินเทอร์เน็ตในงานท่องเที่ยวและโรงแรม การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานท่องเที่ยวและโรงแรม การจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับงานท่องเที่ยวและโรงแรม

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

หลักการภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง อาหารและที่พัก การให้ข้อมูลด้านบริการการท่องเที่ยว การจัดทำกำหนดการเดินทางและเอกสารประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ การฟัง-พูด-การเขียน

ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

การพูดต้อนรับนักท่องเที่ยว การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกำหนดการเดินทาง อาหาร ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สถานที่ซื้อของที่ระลึก การแลกเปลี่ยน เงินตรา การออกแบบฟอร์มที่ใช้ในการเดินทางและที่พัก การพูด การเขียนแบบฟอร์มที่ใช้ในการเดินทางและที่พัก

ธุรกิจท่องเที่ยว

ความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยว โครงสร้างและลักษณะของธุรกิจนำเที่ยว ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ประกอบการจัดนำเที่ยว จัดโครงสร้างการบริหารงาน และลักษณะงานของธุรกิจนำเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความสำคัญและผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปัจจัยสนับสนุนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การตลาดเพื่อการท่องเที่ยว

ความหมายและความสำคัญด้านการตลาดทางการท่องเที่ยว แนวความคิดการขายและการตลาดในธุรกิจท่องเที่ยว เทคนิคการเสนอขายสินค้าทางการท่องเที่ยว สถานการณ์การตลาดการท่องเที่ยวในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต นโยบายของรัฐกับการส่งเสริมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว การเสนอขายสินค้าทางการท่องเที่ยว

นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อการท่องเที่ยว รูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมนันทนาการ การฝึกปฏิบัติการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมนันทนาการให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยว

ปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว

การวางแผนการจ้ดนำเที่ยว การสำรวจเส้นทาง การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการคิดค่าบริการจัดนำเที่ยว การเขียนโครงการจัดนำเที่ยว ประเภทและขั้นตอนการจัดรายการนำเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการเสนอรายการนำเที่ยวต่อลูกค้า การปฏิบัติการจัดนำเที่ยวนอกสถานที่ สามารถเขียนโครงการจัดนำเที่ยว การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจ้ดนำเที่ยวนอกสถานที่

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความหมาย และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จัดรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์

ความหมายและความสำคัญของมัคคุเทศก์ คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ บทบาทหน้าที่ และวิธีการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ ศิลปะการพูดของมัคคุเทศก์ การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเที่ยว การปฏิบัติการบรรยายในแหล่งท่องเที่ยว ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเที่ยว การบรรยาย แนะนำในแหล่งท่องเที่ยว

การจัดอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว

ประเภทของอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว การวางแผนการจัดรายการอาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมการท่องเที่ยว เครื่องมือและอุปกรณ์ในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม มารยาทในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม การจัดทำอาหารและเครื่องดื่มอย่างง่าย จัดอาหารและเครื่องดื่มให้เหมาะสมกับรูปแบบการท่องเที่ยว จัดทำอาหาร และเครื่องดื่มอย่างง่าย

การถ่ายภาพเบื้องต้น

ประเภทและส่วนประกอบของกล้องถ่ายภาพ ชนิดของเลนส์ ชนิดของฟิล์มและการเลือกใช้วิธีการดูแลรักษากล้องถ่ายภาพและอุปกรณ์ หลักการประกอบภาพอย่างง่าย ทักษะในการถ่ายภาพ

พัฒนาบุคลิกภาพ

ความหมายและความสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพต่อชีวิตประจำวัน และการทำงาน แบบของบุคลิกภาพที่ดี และการพัฒนาบุคลิกภาพ ความรู้เกี่ยวกับสุขอนามัย ศิลปะการแต่งกาย ศิลปะการพูด มารยาททางสังคมและมารยาทตามวัฒนธรรมไทย มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงานบริการ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546

โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2546

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมไม่น้อยกว่า 85 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า	21 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป		(13 หน่วยกิต)
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	(8 หน่วยกิต)
2. หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	58 หน่วยกิต
2.1 วิชาพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า	(15 หน่วยกิต)
2.2 วิชาชีพสาขาวิชา	ไม่น้อยกว่า	(24 หน่วยกิต)
2.3 วิชาสาขางาน	ไม่น้อยกว่า	(15 หน่วยกิต)
2.4 โครงการงาน		(4 หน่วยกิต)
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6 หน่วยกิต
4. ฝึกงาน	(ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน)	
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง)	
รวมไม่น้อยกว่า		85 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) หรือเทียบเท่าใน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและประเภทวิชาพาณิชยกรรม

รายวิชาที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว สัมมนาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว การมัคคุเทศก์ อาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว ทรัพยากรท่องเที่ยว การจำหน่ายบัตรโดยสาร กฎหมายธุรกิจท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรในธุรกิจบริการ นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ การใช้

อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม ทรัพยากรท่องเที่ยวท้องถิ่น พฤติกรรมและทัศนคติ ผู้ให้บริการ การวิจัยในธุรกิจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบเดินป่า

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาหรือสาขาวิชาอื่น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า จะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ต่อไปนี้

การใช้เครื่องใช้สำนักงาน

การโรงแรมและการท่องเที่ยว

ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเบื้องต้น

หลักการ

- 1.เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้
- 2.เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริง และเข้าใจชีวิต
- 3.เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนวิชาชีพสามารถถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานะผู้ประกอบการ และสามารถสะสมการเรียนรู้และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- 2.เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ
3. เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานวิชาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดีและมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ
5. เพื่อให้มีปัญญา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างงาน

ให้สอดคล้องกับวิชาชีพและการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

6. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย และจิตใจเหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้นๆ
7. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมไทยภูมิปัญญาท้องถิ่นตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
8. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็น กำลังสำคัญในด้านการผลิตและการให้บริการ
9. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะ พลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

1. การเรียนการสอน

- 1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิชาเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิชาไปประเมินผลรวมกันได้ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้
- 1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติจริงโดยสามารถนำรายวิชาไปฝึกฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า1ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

- 2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์
- 2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียนให้สถานศึกษาทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)
- 2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือ เทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด 2 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพต่างประเภทวิชา/ สาขาวิชาที่กำหนดประมาณ 3 ปี

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 85 หน่วยกิต และไม่เกิน 100 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเป็นเกณฑ์ดังนี้

- 3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 – 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต
- 3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 แบ่งเป็น 3 หมวด วิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

- 4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
- 4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

- 4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภทวิชานั้น ๆ
- 4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 4 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้และคุณสมบัติดังนี้

7.1 พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การเรียนวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7.2 คุณสมบัติ

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ของตนเอง การสันตนาการ และการส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามมาตรฐานที่กำหนด ไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามโครงสร้างของหลักสูตรประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและผ่านการประเมินตามที่กำหนด

10.5 ประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

11. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงและยกเลิกประเภทวิชาและสาขาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

11.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

11.3 ให้สถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพัฒนา เพิ่มเติมรายวิชา ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

คำอธิบายรายวิชา

ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

โครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว การติดต่อประสานงาน ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ประโยชน์ของการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดทำเอกสาร

การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

ความหมาย ความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว ขั้นตอนการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว การวางแผนการจําหน่ายเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวควรรู้ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยว การวางแผนการจําหน่ายเที่ยว การให้ข้อมูล และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยว

ความหมายและความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว วิธีการให้ข้อมูล แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ลักษณะ อุปนิสัย ค่านิยม และวัฒนธรรมด้านชีวิตความเป็นอยู่ อาหาร การแต่งกายของนักท่องเที่ยวชนชาติต่างๆในกลุ่มแะเทศทางเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย รูปแบบการบริการนักท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวแต่ละประเภทแต่ละชนชาติ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวชาติต่างๆ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวแต่ละชนชาติ

การมัคคุเทศก์

ความหมาย ประเภท และความสำคัญของมัคคุเทศก์ บทบาท หน้าที่ จรรยาบรรณของมัคคุเทศก์และคุณสมบัติที่ดีของมัคคุเทศก์ ศิลปะการพูดและการบริการ การครองใจผู้ให้บริการ ความรู้เกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมืองและเอกสารการเดินทาง การตรวจตราพิธีการศุลกากร และการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การกำหนดแผนงานเฉพาะหน้า กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์ การปฏิบัติงานในหน้าที่ของ

มัลคฤเทศก์ในด้านต่างๆ การวางแผนงานท่องเที่ยว การปฏิบัติหน้าที่มัลคฤเทศก์ การจัดกิจกรรม
นันทนาการให้เหมาะสมกับรูปแบบการท่องเที่ยว

การจำหน่ายบัตรโดยสาร

ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของตารางเวลาเดินทาง เส้นทางการเดินทางโดยพาหนะประเภท
ต่างๆ รายละเอียดของบัตรโดยสาร การใช้รหัสสากลในการสำรองบัตร และการออกบัตรโดยสาร
วิธีการคิดอัตราค่าโดยสารที่สัมพันธ์กับระยะทางและเส้นทาง การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการสำรอง
บัตร และการจำหน่ายบัตรโดยสาร การสำรองบัตร การจำหน่ายบัตรโดยสาร การคิดอัตราค่า
โดยสารของพาหนะประเภทต่างๆ

สัมมนาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

ความรู้ในการวางแผนการจัดเตรียมการจัดสัมมนา ความรู้ในการดำเนินการจัด
ประชุมสัมมนา การจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการจัดสัมมนา และประสานงาน วิธีการดำเนินการ
ประชุมสัมมนาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ในการจัดทำธุรกิจท่องเที่ยว การจัดทำ
โครงการธุรกิจนำเที่ยว (บริษัทจัดนำเที่ยวจำลอง) โดยใช้ความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน
วิชาชีพนำเที่ยว และการฝึกงานมาประยุกต์ใช้ การจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการจัดประชุมสัมมนา
การจัดทำโครงการธุรกิจนำเที่ยว

อาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว

ประเภทของอาหารและเครื่องดื่ม การใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร
และเครื่องดื่ม การวางแผนการจัดรายการอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยว อาหารและ
เครื่องดื่มในท้องถิ่น มารยาทในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์
ในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม การจัดอาหารและเครื่องดื่มเพื่อการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ

กฎหมายธุรกิจท่องเที่ยว

พรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัลคฤเทศก์ฉบับปัจจุบัน พรบ.อุทยานแห่งชาติ พรบ.โบราณสถาน
โบราณวัตถุ พรบ.การขนส่ง ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม การแก้ปัญหาเบื้องต้นและให้
ความเป็นธรรมแก่นักท่องเที่ยว ธุรกิจนำเที่ยวกับมัลคฤเทศก์ ปัญหาการจ้างแรงงานด้านการท่องเที่ยว
การแก้ปัญหาเบื้องต้นให้กับนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายท่องเที่ยว

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาที่ใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว การสนทนาเพื่อการท่องเที่ยว การให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว เส้นทาง ที่พัก และบริการอื่นๆ การอ่านเอกสารการเดินทาง ตารางเที่ยวบิน การเขียนประกาศ หรือข้อความประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การฟัง – พูด การอ่าน การเขียน

ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาที่เกี่ยวข้องกับงานมัคคุเทศก์ การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การต้อนรับ การสำรองที่พัก หรือที่นั่ง การรับโทรศัพท์ การบอกทิศทาง การรับการร้องทุกข์ การให้ข้อมูล แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว กำหนดการเดินทาง และที่พัก การอ่านเอกสารที่ใช้ในการเดินทาง การเขียนบันทึกข้อความ และประกาศต่างๆที่เกี่ยวข้อง การพูด การเขียน

พฤติกรรมและทัศนคติผู้ให้บริการ

ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ การสร้างทัศนคติที่ดีต่องานบริการ และแนวปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในงานบริการ แรงจูงใจในการทำงาน การปรับตัว การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ มารยาททางสังคมกับลูกค้า เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา คุณภาพงานบริการและทฤษฎีการให้บริการ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ และมารยาททางสังคม

การพัฒนาบุคลิกภาพในธุรกิจบริการ

ความหมาย ขอบเขต และความสำคัญของบุคลิกภาพ องค์ประกอบที่ทำให้มนุษย์มีบุคลิกภาพต่างกัน บุคลิกภาพของบุคลากรในธุรกิจบริการ การปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง มารยาท วัฒนธรรม ประเพณีไทย การพูดในโอกาสต่างๆ มนุษยสัมพันธ์และการส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ในองค์กรเพื่อพัฒนาการทำงาน

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม

ความรู้เกี่ยวกับระบบอินเทอร์เน็ต การเลือกใช้ISP และการติดตั้งอินเทอร์เน็ต IP Address, URL, WWW. การใช้ Browser เพื่อการสืบค้นข้อมูล การใช้ Search Engine , Webboard , Download- Upload การสำรองตัวโดยสารและการจองที่พักผ่านทางอินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นและสื่อสารข้อมูลการท่องเที่ยว

การวิจัยในธุรกิจท่องเที่ยว

ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และความสำคัญของการวิจัยในธุรกิจท่องเที่ยว ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย การจัดทำเอกสารการวิจัย การเขียนเค้าโครงการวิจัย การเสนอโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์และสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การทำตารางเสนอผลการวิจัย การวิเคราะห์ การประเมินผลการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว การจัดทำโครงการงานวิจัยธุรกิจท่องเที่ยว

นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว

ความรู้และความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว หลักการและขั้นตอนของการทำนันทนาการ อุปกรณ์ในการทำนันทนาการ ความรับผิดชอบ การเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมนันทนาการ ประเภทของนันทนาการ จัดนันทนาการได้ตามประเภทของธุรกิจท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวท้องถิ่น

ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวท้องถิ่น การศึกษา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ วรรณกรรมพื้นฐาน ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต คนในท้องถิ่น อาหารพื้นบ้าน การแสดงการละเล่น และหัตถกรรมในท้องถิ่น การอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรในท้องถิ่น

การท่องเที่ยวแบบเดินป่า

ความหมาย ความสำคัญ ลักษณะทางภูมิประเทศตามธรรมชาติของป่า องค์ประกอบ กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบเดินป่า ประเภทและชนิดของพืชพรรณ และสัตว์ป่าสงวน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น ข้อควรปฏิบัติ ผลกระทบ การอนุรักษ์และการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบเดินป่า การฝึกปฏิบัติการวางแผนการท่องเที่ยวแบบเดินป่า การกำหนดรายการท่องเที่ยว การคำนวณค่าใช้จ่าย จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบเดินป่า การจัดทำเอกสารรายงานการท่องเที่ยวแบบเดินป่า

ปรับพื้นฐาน

การใช้เครื่องใช้สำนักงาน

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้สำนักงานชนิดต่างๆ การพิมพ์สัมผัสเพิ่มทักษะความเร็ว ความแม่นยำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ วิธีการคำนวณค่า การผลิตเอกสารประเภทต่างๆ การพิมพ์งานขึ้นผลิต การแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ วิธีการบำรุงรักษาเครื่องใช้สำนักงาน เทคนิคในการผลิตเอกสาร การพิมพ์สัมผัส ด้วยความเร็ว และถูกต้อง การพิมพ์งานขึ้นผลิต

การโรงแรมและการท่องเที่ยว

การบริการในธุรกิจโรงแรมและธุรกิจการท่องเที่ยว ความสำคัญของอุตสาหกรรมโรงแรมและท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ของธุรกิจโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว

ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม หลักโภชนาการเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับอาหารและรายการอาหาร หลักและวิธีการจัดรายการอาหารมือต่างๆ ประเภทของเครื่องดื่ม ชนิดและลักษณะของเครื่องดื่มที่มีบริการในโรงแรม อุปกรณ์เครื่องใช้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม มารยาทในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม จัดทำรายการอาหาร และอุปกรณ์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเบื้องต้น

ความรู้เกี่ยวกับประเภทของนักท่องเที่ยว ประเภทของลูกค้าที่ใช้บริการโรงแรม พฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าแต่ละประเภท พฤติกรรมนักท่องเที่ยว โดยศึกษาพฤติกรรมพื้นฐาน วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ และอื่นๆของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ แต่ละกลุ่ม ความแตกต่างของพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ พฤติกรรมการใช้บริการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการโรงแรมและการท่องเที่ยว การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการลูกค้า การแก้ปัญหาลูกค้าแต่ละประเภทแต่ละกลุ่ม

3. หลักสูตรอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับอุดมศึกษา

หลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถและเจตคติที่ดีต่ออาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถดำเนินการประกอบอาชีพอิสระที่เกื้อหนุนต่ออาชีพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอันส่งผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้ทางวิชาการ ความสามารถทางปฏิบัติและตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีผลต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม
4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีเจตคติที่ดีต่อประเทศชาติ จรรยาบรรณวิชาชีพและขนบธรรมเนียมที่ดีของประเทศ
5. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีปฏิภาณไหวพริบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถดำรงตนเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

คุณสมบัติเฉพาะโปรแกรมวิชา

1. มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
3. มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์และมีบุคลิกภาพดี
4. มีจิตใจรักงานบริการ
5. มีความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวดี

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต
โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1.หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 9 หน่วยกิต
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 9 หน่วยกิต ดังนี้

กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสารให้เรียน 9 หน่วยกิต

- ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น
- ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น
- ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ให้เรียน 9 หน่วยกิต

- ความจริงของชีวิต
- สุนทรียภาพของชีวิต
- พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ให้เรียน 6 หน่วยกิต

- วิถีไทย
- วิถีโลก
- ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เรียน 9 หน่วยกิต

- วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต
- การคิดและการตัดสินใจ
- เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 79 หน่วยกิต
- 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 15 หน่วยกิต
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต**การจัดการเรียนการสอน**

- 1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต
- 2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต
 - 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 79 หน่วยกิต

บังคับเรียน 32 หน่วยกิต

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 1	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 2
ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 2
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2
การพัฒนาบุคลิกภาพในอุตสาหกรรมบริการ 3	หลักการมัคคุเทศก์ 3
หลักการโรงแรม 3	อุตสาหกรรมท่องเที่ยว 3
ศิลปะการต้อนรับและการสื่อสารในงานบริการ 3	

เลือก เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 47 หน่วยกิต

ก. ให้เลือกเรียนรายวิชาจากกลุ่มภาษาใดภาษาหนึ่งไม่น้อยกว่า 17 หน่วยกิต

ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 2
การสนทนาภาษาญี่ปุ่น 1	การสนทนาภาษาญี่ปุ่น 2
ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว 1	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว 2
ภาษาจีน 1	ภาษาจีน 2
ภาษาจีน 3	ภาษาจีน 4
ภาษาจีน 5	ภาษาจีน 6
ภาษามาลเลย์เบื้องต้น 1	ภาษามาลเลย์เบื้องต้น 2

ภาษามาเลย์ 1	ภาษามาเลย์ 2
ภาษามาเลย์ 3	ภาษามาเลย์ 4
ภาษาฝรั่งเศส 1	ภาษาฝรั่งเศส 2
ภาษาฝรั่งเศส 3	ภาษาฝรั่งเศส 4
ภาษาฝรั่งเศส 5	ภาษาฝรั่งเศส 6
ภาษาเยอรมันเบื้องต้น 1	ภาษาเยอรมันเบื้องต้น 2
ภาษาเยอรมัน 1	ภาษาเยอรมัน 2
ภาษาเยอรมัน 3	ภาษาเยอรมัน 4
ภาษาอิตาเลียนเบื้องต้น 1	ภาษาอิตาเลียนเบื้องต้น 2
ภาษาอิตาเลียน 1	ภาษาอิตาเลียน 2
ภาษาอิตาเลียน 3	ภาษาอิตาเลียน 4
ภาษารัสเซียเบื้องต้น 1	ภาษารัสเซียเบื้องต้น 2
ภาษารัสเซีย 1	ภาษารัสเซีย 2
ภาษารัสเซีย 3	ภาษารัสเซีย 4
ภาษาเกาหลีเบื้องต้น 1	ภาษาเกาหลีเบื้องต้น 2
ภาษาเกาหลี 1	ภาษาเกาหลี 2
ภาษาเกาหลี 3	ภาษาเกาหลี 4
ภาษาเวียดนามเบื้องต้น 1	ภาษาเวียดนามเบื้องต้น 2
ภาษาเวียดนาม 1	ภาษาเวียดนาม 2
ภาษาเวียดนาม 3	ภาษาเวียดนาม 4
ภาษาสเปนเบื้องต้น 1	ภาษาสเปนเบื้องต้น 2
ภาษาสเปน 1	ภาษาสเปน 2
ภาษาสเปน 3	ภาษาสเปน 4

ข. เลือกเรียนรายวิชาในแขนงวิชาใดแขนงวิชาหนึ่งหรือหลายแขนงวิชาต่อไปนี้
ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต แขนงวิชามีดังนี้

1. แขนงวิชาธุรกิจท่องเที่ยว
2. แขนงวิชาธุรกิจโรงแรม
3. แขนงวิชาธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร
4. แขนงวิชาธุรกิจบริการขนส่ง

5. แผนงวิชาธุรกิจบริการงานในสำนักงาน

6. แผนงวิชาธุรกิจบริการทั่วไป

1. แผนงวิชาธุรกิจท่องเที่ยว

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 3	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 4
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 5	ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 6
ไทยคดีศึกษา	ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย
ศิลปะไทย 4	ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
มรดกไทย	ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย
กฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	สื่อสารมวลชนและการท่องเที่ยว
การจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว	การจัดการธุรกิจบริการเพื่อสิ่งแวดล้อม
การขนส่งผู้โดยสาร	การสำรองที่นั่งและการจัดจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน
การวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว	การวางแผนและกลยุทธ์การท่องเที่ยวนานาชาติ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การส่งเสริมการท่องเที่ยว
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	หลักการนำเที่ยว
การขายและการโฆษณาการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวทางน้ำ
ระบบสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ธุรกิจการบิน
เศรษฐกิจทางการท่องเที่ยว	การพัฒนาการท่องเที่ยว
หลักการจัดการในบริษัทตัวแทนจำหน่ายธุรกิจท่องเที่ยว	การเดินป่าและการท่องเที่ยวแบบผจญภัย
สัมมนาปัญหาทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	การวิจัยทางการท่องเที่ยว
โปรแกรมประยุกต์ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	

2. แผนงวิชาธุรกิจโรงแรม

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 5	ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 3
ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 4	กฎหมายเกี่ยวกับโรงแรมและแรงงานสัมพันธ์
การบัญชีเฉพาะกิจสำหรับวิสาหกิจท่องเที่ยว	การจัดการส่วนหน้า
การจัดการงานแม่บ้าน	การจัดการโรงแรม
การจัดการฝ่ายห้องพัก	การจัดการประชุมสัมมนา

การบริการ โรงแรม	บาร์และเครื่องดื่ม
การบริการอาหารและเครื่องดื่ม	การจัดเลี้ยง
การจัดการและการตลาดในธุรกิจโรงแรม	การพัฒนาบุคคลและฝึกอบรมในธุรกิจโรงแรม
การบริหารและการควบคุมด้านอาหารเครื่องดื่ม	ระบบสารสนเทศใน โรงแรม
สัมมนาปัญหาธุรกิจ โรงแรม	

3. แขนงวิชาธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 5	ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการภัตตาคาร 1
ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการภัตตาคาร 2	ศิลปะการขายในร้านอาหารและภัตตาคาร
การจัดการด้านอาหารและภัตตาคาร	การจัดการร้านค้าอาหาร
การบริหารงานครัว	บาร์และเครื่องดื่ม
การจัดเลี้ยง	การบริหารและการควบคุมด้านอาหารเครื่องดื่ม
สัมมนาธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร	การสุขาภิบาลอาหาร
ทฤษฎีอาหารและหลักการประกอบอาหาร	อาหารว่าง
ขนมไทย	ขนมอบ
ความรู้เกี่ยวกับอาหารไทย	ความรู้เกี่ยวกับอาหารยุโรป
ความรู้เกี่ยวกับอาหารจีน	ความรู้เกี่ยวกับอาหารญี่ปุ่น
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารนานาชาติ	การแกะสลักผักและผลไม้

4. แขนงวิชาธุรกิจบริการขนส่ง

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 5	กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่ง
การจัดการคลังสินค้า	การจัดการทางอากาศยาน
ธุรกิจพาณิชย์นาวี	การขนส่งผู้โดยสาร
การสำรองที่นั่ง และการจัดจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน	ธุรกิจการบิน
การขนส่งทางน้ำ	การขนส่งทางบก
สัมมนาธุรกิจบริการขนส่ง	การประกันภัย
นันทนาการทางน้ำ	

5. แขนงวิชาธุรกิจการบริการงานในสำนักงาน

ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2
ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ 1	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 3
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 5
ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ 2	พิมพ์ดีดภาษาไทย 1
พิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ 1	การบริหารงานสำนักงาน
เอกสารทางธุรกิจและการจัดเก็บเอกสาร	เครื่องมือปฏิบัติการสำนักงาน
จดหมายธุรกิจ	เทคนิคงานเลขานุการ
โปรแกรมภาษาเบสิก 1	โปรแกรมประยุกต์ด้านการจัดการสำนักงาน อัตโนมัติ

6. แขนงวิชาธุรกิจบริการทั่วไป

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 4
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 5	การจัดการสโมสร
การจัดการธุรกิจบันเทิง	การจัดการสินค้าการในอุทยานและ สวนสาธารณะ
การจัดการที่พักและอาคารชุด	การจัดประชุมสัมมนาและการจัดนิทรรศการ
ธุรกิจเพื่อสุขภาพ	การบริหารทรัพยากรมนุษย์
จิตวิทยาบริการ	การบริการเพื่อการเดินทางอย่างครบวงจร
ธุรกิจสนามกอล์ฟ	ธุรกิจสวนสนุก
สัมมนาปัญหาอุตสาหกรรมบริการ	

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 15 หน่วยกิต

บังคับ เรียน 15 หน่วยกิต

การตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว	องค์การและการจัดการ
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ	การจัดการอุตสาหกรรมบริการ
เศรษฐศาสตร์ทั่วไป	

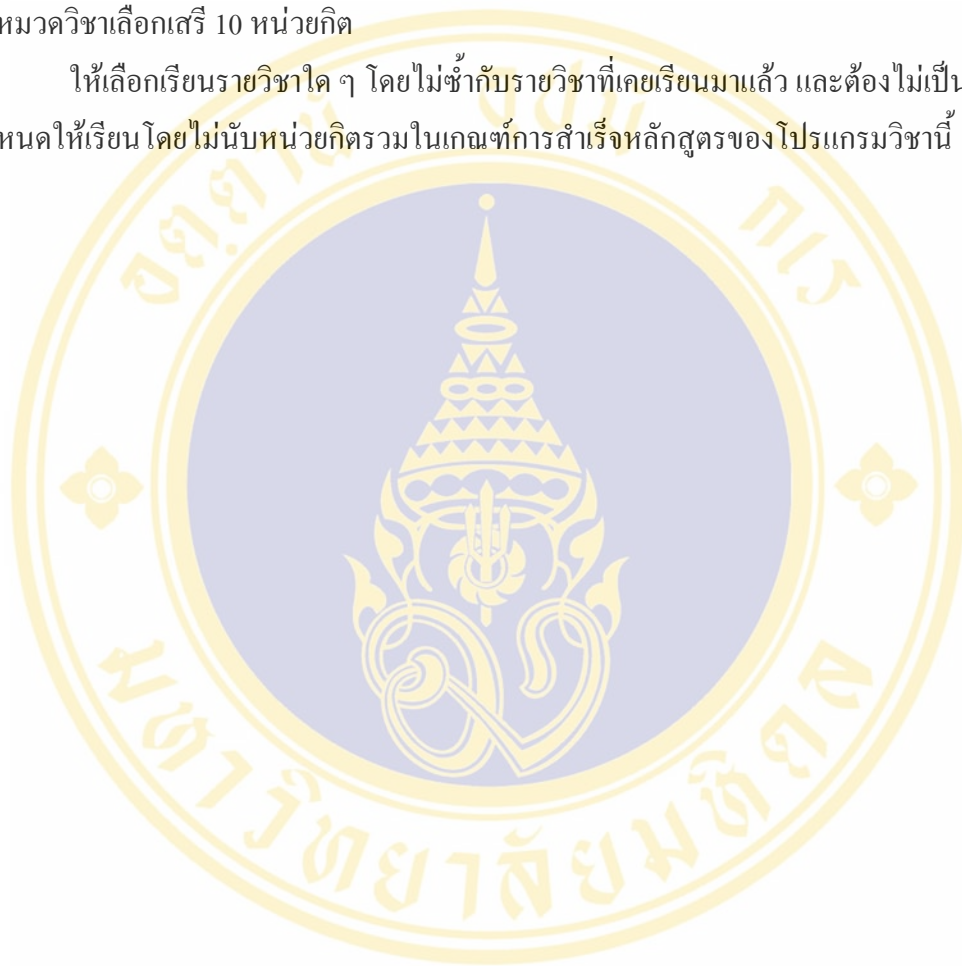
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7 หน่วยกิต

เตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ โดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว และต้องไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานี้

4. หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไปของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เคยใช้จัดอบรมมาแล้ว หลักสูตร

อบรมระยะสั้น จัดโดยททท. ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
12 สัปดาห์ (อบรมเฉพาะวันเสาร์- อาทิตย์ 150-200 ชั่วโมง)

คุณสมบัติของผู้เข้าอบรม

บุคคลทั่วไปที่มีสัญชาติไทย มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและมีความรู้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่งตามที่กำหนด ในขั้นใช้การได้ดีทั้งการอ่าน พูด และเขียน

หลักสูตรการอบรม

1. ภาควิชาความรู้เฉพาะตัว (40 ชั่วโมง)

- ความสำคัญ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
- เทคนิคการนำทัวร์
- ความรู้เรื่องพิธีการเข้าเมือง
- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม
- มนุษย์สัมพันธ์
- วิธีการพูดในที่ประชุม

2. ความรู้ทางวิชาการ (50 ชั่วโมง)

- ประวัติศาสตร์ไทย
- ภูมิศาสตร์ไทย
- สังคมไทย
- ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจของประเทศไทย
- พุทธศาสนาในประเทศไทย
- พระพุทธรูปสมัยต่างๆ
- สถาปัตยกรรมไทย
- ศิลปกรรมไทย

- วรรณคดีไทย
- นาฏศิลป์และดนตรีไทย
- กีฬาไทย
- อาหารและการครัว
- ไม้ดอกไม้ประดับ
- สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

3. ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ (40 ชั่วโมง)

- โบราณสถานที่สำคัญในประเทศไทย
- วัดที่สำคัญในท้องถิ่นและใกล้เคียง
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในท้องถิ่นและใกล้เคียง
- อุทยานแห่งชาติในท้องถิ่นและใกล้เคียง
- ราชธานีเก่าของไทย
- พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม(เฉพาะอบรมส่วนกลาง)

4. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ (40 ชั่วโมง)

5. ภาคทัศนศึกษา (30 ชั่วโมง)

หลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์ภาคเหนือ (เชียงใหม่)

ภาคความรู้เฉพาะตัว	ชั่วโมง
1. ความสำคัญ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ มารยาทและจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	3
2. ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2
3. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว	2
4. มนุษย์สัมพันธ์	2
5. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับที่พักแรม	2
6. ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม	2
7. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง	1
8. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการศุลกากร	1
9. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2
10. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2

11. การเงินการธนาคาร	2
12. ศิลปการพูดในที่ชุมชน	2
13. มารยาทไทย	2
14. ความรู้เกี่ยวกับสนามบิน การบิน และการรับ-ส่งแขก	2
15. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของมัคคุเทศก์	2
	รวม 29

ภาคความรู้ทางวิชาการ	ชั่วโมง
1. ความสัมพันธ์ระหว่างล้านนา กับ สุโขทัย-อยุธยา-รัตนโกสินทร์	4
2. ประวัติล้านนา	4
3. ภูมิศาสตร์ภาคเหนือ	4
4. ประเพณีงานนักขัตฤกษ์และการละเล่นพื้นเมือง	4
5. หลักพระพุทธศาสนา	3
6. พุทธศาสนาในล้านนา	4
7. สถาปัตยกรรมล้านนา	4
8. ประติมากรรมล้านนา	4
9. จิตรกรรมล้านนา	3
10. วรรณคดีพื้นเมือง	4
11. พิพิธภัณฑสถานหัวเมืองเหนือ	2
12. สังคมและวัฒนธรรมไทย-ภาคเหนือ	3
13. นาฏศิลป์และดนตรีของภาคเหนือ	2
14. กีฬาไทยและพื้นเมือง	2
15. เรื่องของชาวเขา	6
16. การจัดงานเที่ยวแบบทัวร์ป่า	4
17. อุทยานแห่งชาติและการอนุรักษ์	2
18. พันธุ์ไม้ ดอกไม้ เมืองเหนือ	4
19. ความรู้ภาษาไทยสำหรับมัคคุเทศก์	2
20. ความรู้เรื่องการเมืองและการปกครองไทย	2
21. อุทยานธรรมชาติพื้นเมือง-ร้านค้าของที่ระลึก	4
22. การนำชมวัด	2

	รวม	73
ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือ		8
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ		30
ภาคการศึกษานอกสถานที่		56
	รวมทั้งสิ้น	196

หลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์ภาคเหนือตอนล่าง(จังหวัดพิษณุโลก)

ภาคความรู้เฉพาะตัว	ชั่วโมง	
1. ความสำคัญ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ มารยาทและจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	3	
2. ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	
3. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว	2	
4. มนุษย์สัมพันธ์	2	
5. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับที่พักแรมที่มัคคุเทศก์ควรทราบ	2	
6. ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่มัคคุเทศก์ควรทราบ	2	
7. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง	1	
8. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการศุลกากร	1	
9. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2	
10. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2	
11. การเงินการธนาคารที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	2	
12. ศิลปการพูดในที่ชุมชน	2	
13. มารยาทไทย	2	
14. ความรู้เกี่ยวกับสนามบิน การบิน และการรับ-ส่งแขก	2	
15. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข	2	
	รวม	29
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ชั่วโมง	
1. ความสัมพันธ์ระหว่างล้านนากับสุโขทัย-อยุธยา-รัตนโกสินทร์	4	

2. ประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองลูกหลวง	4
3. ภูมิศาสตร์ภาคเหนือ	4
4. ประเพณีงานนักขัตฤกษ์	4
5. หลักพระพุทธศาสนาและพุทธศาสนาสมัยสุโขทัย	4
6. สถาปัตยกรรมไทย	4
7. พุทธประติมากรรมไทย	4
8. จิตรกรรมไทย	3
9. การทำสังคโลก	2
10. วรรณคดีไทยและพื้นบ้าน	4
11. พิพิธภัณฑ์หัวเมืองเหนือ	2
12. สังคมและวัฒนธรรมไทย	3
13. นาฏศิลป์และดนตรีไทย-ภาคเหนือ	2
14. กีฬาไทยและการละเล่นพื้นเมือง	2
15. เรื่องของชาวเขา	6
16. อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย	2
17. อุทยานแห่งชาติและการอนุรักษ์	2
18. พันธุ์ไม้ ดอกไม้เมืองเหนือ	3
19. ความรู้ภาษาไทยสำหรับมัคคุเทศก์	3
20. ความรู้เรื่องการเมืองและการปกครองไทย	2
21. อุตสาหกรรมพื้นเมืองและของที่ระลึก	4
22. การนำชมวัด	2
23. อาหารการกินของไทย	3
	รวม 73
ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือ	8
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ	40
ภาคการศึกษานอกสถานที่	48
	รวมทั้งสิ้น 198

หลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น)

ภาคความรู้ทั่วไป	ชั่วโมง
1. ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	2
2. ความสำคัญ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	3
3. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดการนำเที่ยว	2
4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรมและที่พักแรมที่มัคคุเทศก์ควรทราบ	2
5. ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โรงแรม	2
6. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร	1
7. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง	1
8. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2
9. มนุษย์สัมพันธ์	2
10. ศิลปการพูดสำหรับมัคคุเทศก์	4
11. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2
12. มารยาทไทย (+ฝึกปฏิบัติ)	2
13. ความรู้เกี่ยวกับสนามบิน การบิน และการรับส่งแขก	2
14. การเงินการธนาคารที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	2
15. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข	2
รวม	31

ความรู้ทางวิชาการ	ชั่วโมง
1. ประวัติศาสตร์ไทย-อีสาน	3
2. ภูมิศาสตร์ไทย-อีสาน	3
3. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในอีสาน	2
4. หลักพุทธศาสนาและพุทธศาสนาในอีสาน	3
5. เทศกาลงานประเพณีไทย-อีสาน	4
6. ความรู้ภาษาไทยสำหรับมัคคุเทศก์	2
7. ศิลปกรรมไทย-อีสาน (สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม)	3
8. โบราณคดีและโบราณสถานในภาคอีสาน	3

9. วรรณกรรมไทย-อีสาน	2
10. ดนตรี นาฏศิลป์ไทย-อีสาน	3
11. คนไทยอีสาน	2
12. สังคม วัฒนธรรมไทย-อีสาน	4
13. กีฬาไทยและการละเล่นพื้นบ้านอีสาน	2
14. อาหารและครัวไทย-อีสาน	2
15. คติชนชาวอีสาน	2
16. หมอลำ	2
17. อุตสาหกรรมพื้นบ้านและของที่ระลึก	2
18. อุทยานแห่งชาติและการอนุรักษ์	2
19. พันธุ์ไม้ ดอกไม้ อีสาน	2
20. ความรู้เรื่องการเมืองและการปกครองไทย	2
21. การนำชมวัด	2
	รวม 52
ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอีสาน	8
ภาคความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ	40
ภาคการศึกษาออกสถานที่	48
การฝึกการวางแผนและการจัดทัวร์ในภาคอีสาน	4
	รวมทั้งสิ้น 183

หลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์ภาคใต้ (จังหวัดสงขลา-ภูเก็ต)

ภาคความรู้เฉพาะตัว	ชั่วโมง
1. ความสำคัญ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ มารยาทและจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	3
2. ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2
3. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว	2
4. ศิลปการพูดในที่ชุมชน	2
5. มนุษย์สัมพันธ์	2

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ โรงแรมและที่พักแรมที่มัคคุเทศก์ควรรทราบ	2
7. ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่มัคคุเทศก์ควรรทราบ	2
8. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการศุลกากร	1
9. ระเบียบพิธีการเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง	1
10. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2
11. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	2
12. มารยาทไทย	2
13. เงินการธนาคารที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	2
14. ความรู้เกี่ยวกับสนามบิน การบิน และการรับส่งแขก	2
15. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข	2
	รวม 29
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ชั่วโมง
1. ประวัติศาสตร์ไทยโดยสังเขป	3
2. ประวัติศาสตร์ไทยภาคใต้	3
3. ภูมิศาสตร์ประเทศไทยโดยสังเขป	3
4. ภูมิศาสตร์ของภาคใต้	3
5. สังคมและวัฒนธรรมไทยภาคใต้	3
6. หลักพระพุทธศาสนาและพุทธศาสนาในภาคใต้	3
7. ศาสนาอิสลาม	3
8. วรรณคดีไทยและพื้นบ้าน	4
9. ประเพณีและวัฒนธรรมไทยภาคใต้	5
10. วัฒนธรรมอิสลาม	3
11. กีฬาไทยและการละเล่นพื้นเมือง	5
12. ประติมากรรมไทย-ภาคใต้	3
13. สถาปัตยกรรมและศิลปกรรมไทย-ภาคใต้	3
14. ความรู้ภาษาไทยสำหรับมัคคุเทศก์	3
15. พันธุ์ไม้ ดอกไม้ ภาคใต้	3
16. นาฏศิลป์และดนตรีไทย-ภาคใต้	3
17. ประเพณีไทยและงานนักขัตฤกษ์	6

18. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติในภาคใต้	2
19. อุทยานแห่งชาติและการอนุรักษ์	2
20. ชาวไทยใหม่(ชาวเล) และเงาะป่าซาไก	2
21. ความรู้เรื่องการเมืองและการปกครองของไทย	2
22. อุตสาหกรรมพื้นเมืองและของที่ระลึกของภาคใต้	3
23. อาหารการกินของไทย	3

รวม 73

ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ 8

ภาคความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ 40

ภาคการศึกษาออกสถานที่ 48

รวมทั้งสิ้น 198

หลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ภาคกลาง (กรุงเทพมหานคร)

ภาคความรู้เฉพาะตัว ชั่วโมง

1. หน้าที่และความรับผิดชอบ มารยาทและจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์	7
2. เทคนิคการนำทัวร์-รับเข้าและส่งออก	3
3. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2
4. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย	2
5. กิจการ โรงแรมที่มัคคุเทศก์ควรทราบ	3
6. มนุษย์สัมพันธ์	3
7. การจัดกลุ่มทัศนจรไปต่างประเทศ	3
8. อัญมณีศาสตร์	2

รวม 25

ภาคความรู้ทางวิชาการ ชั่วโมง

1. ลักษณะสังคมไทยและประเพณีไทย	3
2. ความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา	3
3. ดินแดน ประชากร และเศรษฐกิจ	3

4. ประวัติศาสตร์ไทย	3
5. แนะนำเพลงไทยและดนตรีไทย	3
6. ประวัติวรรณคดีไทย	2
7. นาฏศิลป์ไทย	3
8. ประวัติศาสตร์ไทย	8
9. สถาปัตยกรรมไทยและประณีตศิลป์	3
10. ข้อควรปฏิบัติในการชมโบราณศิลปวัตถุ	2
11. เทศกาลงานประเพณีที่สำคัญแก่นักท่องเที่ยว	3
12. อาหารไทยที่มีคุณค่าแก่สุขภาพ	2
13. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในภาคต่างๆของไทย	2
	รวม 40
ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่และทัศนศึกษา	60 ชั่วโมง
1. วัดพระศรีรัตนศาสดารามและพระบรมมหาราชวัง	
2. วัดที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร	
3. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	
4. บางปะอิน-อยุธยา	
5. โบราณสถานที่สำคัญในภาคเหนือ (สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชร)	
6. โบราณสถานที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปราสาทหินพิมาย ปราสาทหินพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ)	
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ	40
	รวม 165

5. หลักฐานมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์(ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

หลักฐานมาตรฐานการอบรมมัคคุเทศก์

หลักฐานมัคคุเทศก์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. หลักฐานมัคคุเทศก์ทั่วไป มี 2 ชนิด คือ

1. หลักฐานมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) บัตรสีบรอนซ์เงิน นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย หรือชาวต่างประเทศ สามารถนำเที่ยวได้ทั่วราชอาณาจักร
2. หลักฐานมัคคุเทศก์ทั่วไป (ไทย) บัตรสีบรอนซ์ทอง นำเที่ยวได้เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย สามารถนำเที่ยวได้ทั่วราชอาณาจักร

ข. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะมี 8 ชนิด คือ

1. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศเฉพาะพื้นที่) บัตรสีชมพูนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวหรือชาวต่างประเทศเฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้ในบัตรและจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกัน
2. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (ไทยเฉพาะพื้นที่) บัตรสีฟ้า นำเที่ยวเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย เฉพาะจังหวัดที่ระบุไว้ในบัตรและจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกัน
3. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า) บัตรสีเขียว นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่ป่า
4. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (ศิลปวัฒนธรรม) บัตรสีแดง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม วรรณคดีไทย ได้ทั่วราชอาณาจักร
5. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล) บัตรสีส้มนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่ทางทะเล
6. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (ทะเลชายฝั่ง) บัตรสีเหลือง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่ทางทะเลหรือเกาะต่างๆ โดยมีระยะห่างจากชายฝั่งถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ไม่เกิน 40 ไมล์ทะเล
7. หลักฐานมัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) บัตรสีม่วง นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศเฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ระบุชื่อไว้ในบัตร

8. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (วัฒนธรรมท้องถิ่น) บัณฑิตนำตาล นำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างประเทศทางด้าน วัฒนธรรมท้องถิ่น เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี เฉพาะภายในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นที่ระบุชื่อไว้ในบัตรเท่านั้น

ก. หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป

1. หลักสูตรมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ)	ไม่น้อยกว่า 150 ชั่วโมง
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง
<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ - ประวัติศาสตร์ไทย - ภูมิศาสตร์ไทย - สังคมไทย - พุทธศาสนาในประเทศไทย - ศิลปกรรมไทย - วรรณคดีไทย - นาฏศิลป์และดนตรีไทย - เทศกาลงานประเพณีไทย - อาหารไทย - หัตถกรรมไทย - การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว 	
ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ	ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง
<ul style="list-style-type: none"> - บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ - วิธีการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ - พิธีการเข้า-ออกราชอาณาจักร - ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม - การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว - มนุษยสัมพันธ์ 	
ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง
<ul style="list-style-type: none"> - โบราณสถานในประเทศไทย - พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม 	

- สถานที่สำคัญในท้องถิ่น
- แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของไทย

ภาคการศึกษาออกสถานที่	ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง
ภาคความรู้ภาษาต่างประเทศ	ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันฝึกอบรมวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว (สรท.) โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้

2. หลักสูตรมัณฑุเทศก์ทั่วไป (ไทย)	ไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
- ประวัติศาสตร์ไทย
- ภูมิศาสตร์ไทย
- สังคมไทย
- พุทธศาสนาในประเทศไทย
- ศิลปกรรมไทย
- วรรณคดีไทย
- นาฏศิลป์และดนตรีไทย
- เทศกาลงานประเพณีไทย
- อาหารไทย
- หัตถกรรมไทย
- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ	ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง
----------------------	------------------------

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัณฑุเทศก์
- วิธีการปฏิบัติงานของมัณฑุเทศก์
- พิธีการเข้า- ออกราชอาณาจักร
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- มนุษยสัมพันธ์

ภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง

- โบราณสถานในประเทศไทย
- พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- สถานที่สำคัญในท้องถิ่น
- แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของไทย

ภาคการศึกษานอกสถานที่ ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันฝึกอบรมวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว (สรท.) โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้

ข. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ

1. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (ต่างประเทศ - เฉพาะพื้นที่) ไม่น้อยกว่า 63 ชั่วโมง

ภาคความรู้ทางวิชาการ ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง

- ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น
- เทศกาล งานประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สถานที่ท่องเที่ยวของท้องถิ่น
- โรงแรมและสถานที่พักแรมในท้องถิ่น
- ภัตตาคารและร้านอาหารในท้องถิ่น
- ผลิตภัณฑ์พื้นเมืองและของที่ระลึก
- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
- วิธีการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์

- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- มนุษยสัมพันธ์

ภาคการศึกษานอกสถานที่	ไม่น้อยกว่า	8	ชั่วโมง
ภาคความรู้ภาษาต่างประเทศ	ไม่น้อยกว่า	15	ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมีมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูดอ่าน และเขียนภาษาไทยได้

2. หลักสูตรมัณฑุเทศก์เฉพาะ (ไทย - เฉพาะพื้นที่)	ไม่น้อยกว่า	48	ชั่วโมง
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ไม่น้อยกว่า	20	ชั่วโมง

- ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น
- เทศกาล งานประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สถานที่ท่องเที่ยวของท้องถิ่น
- โรงแรมและสถานที่พักแรมในท้องถิ่น
- ภัตตาคารและร้านอาหารในท้องถิ่น
- ผลิตภัณฑ์พื้นเมืองและของที่ระลึก
- อุทสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ	ไม่น้อยกว่า	20	ชั่วโมง
----------------------	-------------	----	---------

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัณฑุเทศก์
- วิธีการปฏิบัติงานของมัณฑุเทศก์
- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- มนุษยสัมพันธ์

ภาคการศึกษานอกสถานที่	ไม่น้อยกว่า	8	ชั่วโมง
-----------------------	-------------	---	---------

หมายเหตุ

1. เน้นการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้

3. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (เดินป่า)	ไม่น้อยกว่า 90 ชั่วโมง
ภาคความรู้ทางวิชาการ	ไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง
<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเดินป่า - ภูมิศาสตร์ของภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับเดินป่า - ชนพื้นเมืองในท้องถิ่น - พันธุ์ไม้ป่าและสัตว์ป่า - การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว - ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติดและมอมเมา - พฤติกรรมนักท่องเที่ยว - สัมมนาปัญหาเดินป่า 	
ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ	ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง
<ul style="list-style-type: none"> - บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ - วิธีการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ - การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว - มนุษยสัมพันธ์ - การจัดเที่ยวป่า - การยังชีพในป่า 	
ภาคการศึกษานอกสถานที่	ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง
ภาคความรู้ภาษาต่างประเทศ	ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้

4. **หลักสูตรมัณฑุเทศก์เฉพาะ (ศิลปวัฒนธรรม)** คือผู้ที่ได้รับปริญญาโทหรือเอกในสาขา สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ซึ่งเน้นลักษณะวิชาทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีศิลป์ วัฒนธรรม วรรณคดี และเคยเป็นวิทยากรภาคการศึกษาออกสถานที่มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี ในหลักสูตร อบรมมัณฑุเทศก์ซึ่งจัดโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

5. **หลักสูตรมัณฑุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเล)** ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง
 ภาควิชาการ ไม่น้อยกว่า 35 ชั่วโมง

- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวทางทะเล
- ลักษณะทั่วไปของทะเลไทย
- ระบบนิเวศวิทยาและสิ่งมีชีวิตในทะเล
- ปัญหามลภาวะและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล
- โบราณคดีใต้น้ำเบื้องต้น
- แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของไทย

ภาควิชาเฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัณฑุเทศก์
- วิธีการปฏิบัติงานของมัณฑุเทศก์
- มนุษยสัมพันธ์
- การปฐมพยาบาลและรักษาความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางทะเล
- การดำน้ำเบื้องต้น (Boatmanship)
- รูปแบบการจัดนำเที่ยวทางทะเล

ภาคการศึกษานอกสถานที่ ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

ภาควิชาภาษาต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันฝึกอบรมวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว (สรท.) โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้

6. **หลักสูตรมัณฑุเทศก์เฉพาะ (ทางทะเลชายฝั่ง)** ไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง
 ภาควิชาการ ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง

- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวทางทะเล
- ปัญหามลภาวะและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล
- แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในท้องถิ่น

ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
- วิธีการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์
- การปฐมพยาบาลและรักษาความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางทะเล
- รูปแบบการจ้ดนำเที่ยวทางทะเล

ภาคการศึกษานอกสถานที่ ไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง

ภาคความรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิปริญญาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าขึ้นไป และต้องพูดอ่าน และเขียนภาษาไทยได้

7. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

ภาคความรู้ทางวิชาการ ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
- พื้นที่ธรรมชาติกับบทบาทด้านนันทนาการและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ระบบนิเวศและสังคมพืช
- ระบบนิเวศและสังคมสัตว์
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิศาสตร์กายภาพของแหล่งธรรมชาติ
- ชุมชนท้องถิ่น วัฒนธรรม และวิถีการดำรงชีวิต
- พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ภาคความรู้เฉพาะอาชีพ ไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง

- บทบาท หน้าที่ มารยาท จรรยาบรรณ และวิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์
- การวางแผนเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ
- เทคนิคการสื่อความหมายธรรมชาติ
- มนุษยสัมพันธ์
- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ภาคการศึกษานอกสถานที่ ไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง

หมายเหตุ

- 1.ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบพื้นที่
- 2.ต้องได้รับความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในการพิจารณาความจำเป็นและมาตรฐานการจัดอบรม

8. หลักสูตรมัคคุเทศก์เฉพาะ (วัฒนธรรมท้องถิ่น) ไม่น้อยกว่า 44 ชั่วโมง

ภาคความรู้ทางวิชาการ

วิชาความรู้พื้นฐาน

ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
- การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
- วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์
- การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- มนุษยสัมพันธ์

- บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
- พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- หลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

วิชาความรู้เฉพาะสาขา

ไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง

- ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวเฉพาะพื้นที่
- ชุมชนท้องถิ่น วัฒนธรรม และวิถีการดำรงชีวิต
- การวางแผนนำเที่ยวในท้องถิ่น
- สถานที่สำคัญในท้องถิ่น

ภาคการศึกษานอกสถานที่ ไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบในพื้นที่
2. ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ททท. ในการพิจารณาความจำเป็นและมาตรการจัดอบรม
3. ผู้เข้ารับการอบรมต้องพูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้

คุณสมบัติของการเป็นมัคคุเทศก์

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 มาตรา 40 กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
3. เป็นผู้ที่ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่า ได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง
4. ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
5. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
6. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
7. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
8. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูก

เพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

APPENDIX B

1. ข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
2. สามเหลี่ยมมรกต (Emerald Triangle)

1. ข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

จังหวัดศรีสะเกษ
คำขวัญประจำจังหวัดศรีสะเกษ
แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี
มีสวนสมเด็จพระเจดีย์บรรพต
หลากหลายวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี

ศรีสะเกษ เดิมเรียกว่า "เมืองขุขันธ์" นักโบราณคดีสันนิษฐานว่า น่าจะเป็นเมืองมาแต่สมัยขอม เพราะมีโบราณสถานสมัยขอมปรากฏหลายแห่ง เล่ากันว่า เมืองขุขันธ์ เดิมเรียกว่า ศรีนครลำดวน ตั้งอยู่ที่บ้านปราสาทสี่เหลี่ยมดงลำดวน ตำบลลำดวนใหญ่ กิ่งอำเภอวังหิน ในปัจจุบันถูกยกขึ้นเป็นเมือง เมื่อ พ.ศ. 2302 สมัยกรุงศรีอยุธยา มีหลวงแก้วสุวรรณ ซึ่งได้รับบรรดาศักดิ์เป็นพระไกรภักดี เป็นเจ้าเมืององค์แรก ถ่วงถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 5 ได้ย้ายเมืองขุขันธ์มาอยู่ที่เมืองศรีสะเกษ (ที่บ้านเมืองเก่า ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมือง ในปัจจุบัน) แต่ยังคงใช้ชื่อว่าเมืองขุขันธ์จนถึง พ.ศ.2481 จึงเปลี่ยนเป็นจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่นั้นมา

เทศกาลและงานประเพณี

งานเทศกาลดอกคำดวน

จัดขึ้นเป็นประจำระหว่างวันที่ 15–17 มีนาคมของทุกปี ณ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เป็นช่วงที่ดอกคำดวนในสวนกำลังบาน ภายในงานประกอบด้วย การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านสี่เผ่า คือ เขมร ลาว เขอ การออกร้านจำหน่ายสินค้าหัตถกรรม สินค้าพื้นเมือง การแสดงละครประกอบแสงเสียงตำนานการสร้างเมือง

งานเทศกาลเงาะทุเรียนศรีสะเกษ

จัดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี ณ สนามหน้าที่ว่าการอำเภอกันทรลักษ์ หรืออำเภอบุณฑล โดยจะจัดสลับกันแห่งละปี ภายในจะมีกิจกรรมมากมาย เช่น การออกร้านจำหน่ายพืชผักผลไม้ศรีสะเกษนานาชนิด เช่น เงาะ ทุเรียน ลองกอง มังคุด สะตอ ยางพารา เป็นต้น การจัดขบวนแห่รถประดับด้วยผลไม้ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมคาราวานชมสวนชิมผลไม้ศรีสะเกษ

การแข่งขันวิ่งฮาล์ฟและควอเตอร์มาราธอนสู่ผามออีแดง

จัดขึ้นในวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนสิงหาคมของทุกปี บนเส้นทางขึ้นสู่เขาพระวิหาร ระหว่างหมู่บ้านภูมิขรอล-ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์ เนื่องจากเป็นเส้นทางขึ้นเขาสู่ชายแดนที่ต้องวิ่งฝ่าสายหมอกในช่วงปลายฤดูฝน จึงนับเป็นเส้นทางที่ท้าทายและเป็นสนามประลองกำลังที่นักกีฬาวิ่งมาราธอนให้ความสนใจมากอีกแห่งหนึ่ง

สินค้าพื้นเมือง

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าที่ระลึกของจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ผ้าไหม และผ้าฝ้ายลายมัดย้อม ทอกันมากที่อำเภอบึงบูรพ์และอุทุมพรพิสัย สินค้าหัตถกรรม เช่น ครุฑน้อย เกรียนน้อย รวมทั้งตะกร้าและกระเป๋าจักสานซึ่งทำด้วยฝีมืออันประณีต หาซื้อได้บริเวณถนนราชการรถไฟ นอกจากนี้ยังมีสินค้าประเภทอาหาร เช่น ไข่เค็มอำเภอไพรบึง หอมแดง กระเทียม และกระเทียมโทนดองน้ำผึ้งคุณภาพดี ที่หาซื้อได้ทั่วไป

สถานที่ท่องเที่ยว

อำเภอเมือง

ตึกขุนอำเภอไพพาศิษย์

ตั้งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองฯ ที่ถนนอุบล เป็นตึกเก่าของขุนอำเภอไพพาศิษย์ (อินทร์ นาคสีหราช) ทหารอาสาศรีสะเกษ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2468 โดยช่างชาวจีนและชาวมอญ ตัวอาคารมีรูปทรงและลวดลายปูนปั้นที่งดงามตามคตินิยมของชาวจีน ได้รับการบูรณะและอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี จนได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการดีเด่นการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในเมืองเมื่อปี พ.ศ. 2530 ปัจจุบันกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็น โบราณสถาน

ปราสาทวัดสระกำแพงน้อย

ตั้งอยู่ที่บ้านกลาง ตำบลขยง ห่างจากตัวจังหวัด 8.7 กิโลเมตร อยู่ด้านขวามือ ติดเส้นทางสายศรีสะเกษ-อุทุมพรพิสัย (ทางหลวง 226) ปราสาทหินสระกำแพงน้อยประกอบด้วยปราสาทและวิหารก่อด้วยศิลาแลง ด้านหน้าปราสาทมีสระน้ำใหญ่ ทั้งปราสาท วิหาร และสระน้ำ ล้วนล้อมรอบด้วยกำแพงศิลาแลง เคยมีทับหลังประติมากรรมเป็นพระวรุณเทพเจ้าแห่งฝนประทับบนแท่น มีหงส์แบก 3 ตัว อยู่เหนือเศียรเกียรติมูข เป็นศิลปะแบบบาปวนมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 16 สันนิษฐานว่าปราสาทหินแห่งนี้เดิมเป็นศาสนสถานมาก่อน แล้วต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 18 รัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 อาจมีการบูรณะหรือสร้างเพิ่มเติมขึ้นใหม่ สังเกตได้จากมีสถาปัตยกรรมแบบบาปวนอยู่ด้วย สิ่งก่อสร้างดังกล่าวเรียกกันในสมัยนั้นว่า “อโรคยาศาล” หมายถึง สถานพยาบาล หรือสุขาศาลาประจำชุมชนนั่นเอง

พระธาตุเรืองรอง

ตั้งอยู่ที่บ้านสร้างเรือง ตำบลหญ้าปล้อง ห่างจากเมืองไปตามทางหลวงหมายเลข 2373 สายศรีสะเกษ-ยางชุมน้อย ประมาณ 7.5 กิโลเมตร เป็นพระธาตุที่สร้างขึ้นโดยผสมศิลปอีสานใต้สีเฝ้าไทย ได้แก่ ลาว ส่วย เขมร เขอ มีความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์อย่างลงตัว พระธาตุมีความสูง 49 เมตร แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ชั้นที่ 1 ใช้สำหรับประกอบพิธีทางศาสนา ชั้นที่ 2-3 เป็นพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านสีเฝ้าไทย ชั้นที่ 4 เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญ ชั้นที่ 5 ใช้สำหรับการทำสมาธิ และชั้นที่ 6 เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุและเป็นที่ชมทัศนียภาพของพื้นที่โดยรอบ

วัดมหาพุทธาราม

ตั้งอยู่ใจกลางเมืองศรีสะเกษ มีวิหารซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองและเป็นที่เคารพสักการะของชาวศรีสะเกษ “หลวงพ่อดโต” เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ปางมารวิชัย มีความสูงจากฐานถึงยอดเศศ 6.85 เมตร หน้าตักกว้าง 3.50 เมตร

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

ตั้งอยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรม จังหวัดศรีสะเกษ ถนนกสิกรรม ตำบลหนองครก ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 237 ไร่ ลักษณะเป็นสวนป่าในเขตเมือง มีต้นลำดวนขึ้นอยู่หนาแน่นเป็นดงใหญ่จำนวนมากว่าสีหมื่นต้น เหมาะแก่การทัศนศึกษาในเชิงพฤกษศาสตร์ ต้นลำดวนซึ่งเป็นพันธุ์ไม้หอมนี้จะผลิดอกหอมอบอวลไปทั่วในราวเดือนมีนาคมของทุกปี และเนื่องจากต้นไม้นี้มีความเกี่ยวข้องกับชื่อ ศรีนครลำดวน ในอดีต จึงได้นำเอาต้นลำดวนมาเป็น

สัญลักษณ์ของจังหวัด นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีสวนสัตว์ และสวนสาธารณะตกแต่งสวยงามร่มรื่น เป็นแหล่งพักผ่อนของประชาชนทั่วไป มีบึงน้ำสำหรับพายเรือเล่นและพักผ่อนหย่อนใจ

อำเภอกันทรลักษ์

ปราสาทเขาพระวิหาร

ตั้งอยู่บนเทือกเขาพนมดงรักในเขตประเทศกัมพูชาบริเวณที่ติดกับผามออีแดงของประเทศไทย โดยตัวปราสาทหันหน้ามายังด้านที่ติดกับประเทศไทย ดังนั้นการเข้าชมปราสาทในทางบกจึงต้องใช้เส้นทางที่ผ่านผามออีแดงของประเทศไทยเท่านั้น ปราสาทเขาพระวิหาร เป็นเทวสถานขนาดใหญ่มีความยาวประมาณ 900 เมตร ประกอบด้วยปราสาท 4 ชั้น แต่ละชั้นตั้งอยู่บนแนวเขาที่เป็นเนินสูงลดหลั่นกันขึ้นไปตามลำดับทั้ง 4 ชั้น ทางเดินระหว่างชั้นของปราสาทได้อาศัยแผ่นศิลาบนผิวพื้นภูเขานั้นเป็นแนวถนน และขั้นบันได โดยตกแต่งให้มีระดับต่อเนื่องกันจนถึงยอดสูงสุดอันเป็นที่ตั้งของปราสาทชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นปราสาทองค์ประธานอยู่ชิดกับหน้าผา สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 657 เมตร จากหลักฐานที่ปรากฏในจารึกแสดงว่าเขาพระวิหารแห่งนี้เป็นศิเวสถานสร้างขึ้นในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 และต่อมาในพุทธศตวรรษที่ 16–17 ก็ได้มีการสร้างเสริมเพิ่มเติมโดยลำดับจนสำเร็จในรัชกาลพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ให้บันทึกคำประกาศของทางราชการไว้บนแผ่นศิลาจารึกด้วย ปราสาทเขาพระวิหารแห่งนี้เดิมเคยอยู่ในความปกครองดูแลของไทย และกรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2483 ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 เป็นต้นมาได้เปลี่ยนไปอยู่ภายใต้การปกครองดูแลของประเทศกัมพูชาสืบมาจนถึงปัจจุบัน การเข้าชมปราสาทเขาพระวิหาร นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหารที่อยู่ในเขตแดนไทย โดยคนไทยเสียค่าธรรมเนียมการเข้าอุทยานคนละ 20 บาท ชาวต่างประเทศ 200 บาท และค่าผ่านแดนออกนอกประเทศคนละ 5 บาท เมื่อจะเข้าชมปราสาทเขาพระวิหาร กัมพูชาเก็บค่าธรรมเนียมชาวไทยคนละ 50 บาท ชาวต่างประเทศคนละ 200 บาท

ปราสาทโคนดวล

ตั้งอยู่ที่บ้านภูมิซรอล ตำบลบึงมะลู ห่างจากหมู่บ้าน 8 กิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอ 38 กิโลเมตร ตามเส้นทาง อำเภอกันทรลักษ์-ผามออีแดง เป็นปราสาทขอมโบราณขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ริมหน้าผาสูง บนเทือกเขาพนมดงรัก ใกล้ชายแดนไทย-กัมพูชา ประกอบด้วยปราสาทรูปสี่เหลี่ยมย่อมุมก่อด้วยอิฐ ชูมประตูก่อด้วยศิลา และมีรูปสิงโตจำหลักอยู่หน้าปราสาท

เส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติที่น้ำตกภูละออ

อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ตำบลเสาชงชัย การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข 221 (กันทรลักษ์-พามออีแดง) ระยะทางประมาณ 23 กิโลเมตร ถึงบ้านภูมิซรอล-น้ำตกสำโรงเกียรติ ประมาณ 8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายสู่น้ำตกภูละอออีก 2.5 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางตลอดสาย น้ำตกภูละออ เป็นน้ำตกขนาดเล็กจะสวยงามในช่วงเดือนกันยายน-กุมภาพันธ์ ทางเดินเท้าจากบริเวณลานจอดรถถึงน้ำตกในระยะทางไป-กลับประมาณ 4 กิโลเมตร ได้รับการพัฒนาให้เป็นเส้นทางที่ให้ความรู้เรื่องพืชพันธุ์และสภาพภูมิประเทศ ซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวในลักษณะเดินป่าศึกษาธรรมชาติ

เส้นทางเที่ยวชมสวนชิมผลไม้ศรีสะเกษ

ห่างจากอำเภอกันทรลักษ์ประมาณ 5 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 226 (กันทรลักษ์-พามออีแดง) ทางด้านขวามือมีเส้นทางที่ตัดผ่านหมู่บ้านทุ่งใหญ่ บ้านทุ่งสว่าง บ้านร่องตาซุน บ้านชำม่วง และบ้านหนองเก่า รวมระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร (ทางลาดยางประมาณ 16 กิโลเมตร) นับเป็นแหล่งสวนเกษตร-สวนผลไม้ ที่สำคัญของจังหวัดศรีสะเกษที่ให้ผลผลิตหลากหลายประเภท เช่น เงาะ ทุเรียน ลองกอง มังคุด สะตอ และยางพารา เป็นต้นในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปีสวนเกษตรดังกล่าวจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดและเป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะชมสวนชิมผลไม้ และซื้อผลผลิตจากสวนโดยตรง ซึ่งสวนเกษตรที่น่าสนใจ ได้แก่ สวนเงาะบ้านชำม่วง สวนทุเรียน บ้านชำจีเหล็ก และสวนสะตอ สวนมะม่วงนอกฤดูบ้านหนองเก่า อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร

ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเขาพระวิหาร มีเนื้อที่ประมาณ 130 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 2 จังหวัดคือ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น กับอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานีได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 83 ของประเทศไทยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2541 สภาพภูมิประเทศทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาตามแนวทิวเขาพนมดงรักกั้นชายแดนไทย-กัมพูชา พื้นที่ปกคลุมด้วยป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ป่าจำนวนมากที่อาศัยหากินข้ามไปมาในผืนป่าระหว่างสองประเทศได้แก่ หมูป่า กวาง เก้ง กระต่าย กระรอก ชะนี ชะมด เป็นต้น อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหารยังมีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมที่น่าสนใจ ดังนี้

พามออีแดง ตั้งอยู่ที่ชายแดนไทย กัมพูชา เป็นหน้าผาหินสีแดงที่มีทัศนียภาพกว้างไกลสุดตาและจากจุดนี้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นปราสาทเขาพระวิหารได้ นับเป็นจุดชมวิวยามสูงที่สวยงามแห่งหนึ่งในภาคอีสาน

ภาพสลักนูนต่ำ รูปแกะสลักโบราณ ซึ่งซ่อนตัวอยู่ใต้หน้าผามานับพันปี อยู่ทางทิศใต้ของผามออีแดง มีบันไดให้ลงไปชมได้สะดวก เป็นภาพเทพสามองค์ เชื่อว่าเป็นที่ซุ่มมือของช่างในการแกะสลักก่อนเริ่มการแกะสลักจริงที่ปราสาทเขาพระวิหาร

สลูปลูกู ชาวบ้านเรียกว่าพระธาตุ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของผามออีแดง ตัวสลูปลูกูทำจากหินทรายตัดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ด้านบนกลมมนตั้งอยู่คู่กัน ข้างในเป็นโพรงบรรจุสิ่งของ เชื่อกันว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ของสมัยนั้น

ปราสาทโคนดวล สร้างราวพุทธศตวรรษที่ 15-16 อยู่บริเวณบ้านภูมิซรอล เป็นปราสาทหินแบบขอม ตั้งอยู่ในเขตประเทศไทยห่างจากหน้าผาชายแดนไทย-กัมพูชา ประมาณ 300 เมตร มีตำนานเล่าว่านามนมิใหญ่ (เนียงเดาทม) ได้แะพักที่แห่งนี้ในขณะที่เดินทางไปเฝ้ากษัตริย์พระองค์หนึ่ง

น้ำตกและถ้ำขุนศรี น้ำตกอยู่เหนือถ้ำขุนศรีสูง 3 ชั้น ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกของสระตราวใกล้เส้นทางเดินขึ้นปราสาทเขาพระวิหาร ส่วนถ้ำขุนศรีภายในมีขนาดกว้างเชื่อกันว่าเป็นที่พักของขุนศรี ขณะมาควบคุมการตัดหินบริเวณสระตราวเพื่อใช้สร้างปราสาทเขาพระวิหาร

เขื่อนห้วยขนุน เป็นอ่างเก็บน้ำชลประทานและเป็นที่ตั้งหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ เขื่อนห้วยขนุน ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 15 กิโลเมตร มีทิวทัศน์สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อนเที่ยวชมธรรมชาติ และเข้าค่ายกางเต็นท์พักแรม

เส้นทางศึกษาธรรมชาติกล้วยไม้เขาพระวิหาร ระยะทางประมาณ 1.5 กิโลเมตร มีกล้วยไม้หลากหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีพืชสมุนไพรมากมายเหมาะแก่การศึกษาหาความรู้

ช่องอานม้า เป็นจุดผ่อนปรนในการค้าขายและผ่านแดนระหว่างไทย-กัมพูชา อยู่ที่ตำบลโฆง อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี เปิดเฉพาะวันอังคารและวันพฤหัสบดี

การเดินทาง จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (พหลโยธิน) ถึงสระบุรี เลี้ยวขวาสู่ทางหลวงหมายเลข 2 (มิตรภาพ) ก่อนถึงอำเภอลี้ควี่เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 24 ผ่านอำเภอบึงขัง อำเภอสังขะและอำเภอยุกันต์ ถึงสี่แยกตัดกับทางหลวงหมายเลข 221 เลี้ยวขวาเข้าสู่อำเภอกันทรลักษ์ แล้วต่อไปยังที่ทำการอุทยานฯ หรือ จากจังหวัดอุบลราชธานี ใช้ทางหลวงหมายเลข 2178 และ 221 ผ่านอำเภวารินชำราบ อำเภอสำโรง อำเภอบัญลักษ์ และอำเภอกันทรลักษ์

อำเภอยุกันต์

น้ำตกสำโรงเกียรติ (น้ำตกปีศาจ)

ตั้งอยู่ที่บ้านสำโรงเกียรติ มีต้นกำเนิดจากภูเขากันทุง ในเทือกเขาบรรทัด เป็นน้ำตกขนาดกลาง ตกจากหน้าผาสูง 8 เมตร มีน้ำมากในช่วงเดือนกันยายน-กุมภาพันธ์ เหนือน้ำตกเป็นธารน้ำ

ไหลไปตามลานหิน จะมีความสวยงามในฤดูฝน การเดินทาง ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 2111 เมื่อถึงเขตอำเภอขุนหาญ มีทางแยกเข้าไปอีกประมาณ 20 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 81 กิโลเมตร

น้ำตกห้วยจันทร์ (น้ำตกกันทรอม)

อยู่ห่างจากอำเภอขุนหาญ 24 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 85 กิโลเมตร ริมทางหลวงหมายเลข 2236 เส้นทางกันทรอม-บ้านสำโรงเกียรติ เป็นน้ำตกที่สวยงามไหลลดหลั่นมาตามชั้นหิน มีน้ำมากในช่วงเดือนกันยายน-กุมภาพันธ์ บริเวณร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้ป่านานาชนิด เหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ

ปราสาทตำหนักไทร (ปราสาททามจาน)

ตั้งอยู่ที่บ้านตำหนักไทร ตำบลบักคอง ริมทางหลวงหมายเลข 2127 (ขุนหาญ-บ้านสำโรงเกียรติ) ห่างจากอำเภอขุนหาญ 20 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 81 กิโลเมตร

ปราสาทตำหนักไทร เป็นปราสาทอิฐหลังเดี่ยวบนฐานศิลาทราย พื้นที่รอบๆ มีการปรับสภาพจนราบเรียบ ปราสาทก่อด้วยอิฐเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดกว้าง-ยาว 4 เมตร ย่อมุมไม้สิบสอง มีประตูเข้าออกได้ด้านเดียว คือ ด้านทิศตะวันออก ซึ่งเป็นด้านหน้า อีก 3 ด้าน เป็นประตูหลอก คือ สลักเป็นรูปบานประตูลงในเนื้ออิฐ บริเวณทางเข้ามีสิ่งจำหลักสองตัว เฉพาะด้านหน้ากรอบประตูเป็นหินทราย แต่เดิมเคยมีทับหลังเป็นภาพพระนารายณ์บรรทมสินธุ์ มีพระชายาลักษมีนั่งอยู่ที่ปลายพระบาท และมีพระพรหมศูครมาจากพระนาภี สองข้างพระพรหมเป็นรูปฤๅษีและบุคคลนั่งในซุ้มเรือนแก้ว ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย ปราสาทตำหนักไทรเป็นเทวาลัยในศาสนาพราหมณ์ อายุราวพุทธศตวรรษที่ 16

วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด)

ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล การเดินทางจากศรีสะเกษไปอำเภอขุนหาญสามารถใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 211 และ 2111 ผ่านอำเภอยุทธ์ อำเภอไพรบึงไปขุนหาญระยะทางประมาณ 61 กิโลเมตร สิ่งปลูกสร้างภายในตกแต่งด้วยขวดแก้วหลากสีหลายแบบนับล้านๆ ใบที่ชาวบ้านได้ช่วยกันบริจาค นับเป็นวัดที่มีลักษณะสวยงามแปลกตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลาใหญ่ที่เรียกว่า ศาลาฐานสโม มหาเจดีย์แก้วซึ่ง มีความวิจิตรงดงามมาก ขณะนี้ได้มีการสร้างสิมน้ำ(โบสถ์) ที่มีลักษณะสวยงามซึ่งสร้างด้วยขวดทั้งหมด

อำเภอขุขันธ์

ปราสาทตาเล็ง

ตั้งอยู่ที่หมู่ 6 บ้านปราสาท ตำบลกันทรารมย์ การเดินทางจากจังหวัดศรีสะเกษ ตามทางหลวงสาย 220 จนถึงอำเภอขุขันธ์เลี้ยวขวาผ่านสถานีตำรวจไป 3 กิโลเมตร ถึงสามแยกเลี้ยวซ้าย 300 เมตร แล้วเลี้ยวขวาตรงไปอีกประมาณ 8 กิโลเมตร จนถึงบ้านปราสาท แล้วเลี้ยวขวาอีกครั้ง ปราสาทตั้งอยู่ด้านขวามือ ปราสาทตาเล็งลักษณะเป็นปราสาทองค์เดียวตั้งอยู่บนฐานองค์ปราสาทมีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสองหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ปัจจุบันเหลือเพียงผนังด้านหน้าและผนังด้านข้างบางส่วน มีประตูเข้าได้เพียงประตูเดียวด้านหน้า อีกสามด้านเป็นประตูหลอก ที่สำคัญคือเสาติดผนังของประตูหน้าทั้งสองข้างยังคงมีลวดลายก้านขดสลักเต็มแผ่นอย่างสวยงาม สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16–17 นอกจากนั้นบนพื้นรอบๆ ยังมีทับหลังวางอยู่หลายชั้น ชั้นหนึ่งวางอยู่หน้าประตูด้านทิศเหนือ สลักเป็นภาพพระอินทร์ทรงช้างในขุมเรือนแก้วเหนือหน้ากาล ซึ่งคายท่อนพวงมาลัยออกมาจากปากและยึดท่อนพวงมาลัยนั้นไว้ด้วยมือทั้งสองข้าง ทับหลังชั้นอื่นๆ ลักษณะคล้ายกัน ทับหลังชั้นหนึ่งมีแนวภาพตอนบนสลักเป็นรูปฤาษีนั่งเรียงกันในท่าสมาธิ 7 ตอน จากลักษณะทางสถาปัตยกรรม และศิลปกรรมที่ปรากฏกล่าวได้ว่าปราสาทตาเล็ง สร้างขึ้นในศิลปะขอมแบบบาปวน ซึ่งมีอายุราว พ.ศ. 1560–1630

อำเภอปรังคู้

ปราสาทบ้านสมอ

ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 บ้านทามจาน ตำบลสมอ ห่างจากตัวจังหวัดไปตามทางหลวงหมายเลข 220 และ 2167 ประมาณ 52 กิโลเมตร ก่อนถึงตัวอำเภอประมาณ 8 กิโลเมตร เป็นปราสาทขอมโบราณขนาดเล็ก ภายในขององค์ปราสาทมีรูปประติมากรรมจำหลัก สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 18

ปราสาทปรังคู้

ตั้งอยู่ที่บ้านกู่ อยู่ห่างจากศรีสะเกษเป็นระยะทาง ประมาณ 70 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าถึงได้สองเส้นทางคือ ใช้เส้นทางศรีสะเกษ-สุรินทร์ แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวง 2234 หรือใช้เส้นทางศรีสะเกษ-ขุขันธ์ แล้วแยกขวาเข้าเส้นทาง 2167 ปรังคู้กู่อยู่ห่างจากตัวอำเภอ 10 กิโลเมตร ปรังคู้กู่ก้นี่สร้างด้วยอิฐเรียงแผ่นโตๆ เหมือนปราสาทศรีขรภูมิที่จังหวัดสุรินทร์ซึ่งเป็นศาสนสถานสมัยขอมที่เก่าแก่มาก มีอายุกว่าพันปีมาแล้ว ด้านหน้าปรังคู้กู่มีสระน้ำขนาดใหญ่ เป็นท่าเลพักหาหินของนกเป็ดน้ำ ซึ่งมีมากในช่วงฤดูแล้งตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไป

อำเภอห้วยทับทัน

ปราสาทบ้านปราสาท (ปราสาทห้วยทับทัน)

ตั้งอยู่ที่วัดปราสาทพนาราม บ้านปราสาท จากตัวเมืองศรีสะเกษเดินทางไปตามทางหลวงสาย 226 ประมาณ 39 กิโลเมตร ถึงอำเภอห้วยทับทัน แล้วเลี้ยวขวาตามทางลูกรังไปอีก 8 กิโลเมตร ปราสาทห้วยทับทันเป็นโบราณสถานแบบขอมแห่งหนึ่งที่ถูกดัดแปลงในสมัยหลังเช่นเดียวกับปราสาทศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ โดยเฉพาะส่วนหลังคาซึ่งคล้ายคลึงกันมากแต่มีขนาดสูงกว่า ประกอบด้วยปราสาทอิฐ 3 องค์ ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกันในแนวเหนือ-ใต้ มีกำแพงล้อมรอบพร้อมซุ้มประตูก่อด้วยศิลาแลง สันนิษฐานว่าเดิมมี 3 หรือ 4 ทิศ ปัจจุบันคงเหลือเพียงด้านทิศใต้เท่านั้น ปราสาทองค์กลางขนาดใหญ่กว่าปราสาทอีก 2 องค์ ที่ขนาดข้างเล็กน้อยแต่ส่วนหลังคาเตี้ยกว่าเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสอง มีประตูเดียวด้านหน้าทางทิศตะวันออก มีกรอบประตูหินทราย และทับหลังติดอยู่เป็นภาพบุคคลยืนอยู่เหนือหน้ากาล ส่วนท่อนพวงมาลัยมีลายมาแบ่งที่เลี้ยวภาพบุคคลยืนในซุ้มเรือนแก้ว ไม่อาจสันนิษฐานว่าเป็นผู้ใดด้วยลายสลักยังไม่แล้วเสร็จ ปราสาทสององค์ที่ขนาดข้างขนาดเดียวกันได้รับการดัดแปลงรูปแบบไปมากโดยเฉพาะส่วนหลังคาและประตูซึ่งก่อทับหมดทุกด้าน ยังคงปรากฏกรอบประตูหินทราย และชิ้นส่วนทับหลังสลักภาพการกวนเกษียรสมุทรตกอยู่หน้าประตูปราสาทองค์ที่อยู่ด้านทิศใต้ จากลักษณะทางด้านศิลปกรรมของทับหลังที่ปรากฏอาจสันนิษฐานได้ว่าปราสาทแห่งนี้มีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 16 ร่วมสมัยศิลปะขอมแบบคลัง-บาปวนของเขมร และในสมัยหลังต่อมาได้รับการดัดแปลง

อำเภออุทุมพรพิสัย

ปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่

ตั้งอยู่ที่บ้านกำแพงใหญ่ ตำบลสระกำแพงใหญ่ ริมทางหลวงหมายเลข 226 ห่างจากจังหวัด 26 กิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอ 2 กิโลเมตร เป็นปราสาทขอมที่มีขนาดใหญ่และสมบูรณ์ที่สุดของจังหวัด ลักษณะเป็นปราสาท 3 องค์บนฐานเดียวกัน เรียงกันในแนวทิศเหนือ-ใต้ หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ปราสาทประธานอยู่ตรงกลาง ก่อด้วยหินทราย มีอิฐแซมบางส่วน มีทับหลังจำหลักภาพพระอินทร์ทรงช้างบนแท่นเหนือหน้ากาล ส่วนปราสาทอีก 2 องค์ เป็นปราสาทอิฐ มีส่วนประกอบตกแต่งที่เป็นหินทราย เช่น ทับหลัง กรอบหน้าบันและกรอบเสาประตู ด้านหลังปราสาทองค์ทิศใต้มีปราสาทก่ออิฐอีก 1 องค์ ด้านหน้ามีวิหารก่ออิฐ 2 หลัง ล้อมรอบด้วยระเบียงคดก่อด้วยศิลาแลงและหินทราย มีโคปุระหรือประตูซุ้มทั้ง 4 ทิศ ส่วนวิหารที่ก่อด้วยอิฐซึ่งอยู่ทางด้านทิศเหนือมีทับหลังสลักภาพพระนารายณ์บรรทมสินธุ์อยู่เหนือพระยานันตนาคราชท่ามกลางเกษียรสมุทร และที่

วิหารก่ออิฐทางด้านทิศใต้มีทับหลังรูปพระอิศวรกับพระอุมาประทับนั่งเหนือนนทิ ปัจจุบันปราสาทแห่งนี้อยู่ในความดูแลของกองโบราณคดี กรมศิลปากร และได้มีการขุดค้นพบโบราณวัตถุจำนวนมาก เช่นทับหลังจำหลักภาพศิวะนาฏราช, พระกฤษณะยกเขาโคววรรณะและยังพบพระพุทธรูปนาคปรก, พระพุทธรูปปางสมาธิ, พระพิมพ์ดินเผา ฯลฯ จากหลักฐานลวดลายที่ปรากฏบนหน้าบัน ทับหลัง และโบราณวัตถุต่างๆ โดยเฉพาะจารึกที่หีบประตูปราสาทสระกำแพงใหญ่สรุปได้ว่าปราสาทแห่งนี้สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16 ตรงกับศิลปะขอมแบบบาปวน เพื่อเป็นเทวาลัยถวายแด่พระศิวะ และเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 18 ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นวัดในพุทธศาสนาเถรวาท

จังหวัดอุบลราชธานี
คำขวัญประจำจังหวัดอุบลราชธานี
เมืองดอกบัวงาม แม่น้ำสองสี
มีปลาแซบหลาย หาดทรายแก่งหิน
ถิ่นไทยนักปราชญ์ ทวยราษฎร์ใฝ่ธรรม
งามล้ำเทียนพรรษา ผาแต้มก่อนประวัติศาสตร์

อุบลราชธานี เป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้สุดของประเทศ มีพื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

ประวัติการก่อตั้งเมือง

เมื่อประมาณ 200 กว่าปีมาแล้ว ท้าวคำผง ท้าวทิศพรหม และท้าวคำบุตร พระวอ พระตา หนีภัยสงคราม "พระเจ้าสิริบุญสาร" เจ้าแห่งนครเวียงจันทน์เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ซึ่งต่อมาได้สร้างเมืองขึ้นบริเวณ "ดงอู่ผึ้ง" ใกล้แม่น้ำมูล ครั้น พ.ศ.2322 ได้ปักหลักสร้างคูเมืองจนแล้วเสร็จ จึงได้มีหนังสือกราบบังคมทูลขอขึ้นอยู่ในขอบขัณฑสีมาของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และเมื่อ พ.ศ. 2323 พระเจ้าตากสินมหาราช พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้พระยาราชสุภาวดีเชิญท้องตราพระราชสีห์มาพระราชทานเมืองว่า "อุบลราชธานี" ทรงให้ท้าวคำผง เป็นเจ้าเมืองคนแรก ต่อมาได้พระราชทานศักดิ์เป็น "พระปทุมวงศา"

เมืองอุบลราชธานี ได้มีเจ้าเมืองสืบต่อกันมาถึง 4 คน ตราบจนถึงปี 2425 จึงได้มีการ แต่งตั้งข้าหลวง และผู้ว่าราชการจังหวัด ดูแลการปกครองจนถึงปัจจุบัน

แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและโบราณสถาน

ทุ่งศรีเมือง

ตั้งอยู่ใจกลางเมือง บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด เป็นสวนสาธารณะประจำเมืองที่มีสภาพภูมิทัศน์งดงาม มีประตูทางเข้า 4 ทิศ 4 ประตู คือ อุบลเดชประชารักษ์ อุบลศักดิ์ประชานาถ อุบลการประชานิตย์ และอุบลกิจประชากร ภายในสวนมีสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ คือ

ศาลหลักเมือง เป็นสถานที่สักการะของชาวเมืองและผู้มาเยี่ยมเยือน ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อปี 2515

อนุสาวรีย์พระปทุมวรราชสุริยวงศ์ (เจ้าคำผง) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งเมืองอุบล

ปฏิมากรรมสมเด็จพระมหาวิรรวงศ์ (ติสโส อ้วน) พระเถระที่ได้รับการยกย่องว่า เป็นนักปราชญ์แห่งภาคอีสาน

ปฏิมากรรมพระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (สิริจันทอ จันทร์) พระเถระที่ได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านคันถธุระ และวิปัสสนาธุระ

อนุสาวรีย์แห่งความดี (Monument of Merit) เป็นเชลยศึกชาวต่างประเทศในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 สร้างไว้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงความเมตตาปราณี และคุณงามความดีของชาวเมืองอุบลราชธานี

ปฏิมากรรมร่วมใจก้าวไปข้างหน้า สร้างขึ้นตามโครงการปฏิมากรรม กับสิ่งแวดล้อมเพื่อเยาวชน ซึ่งแสดงถึงความสามัคคีแห่งความเป็นพี่น้องระหว่าง 4 ประเทศ คือ ไทย ลาว

วัดทุ่งศรีเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ผู้สร้างวัดนี้คือ ท่านเจ้าอธิการวิมลอุบล คณะภิกษุ สังฆปาโมก (สู้ย) เจ้าคณะเมืองอุบลราชธานีในสมัยนั้น และโดยที่ท่านได้เคยลงไปศึกษาพระธรรมวินัย ที่วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร ท่านจึงได้นำพระพุทธรูปจากวัดสระเกศฯ มายังอุบลราชธานี และได้สร้างหอพระพุทธรูปขึ้นเป็นที่ประดิษฐาน หอพระพุทธรูปหลังนี้ คือ พระอุโบสถที่พระสงฆ์ใช้ทำสังฆกรรม มีลักษณะของศิลปะแบบรัตนโกสินทร์ตอนต้น และศิลปะเวียงจันทน์ผสมกันอยู่ ภายในมีจิตรกรรมฝาผนังทุกด้าน เขียนขึ้นในสมัยเดียวกันกับการก่อสร้างภายในวัด อาคารที่สำคัญอีกหลังหนึ่ง คือ **หอพระไตรปิฎก** เป็นหอไตรที่สร้างด้วยไม้ ตั้งอยู่กลางสระน้ำ เพื่อเป็นที่เก็บรักษาพระไตรปิฎก ป้องกันไม่ให้มดปลวกไปกัดทำลาย มีลักษณะเป็นศิลปะผสมระหว่างไทย พม่า และลาว กล่าวคือ ลักษณะอาคารเป็นแบบไทย เป็นเรือนฝาปะกน ขนาด 4 ห้อง ภายในห้องที่เก็บตู้พระธรรมทุกด้าน เขียนลงรักปิดทอง ส่วนของหลังคา มีลักษณะศิลปะไทยผสมพม่า คือมีช่อฟ้าใบระกา แต่หลังคาซ้อนกันหลายชั้น แสดงถึงอิทธิพลศิลปกรรมพม่า ที่ส่งผ่านมายังศิลปะลาวล้านช้าง ส่วนลวดลายและสลักบนหน้าบันทั้ง 2 ด้าน เป็นลักษณะศิลปะแบบลาวฝีมือชั้นสูง ตรงส่วนฝาปะกนด้านล่าง แกะเป็นรูปสัตว์ประหลาดต่างๆ และลวดลายพันธุ์ไม้เป็นช่องๆ โดยรอบ นับเป็นหอไตรที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์

วัดสุปฏิญนารามวรวิหาร

วัดสุปฏิญนารามวรวิหาร เป็นวัดธรรมยุต วัดแรกของจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน อำเภอเมือง จัดสร้างโดยพระราชศรีทราชนิพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 โดยได้เริ่มสร้างวัดในปี พ.ศ. 2396 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า "วัดสุปฏิญนาราม อันหมายถึง วัดที่มีสถานที่ตั้งเหมาะสม เป็นท่าเรือที่ดี" สิ่งสำคัญภายในวัด คือ พระอุโบสถ ซึ่งมีขนาดกว้าง 20 เมตร ยาว 34 เมตร สูง 22 เมตร สถาปนิกผู้ออกแบบคือ หลวงสกลดิษฐ์มานกาล (ชวน สุปียพันธ์) นายช่างทาสีและช่างเขียน ลัทธิของพระอุโบสถ แบ่งเป็นสามส่วน คือ ส่วนหลังคาเป็นศิลปะแบบไทย ส่วนกลางเป็นศิลปะแบบตะวันตก และส่วนฐาน เป็นศิลปะแบบขอม ภายในพระอุโบสถ เป็นที่ประดิษฐานพระประธานของวัด คือ พระสัมพันธัญญ์เจ้า เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 4 ศอก เป็นพระพุทธรูปหล่อขัดเงาไม่ปิดทอง เริ่มการหล่อเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2459

วัดศรีอุบลรัตนาราม (วัดศรีทอง)

ตั้งอยู่ด้านทิศใต้ของศาลากลางจังหวัด บนถนนอุปราชา สร้างเมื่อ พ.ศ. 2398 เป็นปีที่ 5 แห่งรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว วัดนี้มีพระอุโบสถที่สร้างตามแบบพระอุโบสถวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง คือ "พระแก้วบุษราคัม" เป็นพระพุทธรูปปฏิมากรปางมารวิชัย สมัยเชียงแสน แกะสลักจากแก้วบุษราคัม หน้าตักกว้าง 5 นิ้ว สูงจากเรือนแท่นถึงเปลวพระโมลี 10 นิ้ว มีความงามสง่าตามพุทธลักษณะทุกประการ ตามตำนานเล่าสืบกันมาว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลมาลี (พระวอ) พร้อมด้วยบุตรหลานของพระตา คือ ท้าวคำผง ท้าวทิดพรหม และท้าวกำ บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งเมืองอุบลฯ ได้อัญเชิญพระแก้วบุษราคัม มาจากกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) เดิมที พระแก้วบุษราคัมคงจะประดิษฐานอยู่ที่บ้านดอนมดแดง และได้้อัญเชิญมาประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีอุบลรัตนาราม ในเวลาต่อมา ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราช ทางราชการได้ประกอบพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ที่วัดศรีอุบลรัตนาราม พร้อมทั้งได้อัญเชิญพระแก้วบุษราคัม เป็นองค์ประธานในพิธี โดยถือว่าเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ คู่บ้านคู่เมืองสืบกันมาแต่โบราณกาล ปัจจุบัน ในเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี ชาวอุบลราชธานีจะร่วมใจกันอัญเชิญพระแก้วบุษราคัม เข้าขบวนแห่ไปรอบเมืองอุบลราชธานี เพื่อเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชน ได้นมัสการกราบไหว้ และสร้างกุศลกันโดยถ้วนหน้า

วัดมหาวนาราม

ตั้งอยู่บนถนนสรรพสิทธิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ชาวบ้านนิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า "วัดป่าใหญ่" เป็นวัดเก่าแก่และถือเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดอุบลราชธานี เดิมเป็นเพียงสำนักสงฆ์ฝ่ายวิปัสสนากัมมัฏฐาน ตั้งขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับการสร้างเมืองอุบลราชธานี ใน พ.ศ. 2322 ต่อมาในสมัยเจ้าเมืองคนที่ 2 คือ พระพรหมวรราชสุริยวงส์ (ท้าวทิดพรหม) ได้ยกฐานะเป็นวัด และถือเป็นวัดประจำเจ้าเมืองคนที่สองด้วย ให้ชื่อว่า วัดป่าหลวงมณีโชติ แต่ชาวบ้านเรียกว่า วัดหนองตะพังหรือหนองสระพัง ตามชื่อหนองน้ำที่อยู่ใกล้เคียง ดังปรากฏหลักฐานศิลาจารึกที่ตั้งอยู่ด้านหลังพระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง ระบุปีที่สร้างวัดนี้ ตรงกับ พ.ศ. 2350 โดยมีพระมหाराชครูศรีสัตธรรมวงศาเป็นเจ้าอาวาสรูปแรก และเป็นผู้สร้างพระพุทธรูป "พระอินแปลง" หรือ พระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น วัดมหาวัน หรือวัดป่าใหญ่ และได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งตามสมัยนิยม เรียกว่า วัดมหาวนาราม ปุชนิยวัตถุที่สำคัญของวัดนี้คือ พระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ก่ออิฐถือปูน พร้อมกับลงรักปิดทอง ลักษณะศิลปะแบบลาว ขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 3 เมตร สูงจากเรือนแท่นถึงเปลวพระโมลี 5 เมตร ในวันเพ็ญเดือน 5 (ประมาณเดือนเมษายน) ของทุกปี จะมีการทำบุญตักบาตรเทศน์มหาชาติชาดก และสรงน้ำปิดทองพระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง ซึ่งถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีมาจนทุกวันนี้

วัดหนองบัว

อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดไปทางด้านทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร บนถนนธรรมวิถี สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2498 ภายในวัดมีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ คือ พระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์ ที่สร้างขึ้นเป็นสัญลักษณ์ ครอบรอบ 25 ศตวรรษของพุทธศาสนา ในปี พ.ศ. 2500 พระธาตุเจดีย์ศรีมหาโพธิ์นี้ได้จำลองแบบมาจากเจดีย์ที่พุทธคยา ประเทศอินเดีย เป็นสถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ รอบองค์พระธาตุเป็นกำแพงแก้ว ซึ่งทั้ง 4 มุมของกำแพงแก้ว ได้ประดิษฐานพระเจดีย์ขนาดเล็กอีก 4 องค์ ภายในองค์พระธาตุมีประตูทางเข้าทั้ง 4 ด้าน พระธาตุองค์เดิมมีขนาดความกว้าง 5 เมตร สูงประมาณ 17 เมตร เมื่อสร้างใหม่ครอบองค์เดิม คือ พระบรมธาตุที่เห็นในปัจจุบัน มีขนาดใหญ่กว่าฐานสี่เหลี่ยมกว้างด้านละ 17 เมตร สูง 56 เมตร เสร็จสมบูรณ์ในปี 2512

วัดแจ้ง

ตั้งอยู่บนถนนสรรพสิทธิ อำเภอเมือง ตามประวัติกล่าวว่า สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2431 ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยการดำริของเจ้าราชบุตร (หนูคำ) หนึ่งในคณะอาญาสี่ ผู้ปกครองเมืองอุบลราชธานีในสมัยนั้น

โบราณสถานที่สำคัญคือ พระอุโบสถ ที่สร้างเสร็จในราวปี พ.ศ 2455 หรือหลังจากการตั้งวัด 24 ปี โดยญาท่านเพ็ง ได้รับการยกย่องว่ารูปทรงสวยงาม และมีงานจำหลักไม้ที่มีฝีมือแบบพื้นบ้าน โดยแท้ ซึ่งนับวันจะหาความเป็นตัวอย่างศึกษาได้ยาก เป็นอุโบสถขนาดไม่ใหญ่นัก กว้างประมาณ 6 เมตร ยาว 15 เมตร สูง 10 เมตร ฐานเตี้ย หลังคาชั้นเดียว เดิมมุงด้วยกระเบื้องไม้ ต่อมาเปลี่ยนเป็นกระเบื้องดินเผา มีบันไดอยู่ด้านหน้า ราวบันไดปั้นเป็นรูปกระเช้าหมอบ ส่วนหน้าบันหน้าอุคปิคนก และรังผึ้ง สลักไม้เป็นลายดอกบัว กอบัวอย่างสวยงาม โดยเฉพาะหางหงส์ ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือ ทำเป็นรูปหัวนาค ตรงหงอนประดับปลายเป็นกนกเปลว

อุโบสถวัดแจ้ง ได้รับการบูรณะเรื่อยมา โดยพยายามให้คงสภาพเหมือนเดิมที่สุด ซึ่งนับเป็นโบราณสถานที่มีคุณค่าแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี เคยได้รับเกียรติบัตรในงานนิทรรศการ "สถาปนิก 30" จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

วัดหนองป่าพง

วัดหนองป่าพง ตั้งอยู่ที่ตำบลโนนโพน อำเภวารินชำราบ ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ไปทางอำเภอกันทรลักษ์ ตามถนนทางหลวงหมายเลข 2178 ประมาณ 8 กิโลเมตร บริเวณวัดมีเนื้อที่ทั้งหมด 186 ไร่เศษ ในอดีตนั้นเคยเป็นวัดร้างและเป็นป่าช้ามาก่อน สภาพทั่วไปเป็นหนองน้ำ มีต้นพงขึ้นอยู่ทั่วไป

ในวันขึ้น 4 ค่ำเดือน 4 พุทธศักราช 2497 หลวงปู่ชา (พระโพธิญาณเถระ) ได้ทำการบุกเบิกปรับปรุงพื้นที่ ให้เหมาะสมแก่การปฏิบัติธรรม และได้จัดตั้งเป็นสำนักสงฆ์ขึ้นในปีนั้น และเปลี่ยนสภาพเป็นวัดในโอกาสต่อมา ภายในวัดมีบรรยากาศร่มรื่น เงียบสงบ เหมาะแก่การนั่งวิปัสสนากัมมัฏฐาน

นอกจากนี้ ยังมีสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจ คือ พิพิธภัณฑ์พระโพธิญาณ ซึ่งเป็นอาคารที่จัดแสดงเครื่องอัฐบริวาร และหุ่นจี๊ตึงของหลวงปู่ชา และเจดีย์ศรีโพธิญาณ ซึ่งเป็นสถานที่พระราชทานเพลิงศพหลวงปู่ชา

วัดป่านานาชาติ

วัดป่านานาชาติ ตั้งอยู่ที่บ้านบึงหวาย ตำบลบึงหวาย อำเภวารินชำราบ ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ในเส้นทางไปศรีสะเกษ ประมาณ 14 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 226 วัดป่านานาชาติ เป็นอีกสาขาหนึ่งของวัดหนองป่าพง ในวัดจะมีพระภิกษุจากหลายประเทศเข้ามาจำพรรษาอยู่ เพื่อศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย และปฏิบัติทางวิปัสสนากัมมัฏฐาน

พระภิกษุในวัดเกือบทุกรูป จะสามารถพูดภาษาไทย สวดภาษาบาลี ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นพระที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัย ทำให้เป็นที่เคารพศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป

วัดสระประสานสุข (วัดบ้านนาเมือง)

ตั้งอยู่ที่บ้านนาเมือง ตำบลปทุม อำเภอเมือง ไปตามถนนเลียงเมือง ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณสี่แยกที่จะไปยังอำเภอตระการพืชผล มีทางแยกเข้าหมู่บ้านวัดบ้านนาเมือง ประมาณ 1 กม.

สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดคือ พระอุโบสถศิลปะไทยที่ตั้งอยู่บนเรือสุพรรณหงษ์จำลอง ซึ่งประดับตกแต่งด้วยกระเบื้องเซรามิก นับเป็นพระอุโบสถที่งดงาม และมีเอกลักษณ์

วัดภูเขาแก้ว

ตั้งอยู่อำเภอพิบูลมังสาหาร ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 44 กิโลเมตร ก่อนถึงอำเภอพิบูลมังสาหาร ประมาณ 1 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 217 วัดภูเขาแก้ว สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2480 สำหรับให้พระสงฆ์ปฏิบัติกรรมฐาน สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดคือ พระอุโบสถที่ประดับด้วยกระเบื้องทั้งหลัง มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ ความงามของอุโบสถ ได้ถูกถ่ายทอดจากฝีมือของช่างพื้นบ้าน โดยการออกแบบของเจ้าอาวาส (พระอาจารย์โชติ) โดยได้นำรูปแบบศิลปะไทย ซึ่งถ่ายทอดอยู่ในส่วนบนของพระอุโบสถ ที่ทำหลังคาเป็นโครงสร้างไม่มีมุขลดหลั่นกันสี่ชั้นทั้งด้านหน้า และด้านหลังมุงด้วยกระเบื้องเคลือบดินเผา ประดับด้วยช่อฟ้าใบระกาหางหงส์ โดยมีคันทวยรองรับชายคา เป็นรูปนาคอยู่โดยรอบ ส่วนบริเวณกลางหลังคา ตกแต่งเป็นยอดปราสาททอง หน้าบันจำหลักลายปูนปั้นลายก้านขด ที่ยังคงความอ่อนช้อย และเข้ากันได้ดีกับบัวเสาที่ทำตามศิลปะอินเดีย ในขณะที่ส่วนล่างของบัวหัวเสาลงมาตกแต่งแบบศิลปะขอม

จากที่กล่าวมาในเบื้องต้นทำให้เห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางสถาปัตยกรรม หรือลวดลายที่ใช้ตกแต่ง ส่วนใหญ่จะถูกถ่ายทอดมาจากลวดลายของปราสาทขอมทั้งสิ้น ทั้งนางอัปสรหรือทวารบาล ที่ยื่นเคียงคู่อยู่ที่ประตูพระอุโบสถ

ภายในพระอุโบสถวัดภูเขาแก้ว จะตกแต่งด้วยภาพปูนสูง อยู่เหนือบานประตูและหน้าต่างขึ้นไป เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระธาตุที่สำคัญของประเทศไทย พร้อมทั้งเล่าเรื่องประวัติของพระธาตุแต่ละองค์โดยสังเขป นอกจากนี้ บริเวณชั้นล่างของพระอุโบสถยังใช้เป็นศาลาการเปรียญ และนั่งปฏิบัติกรรมฐาน โดยรอบผนังอาคารชั้นล่างยังทำเป็น โต๊ะตั้งเครื่องปั้นดินเผาอีกด้วย

สำนักสงฆ์ภูหล่น

สำนักสงฆ์ภูหล่น อยู่ที่ตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ ห่างจากตัวอำเภอ 20 กม. และห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 78 กม. ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวกันว่า พระอาจารย์มั่น ภูริทัตตะเถระ เคยมาใช้สถานที่แห่งนี้ เป็นที่วิปัสสนากรรม ปัจจุบันเป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่ง ที่ชาวบ้านจะเดินทางไปทำบุญนมัสการอยู่เสมอๆ และบริเวณโดยรอบก็ร่มรื่นธรรมชาติสวยงามมาก

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี

ตั้งอยู่ที่ถนนเขื่อนธานี ตัดกับถนนอนุপ্রาข อำเภอเมืองอุบลราชธานี ตัวอาคารเดิมเป็นที่ทำการศาลากลางจังหวัด สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2461 บนที่ดินซึ่งพลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ ทรงขอมมาจากทายาทของราชบุตร (สุ่ย) เพื่อใช้เป็นที่ทำการของหน่วยราชการ

ในปี พ.ศ.2526 จังหวัดอุบลราชธานี ได้มอบอาคารศาลากลางหลังเก่าให้กรมศิลปากร เพื่ออนุรักษ์และใช้ประโยชน์ โดยจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี นับได้ว่าเป็นพิพิธภัณฑที่สมบูรณ์แบบหนึ่งของประเทศ เปิดทำการตั้งแต่วันพุธถึงวันอาทิตย์ จากเวลา 09.00 - 16.00 น.

พิพิธภัณฑที่เปิดบ้านก้านเหลือง

ตั้งอยู่ภายในวัดบ้านก้านเหลือง ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากตัวจังหวัดไปตามถนนเลียบเมือง ทางทิศเหนือประมาณ 5 กิโลเมตร

แหล่งโบราณคดีแห่งนี้ ได้เริ่มขุดค้นเมื่อปี 2539 ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบ และจัดให้เป็นพิพิธภัณฑที่เปิดเพื่อให้ผู้สนใจเข้าเยี่ยมชม ศึกษาหาความรู้ ในการขุดค้นจากหลักฐานต่างๆ ที่พบ เช่น แกลบข้าว ทำให้ทราบว่า ชุมชน โบราณแห่งนี้ รู้จักการเพาะปลูกข้าวแล้ว และการพบเศษขี้แร่และเครื่องมือเหล็ก ก็ยังทำให้ทราบว่า ชุมชนแห่งนี้รู้จักการนำเหล็กมาใช้อีกด้วย

จากหลักฐานดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า ชุมชนบ้านก้านเหลือง เป็นชุมชนโบราณสมัยยุคหินหรืออยู่ในช่วงยุคโลหะตอนปลาย ที่มีการติดต่อกับสังคมสมัยประวัติศาสตร์ยุคต้นๆ ด้วย ซึ่งอายุไม่น่าจะต่ำกว่า 2,000 ปี หรืออยู่ในช่วงอายุ 2,500-2,800 ปี มาแล้ว

ธรรมมาสน์สิงห์ศิลปะฉนวนที่บ้านชีทวน

ตั้งอยู่ที่ศาลาการเปรียญ วัดศรีนวลแสงสว่างอารมณ์ บ้านชีทวน ตำบลชีทวน อำเภอเมืองในอยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 26 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 23 (อุบลฯ - ยโสธร) ประมาณ 21 กิโลเมตร จะถึงบ้านท่าวาริ มีทางแยกเลี้ยวซ้ายเข้าหมู่บ้านอีก 5 กิโลเมตร

เป็นธรรมเนียมแห่งเดียวในประเทศไทย มีรูปแบบแตกต่างจากธรรมเนียมโดยทั่วไป กล่าวคือ มีลักษณะเป็นรูปสิงห์ ยืนเทินปราสาท (ตัวธรรมเนียม) สร้างด้วยอิฐถือปูน ยอดปราสาทเป็นเครื่องไม้ ทำเป็นชั้นซ้อนลดหลั่น ประดับตกแต่งลายปูนปั้น และลายเขียนสีแบบศิลปะฉนวนทั้งหลัง ตัวธรรมเนียม ตั้งอยู่ในศาลาการเปรียญทรงไทย ที่มีจิตรกรรมฝาผนังแสดงศิลปะสกุลช่างเดียวกัน

ธรรมเนียมแห่งนี้สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นในปี 2468 โดยช่างชาวฉนวน และถือเป็นประติมากรรม ที่มีคุณค่ายิ่งทางด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ปราสาทบ้านเบ็ญ

ตั้งอยู่ที่บ้านหนองอ้อม ตำบลหนองอ้อม อำเภอทุ่งศรีอุดม ห่างจากจังหวัดเป็นระยะทางประมาณ 63 กิโลเมตร ปราสาทบ้านเบ็ญ เป็นศาสนสถานขอมขนาดเล็ก ประกอบด้วยปราสาทอีก 3 หลัง ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงที่สร้างแยกกัน ปราสาททั้ง 3 องค์กรหันหน้าไปทางทิศตะวันออก มีทางเข้าด้านหน้าเพียงด้านเดียว ปราสาทองค์กลาง หรือปราสาทประธาน ที่ทางขึ้นเชื่อมต่อถนนทางเดิน ปูด้วยศิลาแลงไม่ต่อกับโคปุระ (หรือซุ้มประตูทางเข้า) ซึ่งมีเพียงด้านเดียวเช่นกัน

ปราสาททั้ง 3 องค์นี้ ล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว ก่อด้วยศิลาแลง มีสระน้ำเกือบรอบกำแพงแก้ว คงเว้นแต่เพียงด้านหน้าเท่านั้น มีอาคารจตุรมุขตั้งอยู่ในแนวเดียวกับปราสาทประธาน ปัจจุบันเหลือเพียงฐาน จึงอาจจะสันนิษฐานได้ว่า อาคารเดิมคงจะเป็นซุ้มประตูกำแพงแก้ว และอาจจะสร้างด้วยไม้ จึงผุพังไปตามกาลเวลา

กรมศิลปากร ได้ทำการขุดแต่งในปี พ.ศ. 2533 ได้พบทับหลังรูปเทพนพเคราะห์ หรือเทวดาประจำทิศทั้ง 9 องค์ และรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ จากลักษณะแผนผังทางสถาปัตยกรรม และภาพสลักบนทับหลังที่พบ อาจกำหนดอายุปราสาทหลังนี้ได้ ประมาณปลายพุทธศตวรรษที่ 15 ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 16

ภาพเขียนสีศิลปะถ้ำที่ผาแต้ม

ตั้งอยู่ที่ผาแต้ม ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีถนนเข้าถึงบริเวณหน้าผา ลักษณะเป็นกลุ่มภาพเขียนสีปะถ้ำยุคก่อนประวัติศาสตร์ ที่เรียงรายไปตามแนวหน้าผาด้านแม่น้ำโขง รวม 4 กลุ่ม คือ ผาขาม ผาแต้ม ผาหมอนน้อย และผาหมอน แต่ละกลุ่มที่มีภาพจำนวนมาก และเข้าถึงสะดวกคือกลุ่มผาแต้ม ซึ่งมีภาพเขียนสีกว่า 300 ภาพ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

อุทยานแห่งชาติผาแต้ม

มีพื้นที่ประมาณ 212,500 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ อ.โขงเจียม อ.ศรีเมืองใหม่ และ อ.โพธิ์ไทร มีพื้นที่ติดกับประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นทางแบ่งพรมแดน ที่ทำการอุทยานฯ ตั้งอยู่บริเวณ ผาแต้ม บ้านหนองผือน้อย อ.โขงเจียม ห่างจากตัวอำเภอ 17 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัด 95 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางหมายเลข 217 ถึง อ.พิบูลมังสาหาร หมายเลข 2222 ถึง อ.โขงเจียม และ หมายเลข 2112

ภูมิประเทศและฤดูท่องเที่ยว เป็นที่ราบสูงชัน สลับกับเนินเขาสูง มีแนวหน้าผาริมแม่น้ำโขง หลายแห่ง มีเสาเฉลียง และหินทรายที่โผล่ เป็นลานหินกระจายอยู่ทั่วไป สภาพป่าทั่วไปเป็นป่าเต็งรัง ตามพื้นที่ใกล้ลานหินจะเป็นป่าโปร่งต้นไม้แคระแกรน แต่มีความสวยงามตามธรรมชาติ

ในช่วงฤดูปลายฝนต้นหนาว (ก.ย. - ธ.ค.) บริเวณใกล้ลานหิน จะมีดอกไม้ที่งดงามอยู่ทั่วไป เช่น หยาดน้ำค้าง แดงอุบล เอนอ้า เหลืองพิสมร ดุสิตา สร้อยสุวรรณ ทิพยเกษร และกระดุมเงิน สำหรับในช่วงต้นฤดูร้อน (ก.พ. - มี.ค.) ต้นไม้ใหญ่จะผลัดใบ ทำให้มีสีสันในลักษณะป่าเปลี่ยนสี นอกจากนี้ ต้นไม้ใหญ่บางชนิดก็มีดอกสวยงาม เช่น ช้างน้ำหรือเหมย รัง ตะแบกเลือดและพุดผา เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

ผาแต้ม อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยาน 3 กิโลเมตร เป็นจุดชมวิวน้ำโขง และ ภาพเขียนสีศิลปะเก่า เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมช่วงเวลา 06.00 - 18.00 น.

เสาเฉลียงผาแต้ม อยู่ริมทางก่อนถึงผาแต้ม 2 กิโลเมตร เป็นเสาหินที่เกิดจากการผุกร่อนตามธรรมชาติ

น้ำตกสร้อยสวรรค์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของบ้านหนองผือใหญ่ ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ไปตามทางหลวงหมายเลข 2112 (โขงเจียม-เขมราฐ) ประมาณ 17 กิโลเมตร เป็นน้ำตกสูง 20 เมตร มีน้ำมากในช่วงเดือนกันยายน กุมภาพันธ์

ป่าดงนาทาม อยู่ในบริเวณภูนาทาม พื้นที่ ต.นาโพธิ์กลาง อ.โขงเจียม อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 36 กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์ ใช้เส้นทางหมายเลข 2112 (โขงเจียม - เขมราฐ) เลี้ยวขวาที่บ้านนาโพธิ์กลาง ผ่านบ้านชะจอม และไปสิ้นสุดที่วัดถ้ำปาฏิหารย์

การท่องเที่ยวที่ป่าดงนาทาม เป็นลักษณะการเดินป่าชมธรรมชาติ ป่าไม้ ภูเขา และแม่น้ำโขง ซึ่งจุดที่น่าสนใจ ได้แก่ ลานหินพลานถ้ำไฮ เสาเฉลียงคู่ สนสองใบ น้ำตกห้วยพอก ผาชนะไค ผากำป่วน ผาหินแตก น้ำตกกวางโคน หินโยก ภูจอมก้อม

เป็นต้น ในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน จะเหมาะในการชมดอกไม้ดิน น้ำตก และทะเลหมอกริมโขง ส่วนในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม จะเหมาะในการชมป่าไม้เปลี่ยนสี ดอกไม้หน้าแล้ง และล่องเรือตามลำน้ำโขง ระหว่างบ้านปากลา - คันท่าเกวียน การท่องเที่ยวป่าดงนาทาม สามารถใช้บริการนำเที่ยวของ อบต.นาโพธิ์กลาง

น้ำตก หรือ น้ำตกแสงจันทร์ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของบ้านนาเมือง ห่างจากถนนหมายเลข 2112 ที่บ้านนาโพธิ์กลาง ประมาณ 14 กิโลเมตร รถยนต์เข้าถึงสะดวก เป็นน้ำตกขนาดเล็ก ที่ไหลลอดผ่านหน้าผาที่มีลักษณะเป็นรู มีน้ำมากในช่วงเดือนกันยายน - กุมภาพันธ์

วัดภูอานนท์ อยู่ทางทิศเหนือของบ้านชะซอม ห่างจากถนนหมายเลข 2112 ที่บ้านนาโพธิ์กลาง ประมาณ 10 กิโลเมตร รถยนต์เข้าถึงสะดวก ภายในบริเวณวัดมีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจ เช่น ลานหินกว้างขวาง รอยเท้าใหญ่ คู่มหินธรรมชาติ ภาพเขียนสีปะถ้ำ เป็นต้น เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวชมธรรมชาติในช่วงสั้นๆ

สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

- บริเวณที่ทำการอุทยาน มีลาน camping และมีเต็นท์ไว้บริการ สอบถามรายละเอียดได้ที่ สำนักงานอุทยานฯ โทร (045) 249-780
- บริเวณผาแต้ม มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ห้องสุขา ร้านอาหารแบบพื้นบ้าน และร้านจำหน่ายของที่ระลึก
- บริเวณน้ำตกสร้อยสวรรค์ มีร้านอาหารแบบพื้นบ้าน และห้องสุขา
- บริการนำเที่ยวป่าดงนาทาม ของ อบต.นาโพธิ์กลาง โทร (045) 249-002

อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ

มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 80 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอโขงเจียม อำเภอสิรินธร สามารถเดินทางเข้าถึงได้สองทางคือ ทางด้าน อ.โขงเจียม และ อ.สิรินธร ประมาณ 70-85 กิโลเมตร จากตัวจังหวัด

คำว่า "ตะนะ" จากการเล่าขานตามความเชื่อของชาวบ้านและคนทั่วไป เดิมมาจากคำว่า "มรณะ" เนื่องจากบริเวณแห่งนี้มีกระแสน้ำเชี่ยวมาก และมีโขดหินน้อยใหญ่ที่แหลมคมอยู่ทั่วไป

ตลอดจนมีลำได้นำอยู่หลายแห่ง ชาวบ้านที่สัญจรทางน้ำและออกจับปลา มักจะประสบอุบัติเหตุ เสียชีวิตเป็นประจำ ชาวบ้านจึงเรียกว่า "แก่งมรณะ"

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

คอนตะนะ เป็นคอนหรือเกาะที่เกิดขวางแม่น้ำมูล มีความกว้างประมาณ 450 เมตร ยาวประมาณ 700 เมตร มีสะพานแขวนทอดข้ามทั้ง 2 ด้านของเกาะ ทางตอนเหนือของคอนตะนะ มีหาดทราย เหมาะแก่การพักผ่อน บนคอนตะนะยังมีป่าอยู่ทั่วไป เป็นสภาพป่าดงดิบแล้ง มีต้นไม้ใหญ่ให้ความร่มรื่น ในช่วงเช้าและช่วงเย็น จะมีการทำประมงของชาวบ้านรอบๆ เกาะ ซึ่งเป็นภาพที่สวยงาม

แก่งตะนะ ลำน้ำมูลเมื่อไหลอ้อมคอนตะนะทั้งสองด้านแล้ว จะไหลลงมาทางแก่งตะนะ กลางแก่งตะนะนี้ มีโขดหินมหึมาเป็นเกาะกลางลำน้ำมูล ที่เกิดจากลำน้ำมูลทั้งสองสายที่เชื่อมกราก และจะกัดเซาะลงในแนวหินสูงประมาณ 1 เมตร บ้างก็ไหลซอกซอนไปตามร่องหินและลานหินริมฝั่งแม่น้ำมูล ถ้าสังเกตเกาะกลางแก่งตะนะ จะเห็นสิ่งก่อสร้างรูป เหลี่ยม ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยฝรั่งเศสยังล่าอาณานิคม ฝรั่งเศสเป็นผู้สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้ร่องน้ำในการเดินเรือ บริเวณแก่งตะนะจะมีสายน้ำที่เชี่ยวและลึก ทั้งยังมีลำได้นำอยู่หลายแห่ง จึงทำให้ปลาบริเวณแก่งตะนะ ชุกชุม ฤดูกาลท่องเที่ยว ได้แก่ ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม

เส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรากไทร ที่บริเวณหน้าผาริมแม่น้ำมูล ห่างจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประมาณ 500 เมตร มีเส้นทางเดินเลียบผา ระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร ที่ผ่านจุดชมพืชพันธุ์ไคเคนส์ มอส เฟิร์น ถ้ำพระและน้ำตกกรากไทร ซึ่งเหมาะสำหรับการเดินป่าชมธรรมชาติในช่วงเวลาสั้นๆ

บันไดปลาโจนที่เขื่อนปากมูล บริเวณสันเขื่อนเป็นถนนที่เชื่อมระหว่างทางหลวงหมายเลข 217 กับ 2222 เป็นที่ตั้งของบันไดปลาโจนแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์ปลา ช่วงเวลาที่ปลาโจนบันได คือ ประมาณปลายเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม

เส้นทางล่องเรือปากมูล - แก่งตะนะ เป็นเส้นทางล่องเรือตามลำน้ำมูล จากหน้าที่ว่าการอำเภอโขงเจียม บริเวณแม่น้ำมูลบรรจบลงแม่น้ำโขง หรือแม่น้ำสองสีถึงคอนตะนะ ระยะทางประมาณ 6 กม. ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้ชื่นชมทัศนียภาพธรรมชาติ 2 ฝั่งแม่น้ำ และการทำประมงแบบพื้นบ้าน ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการล่องเรือ ได้แก่ ช่วงเวลาบ่ายถึงค่ำ

สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

ในบริเวณที่ทำการอุทยานฯ มีบ้านพักบริการจำนวน 4 หลัง ราคา 500-800 บาทต่อหลัง ต่อคืน มีลาน camping จุได้ประมาณ 200 คน (ไม่มีอุปกรณ์ camping บริการ) ผู้สนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ ที่ทำการอุทยานฯ โทร. (045) 243-120

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ตั้งอยู่ในท้องที่ อ.บุนนาค อ.นาจะหลวย และ อ.น้ำยืน มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศลาวและกัมพูชา หรือที่เรียกว่า สามเหลี่ยมมรกต มีเนื้อที่ประมาณ 686 ตารางกิโลเมตร ที่ทำการอุทยานฯ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร ของหมู่บ้านแก้งเรือง ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 17 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 135 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 24 (เดชอุดม) 2182 (บุนนาค) และ 2248 (นาจะหลวย)

สภาพภูมิประเทศ พื้นที่ป่าเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก ประกอบด้วยภูเขามากมาย เช่น ภูจองนายอย ภูจองน้ำซับ ภูจันทร์แดง ภูพลาญสูง ภูพลาญยาว เป็นต้น มีสภาพป่าที่สมบูรณ์ที่สุดในแถบนี้

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

แก่งศิลาทิพย์ อยู่ในเส้นทางจะเข้าสู่ที่ทำการอุทยานฯ เป็นจุดชมพืชพันธุ์ที่มีทางเดินป่าในระยะเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

แก่งสามพันปี อยู่เลยที่ทำการอุทยานฯ ไปทางทิศใต้ 4 กิโลเมตร รถยนต์เข้าถึงได้ เป็นจุดชมพืชพันธุ์ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง

แก่งกะเลา อยู่เลยที่ทำการอุทยานฯ ไปทางใต้ 4 กิโลเมตร รถยนต์เข้าถึงได้ เป็นจุดชมพืชพันธุ์

น้ำตกห้วยหลวง หรือน้ำตกบัวตอง อยู่เลยที่ทำการอุทยานฯ ไปทางใต้ 3.5 กิโลเมตร รถยนต์เข้าถึงได้ เป็นน้ำตกสูงประมาณ 30 เมตร ตกลงสู่หุบเขาที่มีลักษณะ เป็นอ่างน้ำขนาดเล็ก มีหาดทรายขาวและน้ำเป็นสีมรกต ดงงามมาก ฤดูที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว อยู่ในช่วงเดือนกันยายน - กุมภาพันธ์

น้ำตกแก้งแม่ปอง อยู่ห่างจากน้ำตกห้วยหลวงไปทางใต้ ประมาณ 9 กิโลเมตร ตามทางเดินป่า เป็นน้ำตกที่เกิดจากลำโดมน้อย

ภูหินด่าง เป็นผาสูง จุดชมทัศนียภาพป่าในเขตประเทศลาวและกัมพูชา ซึ่งอยู่เบื้องล่าง ตามลานหินมีลักษณะทางธรณีวิทยาที่แปลกจากแหล่งอื่นๆ และมีทะเลหมอกในช่วงฤดูหนาว การเดินทางใช้เส้นทางหมายเลข 2248 จากอำเภอ บุนนาคประมาณ 15 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายที่บ้านห้วยข่า เดินทางไปอีก 18

กิโลเมตร ผ่านบ้านหนองเม็ก ไปจนถึงแซ่ลำควน ซึ่งเป็นจุดจอดรถ แล้วเดินเท้าไป

อีก 2 กิโลเมตร

สิ่งอำนวยความสะดวก

ในบริเวณที่ทำการอุทยานฯ มีบ้านพักจำนวน 4 หลัง มีจุด CAMPING ที่นักท่องเที่ยวต้องจัดหาอุปกรณ์ไปเอง

เขื่อนสิรินธร

สร้างกั้นลำโดมน้อย ในเขตอำเภอสิรินธร ชาวบ้านทั่วไปมักจะเรียกเขื่อนนี้ว่า "เขื่อนโดมน้อย" อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 75 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 217 เขื่อนนี้นอกจากจะเอื้ออำนวยประโยชน์ทางการผลิตกระแสไฟฟ้าแล้ว ภายในบริเวณเขื่อนสิรินธร ได้มีการจัดสวนที่มีพันธุ์ดอกไม้บานาชนิด สำหรับให้เที่ยวชมเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ยังได้สร้างบ้านพักรับรองแขกที่มีมาตรฐาน สามารถใช้เป็นจุดพักผ่อนและจัดประชุมสัมมนาได้ รายละเอียดเพิ่มเติมสอบถามได้ที่ ที่ทำการเขื่อนฯ โทร (045) 366-081-3

แก่งสะพือ

แก่งสะพือ เป็นคำที่เพี้ยนมาจากคำว่า "ซาพืด" หรือ "ซาปืด" ซึ่งเป็นภาษาส่วย ที่แปลว่า ภูเขาใหญ่ หรือ ภูเขาล้อม แก่งสะพือ เป็นแก่งที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นแก่งที่อยู่ในแม่น้ำมูล ในเขตอำเภอบึงมูลมังสาหาร ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 45 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 217 ถูคูที่เหมาะสมในการเที่ยวชมคือ ช่วง เดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

น้ำตกตาดโตน

อยู่ที่อำเภอสิรินธร ตามทางหลวงหมายเลข 2173 (สิรินธร - โขงเจียม) เป็นน้ำตกขนาดเล็กอยู่ริมทาง ถูคูท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนกันยายน – ธันวาคม

น้ำตกห้วยทรายใหญ่หรือแก่งอีเขียว

อยู่ที่อำเภอบุณฑริก ห่างจากตัวอำเภอไปทางเหนือ ตามเส้นทางบุณฑริก - ช่องเม็ก ประมาณ 29 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดเล็กที่เที่ยวชมได้ในช่วงเดือนกันยายน – ธันวาคม

น้ำตกแก่งลำดวน

ตั้งอยู่ในบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอดิโคม บ้านหนองขอน อำเภอคำชะอี ห่างจากตัวอำเภอไปทางใต้ ตามทางหลวงหมายเลข 2248 ประมาณ 12 กิโลเมตร เป็นแก่งน้ำขนาดเล็กที่อยู่ในดงต้นลำดวน สามารถเที่ยวชมได้ในช่วงเดือนกันยายน – มกราคม

หาดคูเคื่อ

เป็นหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำมูล ในเขตอำเภอเมือง อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 12 กิโลเมตร ตามถนนเลี่ยงเมือง (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24) บริเวณหาดคูเคื่อ จะมีแพของชาวบ้านเป็นจำนวนมาก ให้บริการในเรื่องของอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว เหมาะสำหรับการรับประทานอาหารพื้นเมือง และชมบรรยากาศแม่น้ำมูล

หาดวัดใต้

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง ใกล้ที่ทำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด เป็นเกาะหาดทราย ตั้งอยู่กลางลำน้ำมูล ในฤดูแล้งจะมีหาดทรายขาวเนียน น้ำใสสะอาด บนเกาะมีต้นไม้เขียวชะอุ่ม ให้ความร่มรื่นอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ ยังมีร้านอาหารเป็นแพไม้ไผ่ ให้บริการอาหารประเภทกุ้งเต้น ปลาเผา และอาหารตามสั่งอีกมากมาย เหมาะสำหรับการรับประทานอาหารพื้นเมืองและสัมผัสกับบรรยากาศแม่น้ำมูล

หาดสลึง

เป็นหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำมูล ตั้งอยู่ที่บ้านสองคอน ต.สองคอน อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 115 กม. ตามทางหลวงหมายเลข 2050 (อุบลฯ - ตระการพืชผล - โพธิ์ไทร) ในฤดูแล้ง (ประมาณมกราคม-มิถุนายน) เมื่อน้ำในแม่น้ำโขงลดระดับลง จะมีหาดทรายที่สวยงาม เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ในบริเวณใกล้เคียงกัน ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่น่าสนใจอีกมากมาย เช่น ปากบ้อง ซึ่งเป็นส่วนที่แคบที่สุดของแม่น้ำโขง กว้างประมาณ 56 เมตร, หินหัวพะเนียง, แก่งสองคอน, หาดหงษ์และสวนเกษตร (สวนลำไย สวนมะขามหวาน) นอกจากนี้ ชาวบ้านสองคอนยังมีงานประเพณีที่น่าสนใจ คือ ประเพณีตักปลาในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ และประเพณีสงกรานต์

แหล่งท่องเที่ยวประเภทประตูอินโดจีนและแม่น้ำโขง

อำเภอโขงเจียม ซึ่งตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกสุดของประเทศไทย ห่างจากจังหวัดประมาณ 75 กิโลเมตร ถือได้ว่าเป็นจุดชมความงดงามของแม่น้ำโขง ที่สำคัญที่สุดอีกแห่งหนึ่งของประเทศ เพราะเป็นบริเวณที่แม่น้ำโขงไหลออกจากประเทศไทย เป็นจุดบรรจบระหว่างแม่น้ำมูลกับแม่น้ำโขง ทำให้เกิดเป็นภาพแม่น้ำสองสี คือ โขงสีปน มูลสีคราม อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับอุทยานแห่งชาติผาแต้ม และอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ เป็นบริเวณที่มีความพร้อมทางสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และเกสเฮ้าส์หลายระดับ ร้านอาหาร แพอาหารริมแม่น้ำโขง เรือเล็กนำชมแม่น้ำสองสี เรือสำราญล่องลำน้ำโขง และรถประจำทางปรับอากาศที่วิ่งตรงจากกรุงเทพฯ - อำเภอโขงเจียม จึงเป็นจุดท่องเที่ยวชมบรรยากาศแม่น้ำโขงที่สมบูรณ์ครบครัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นจุดแวะพักก่อนหรือหลังการท่องเที่ยวในประเทศลาว เนื่องจากอยู่ห่างจากชายแดนช่องเม็กประมาณ 30 กิโลเมตร

ด่านช่องเม็ก ประตูอินโดจีนและมหานครสีทันดร

ด่านช่องเม็กตั้งอยู่ที่อำเภอสิรินธร ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 90 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 217 เป็นจุดผ่านแดนถาวรไทย-ลาว ที่มีถนนเชื่อมต่อสู่แขวงจำปาสัก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางภาคใต้ของประเทศลาว ในบริเวณด่าน นอกจากจะเป็นที่ตั้งของหน่วยราชการแล้ว ยังมีตลาดสินค้าชายแดน ร้านค้าปลอดภาษีในเขตประเทศลาว ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปเที่ยวชมและจับจ่ายสินค้าได้

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในแขวงจำปาสัก ได้แก่ เมืองปากเซ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของแขวงเมืองจำปาสัก ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่า ปราสาทขอมวัดพู มหานครสีทันดร หรือสีพันดร ซึ่งเป็นบริเวณที่แม่น้ำโขงแผ่กว้างกว่า 7 กิโลเมตร ทำให้มีเกาะแก่งจำนวนมาก และจุดที่น่าสนใจมากได้แก่ น้ำตกหลี่ผี และน้ำตกคอนพะเพ็ง

การเดินทาง เข้าไปท่องเที่ยวในประเทศลาว ผ่านด่านช่องเม็กนั้น ในส่วนของชาวต่างประเทศจะต้องใช้หนังสือเดินทางที่มีวีซ่าลาว สำหรับคนไทย ใช้ใบอนุญาตผ่านแดนที่ขอจากสำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ได้ไม่เกิน 3 วัน

แหล่งท่องเที่ยวประเภทหมู่บ้านหัตถกรรม

เครื่องทองเหลืองบ้านปะอว

บ้านปะอว เป็นหมู่บ้านเก่าแก่อายุกว่า 200 ปีมาแล้ว อยู่ที่ตำบลปะอว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ห่างจากตัวเมืองอุบลฯ ประมาณ 21 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 23

ประมาณ 18 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวเข้าหมู่บ้านอีก 3 กิโลเมตร ภายในหมู่บ้าน นอกจากจะมีการทอผ้าแล้ว ยังมีการผลิตเครื่องทองเหลืองจำพวกเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และจำพวกของที่ระลึกในวิธีการดั้งเดิม ที่เรียกว่า Lost Wax

ห้องทองเหลืองบ้านทรายมูล

บ้านทรายมูล อำเภอพิบูลมังสาหาร อยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 2222 (พิบูลฯ - โขงเจียม) ภายในหมู่บ้านมีงานหัตถกรรมทำห้องจากทองเหลือง

แหล่งท่องเที่ยวประเภทงานประเพณีและเทศกาล

งานเทศกาลไม้ดอกไม้ประดับ

จัดขึ้นในช่วงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ณ บริเวณสนามกีฬาทุ่งค่าน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ ขบวนรถบุปผชาติ การประกวดและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ

งานประเพณีสงกรานต์ และเทศกาลอาหารไทย-อินโดจีน

จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ (กลางเดือนเมษายน) ณ บริเวณทุ่งศรีเมือง อำเภอเมืองฯ กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ พิธีสงฆ์พระแก้วบุษราคัม ขบวนแห่พระแก้วบุษราคัม การออกร้านสาธิตและจำหน่ายอาหาร 4 ชาติในอินโดจีน คือ ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม

งานประเพณีมหาสงกรานต์แก่งสะพือ

จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ (กลางเดือนเมษายน) ณ บริเวณแก่งสะพือ อำเภอพิบูลมังสาหาร กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ การแข่งขันเส็งกลองและการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ

งานประเพณีไหลเรือไฟ

จัดขึ้นในช่วงวันออกพรรษา (ประมาณเดือนตุลาคม) ณ แม่น้ำมูลบริเวณเชิงสะพานรัตนโกสินทร์ 200 ปี กิจกรรมที่น่าสนใจ คือ การไหลเรือไฟของคุ้มวัดต่างๆ และประชาชนทั่วไปที่อนุรักษ์รูปแบบประเพณีไหลเรือไฟพื้นบ้านอีสานดั้งเดิมไว้

เทศกาลแข่งขันเรือยาวประเพณี

ตามลำแม่น้ำมูลในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีนั้น ในช่วงหลังจากเสร็จจัดงานบุญประเพณีออกพรรษา (ประมาณเดือนตุลาคม) แล้ว มีการจัดแข่งขันเรือยาวประเพณีขึ้นหลายแห่ง และที่จัดขึ้นประจำ ได้แก่ เทศบาลนครอุบลฯ จัดขึ้นบริเวณสะพานรัตนโกสินทร์ 200 ปี เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร จัดขึ้นบริเวณเชิงสะพานข้ามแม่น้ำมูล วัดโพธิ์ตาก อำเภอพิบูลมังสาหาร จัดขึ้นบริเวณหน้าวัด

งานประเพณีแห่เทียนพรรษา

จัดขึ้นในช่วงวันเข้าพรรษา (ประมาณเดือนกรกฎาคม) ณ บริเวณทุ่งศรีเมือง กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ การเที่ยวชมศิลปะการตกแต่งเทียนตามวัดต่างๆ การจัดแสดงต้นเทียนรอบทุ่งศรีเมืองในยามค่ำคืน และการเคลื่อนขบวนแห่เทียนพรรษาในวันรุ่งขึ้น

แหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

สนามส่งเสริมกีฬาอล์ฟค่ายสรรพสิทธิประสงค์

ตั้งอยู่ในค่ายสรรพสิทธิประสงค์ อำเภอวารินชำราบ เป็นสนามกอล์ฟ พาร์ 72 ขนาด 9 หลุม สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. (045) 321744 ต่อ 4163

สนามกอล์ฟกองบิน 21

ตั้งอยู่ในกองบิน 21 ถนนอุบลีสถาน เป็นสนามกอล์ฟ 9 หลุม พาร์ 36 นอกจากนี้ ยังมีสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ตั้งอยู่ที่ถนนเทพโยธี บริเวณใกล้ทางเข้าท่าอากาศยานฯ สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร (045) 243090 ต่อ 2120

อุบลราชธานี ไครฟ์วิง แร่ง

LAOS

Attapeu Province

Attapeu is the province located in the most southeastern tip of Laos. It is also the best known for the Bolaven Plateau, sharing borders with Sekong in the North, Champasack in the West, Vietnam in the East and Cambodia in the South. The Bolaven Plateau is located in the Champasack province and easily accessed from Pakse. The province has a total population of around 87,700, with more Lao Loum people than the neighboring provinces. Attapeu consists of five districts: Saysettha, Sanamxay, Saravane, Sakong and Phouvong. Most of the population is located in Saravane and Sakong. Attapeu is where one can find many minority peoples. Nine major tribes are in Attapeu: Alak, Katang, Kaleum, Katou, Suay, Nge, Lave, Tahoy, Nyajeung. The capital town, Samakhi Xai, is built in a large picturesque valley surrounded by mountains and the loop of the Sekong and Sekhamane Rivers. These major tributaries join to form an island upstream. Attapeu province is rugged, wild and very scenic. Transportation is very difficult, especially by land in the rainy season. Parts of the Ho Chi Minh Trail can be explored from Attapeu, although using a local guide is essential. In the early morning you can visit the traditional market, where many different minorities go to buy and sell their products.

Champasack Province

Champasack lies to the Southwest in Laos. The capital city is Pakse, located at the confluence of the Mekong and the Sedon rivers. Southeast Asia's biggest waterfall, Khone Pha Pheng, is within easy reach by boat or by road. This is one of the main political and economic centers of Lao P.D.R. The people of Champasack province settle along the bank of Kong Se Done river. In this province you will find ancient temples which were influenced from the Angkor people who settled in Cambodia. There are many different minorities in Champasack whom have their own language, culture and lifestyles.

World Heritage Sites

Vat Phou: The Vat Phou Temple Complex and surrounding *Champassak* Heritage Landscape is located 500 km south of Vientiane on the right bank of the Mekong River in Champassak Province. Vat Phou is an excellent example of early and classic Khmer Architecture, dating from the 7th to 12th centuries AD. At the foot of Vat Phou is the Ancient City of Svestapura first settled in the 5th century AD and believed to be the oldest urban settlement in Southeast Asia. Besides the main Vat Phou Temple Complex, there are many lesser known ancient archeological sites and natural areas nearby that can take some time to adequately explore. The quiet town of Champassak, gateway to Vat Phou, is accessible via a short car or bus ride from Pakse. From Pakse, there is also regular boat service on the Mekong to Champassak; the trip takes about 2-3 hours.

Ecotourism Trekking In Champassak

- 1. Pu Kong Mountain:** Nice day trip in the Phou Xieng Tong NPA with wild orchids, unusual sandstone formations and amazing views of neighboring Thailand and the Mekong.
- 2. Xe Pian Forest Excursion (Ta Ong Trek):** Overnight trek in the Xe Pian NPA through dipterocarp forest and wetlands with a lot of bird life and butterflies.

Waterfalls

- 1. Pa Suam** - This waterfall is located on the Bolaven Plateau and is a great spot to spend a lazy afternoon or a quiet overnight stay. The Uttayan Bachieng Lodge overlooks the waterfall and offers a wide range of accommodation options, from unique tree-house type bungalows to homestay in an ethnic Lave village.
- 2. Tad Fane** - Breathtaking views of this double waterfall located on the edge of the Dong Houa Sao National Protected Area on the Bolaven Plateau can be seen from the Tad Fane Resort. Trekking can also be arranged from the resort.
- 3. Khone Phapeng** – This thundering waterfall is considered the largest waterfall by volume in Southeast Asia. Among the waterfall's many channels and rocky outcrops visitors can see local people employing traditional fishing techniques. Food and beverage facilities are available.

4. Li Phi - This amazing natural site is located just north of Khone Phapeng waterfall and is best seen during the months of December – March when the cascade's clear waters are tinted emerald green. Food and beverage facilities are available.

Protected area

1. **Phou Xiang Thong** ecotourism activities available: trekking and orchid photography
2. **Dong Hua Sao**
3. **Xe Pian** ecotourism activities available: trekking, bird watching and elephant riding
4. **Dong Amphan**

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดจำปาสักและอัตปือ ดังนี้ น้ำตกตาดหลวง อุทยานบาเจียง น้ำตกเจ็ดชั้น น้ำตกตาดจำปี น้ำตกตาดเยือง ชมปลาโลมาน้ำโขง และในประเทศลาวมีประเพณีเข้าพรรษา ออกพรรษา และลอยกระทง เหมือนกับที่มีในประเทศไทย

CAMBODIA

PRASAT PREAH VIHEAR

In the 6th century, king Yasovarmann I (889-900) began work on the original dedicated to Shiva as a result of spiritual development, increased political prestige and economic growth was naturally reflected in the Temple undergoing more than 300 years of consultation with a deal of remodeling under subsequent King

Suryavarman II (1113 – 1150) this increased prestige naturally changed the original small sanctuary into one of the greatest Khmer temples of all times. This ranking was the result of the finest in situ carving that depicted the highest standards of unique Khmer architecture.

Under the Franco-Siamese Treaty of 1904 and 1907, the line of frontier between Cambodia and Thai along the Dongrak Mountains followed justice at the Hague officially found that the Preah Vihear Temple situated inside the Cambodia territory

Location

Preah Vihear Temple is located in a pleasant environment with an attractive countryside slightly east of the mid section of the Dongrek Mountains. It is perched on the edge of a giant cliff, about 625 meters above sea level in Preah Vihear Province, Northern part of Cambodia, 625km from the capital city of Phnom Penh. It is also situated close to the Cambodia-Thai border.

What can be seen in Preah Vihear Temple

The temple has four levels and four courtyards which comprise of five Gopuras (entrance pavilions some times surmounted by tower)

Palace Building or Gopuras on the third level.

This group of buildings was the King's residence when he came to pay homage to the mighty God, and the two wings were the shelters for the pilgrims. The main temples are used for the high-ranking supreme divinities, this mighty group of buildings is considered as the center of the whole temple complex.

The front stone stairway : this main passage is on the North side. The stairway is 8 meters wide and 78 meters long,. The fist flight has 162 steps. At the first landing is a large stone singa statue on stone block. Another 54 flight of steps 4 meters wide and 27 meters long leads up to the second landing also decorated with stone signa statue.

The Nagaraj Courtyard : this stone-paved is 7 meters wide by 31.8 meters long. From here the stairway leads up to the first-level Gopura. The Stairheads are in the form of seven-headed snakes called "Ngu Suang " facing North towards the Prasat. The heads and tails of nagas on both sides look like ordinary snakes, characterizing and early example of this type of animal figures. The head portion of the naga on the west side looks very impressive because it is made from a single solid stone.

The first level Gopura : this is a pavilion in Greek architecture style with cross plan on an elevated, rebates angle base on each of the roof doorway . Stone lions are placed on each of the roofs dooweway.

Accessibility to the Temple

The temple can be reached by crossing the Cambodia-Thai gateway border from the Ubon Ratchantani Province of Thailand. Currently the visits are from 8.00 till 16.00 hours.

The Grandeur of its site

For all the grandeur of its site, perched on the edge of a giant cliff and with a commanding view over northern Cambodia, Preah Vihear is difficult to visualize as a whole. The experience is truly a memorable one – the series of ascents over the best part of a kilometer, the ornate Gopuras and the wealth of decorative detail truly staggers one's imagination

Natural Resources

The Kingdom of Cambodia is a land rich in natural wonders, including species of animals, birds, fish, flora and fauna which remain undocumented. In recognition of this fact, His Majesty King Norodom Sihanouk issued, in November 1993, a Royal Decree called "The creation and Designating of Protected Areas "which underscored

the value of the Kingdom's riches resource: its abundant natural bio-diversity. The decree established a system of 23 protected area covering 3.4 million hectares, including national parks, wildlife sanctuaries, protected cultural landscapes and multiple-use areas.

Located in the southern province of Kompong Speu, Kirirom National Parks is the most accessible to tourists. The park includes a visitor's center built on land donated by the King. Emerged in the middle of the Elephant Mountains, the parks is filled with placid vistas, wild animals and waterfalls.

The Tonle Sap and the Mekong River systems form the geographical and environmental lifeline of Cambodia. As well, the Kingdom is blessed with some of the largest remaining virgin rainforests in Southeast Asia which carpet wide swaths of the country in verdant belts of rich tropical foliage.

Along coastal areas, inland natural splendors are complemented by pristine beaches with fine sand as white as snow. Deserted tropical isles bask in the sun while gentle waters lap their tranquil shores and swaying coconut trees rustle serenely in the fresh ocean breeze. For the knowledgeable nature watcher, Cambodia is a spectacle to behold.

TONLE SAP

The extraordinary bi-diversity and hydrology of the Tonle Sap River and Great Lake make it an ecological wonder of the world.

The lake itself is the largest freshwater body of water in Southeast Asia. When the rains start in June or July, the water level of the Mekong River begin to rise dramatically. Flood waters pouring out of the Mekong catchments basin from Tibet to Laos eventually force the flow of the Tonle Sap River - which merges with the Mekong at Phnom Penh-to reserve. The Great lake welcomes the swelling tide and expands ten times in size to an area over 26,000 square kilometers. Come October and the tapering off of the monsoon rains, the waters begin to flow again southwards, through Vietnam and into the south China Sea.

The Cyclical ebb and flow each year of the waters in the Tonle Sap have sustained and nourished the Khmer people for centuries. Their lives are inextricably intertwined with the aquatic environment which surrounds them,

producing a riverine symbiosis deeply woven into the fabric of everyday life. Khmer mythology, Khmer civilization and Khmer history intimately reflect these seasonal rhythms of the mighty Mekong and the Great Lake.

FISHES & BIRDS

With the annual replenishment of the waters of the Great Lake by the nutrient-rich waters of the Mekong, fish yields are some of the highest in the world. More than 300 freshwater species have been identified, including carp, giant catfish, murrel, climbing perch and gourami. Fish are so abundant that entire communities of river-born fisher folk have spent their whole lives on the waters of the great Lake since time immemorial. Moreover, the lake and its surrounding shores serve as the home to a plethora of feathered friends. For the astute birdwatcher, the Kingdom's riverine system is a winged wonderland unparalleled in Asia. Flocks with countless numbers of birds unique to the region swoop over the lake, making their homes among the shallow waters and mangrove forests along the shoreline.

WILDLIFE

Cambodia is home to some of the most significant populations of mammalian wildlife in Asia. Endangered species such as leopards, tigers, bantengs, gaur, barking deer and the near-extinct Kauprey- the Kingdom's national animal and the world's rarest large mammal- have been sighted off the beaten path. In addition, wild elephants still roam remote pristine forests and monkeys and snakes abound in mountainous areas .

While the international market for endangered species poses a great threat to the preservation of the Kingdom's wildlife, conservationists strive to research, document and preserve them.

An array of beautiful butterflies can be found in season from the seaside to Siemreap. Swirling blue and turquoise clouds add a touch of magic to the air. Black and orange Monarch butterflies, species of black and indigo, and enormous yellow speckled wings in motion, lend soothing color to the panoply of tropical splendor.

FLORA

Cambodia is a tropical land of densely forested hills, emerald-green rice paddies with tall, elegant sugar palm and waterways filled with reeds, water-lilies and lotuses.

The beautiful lotus, with fragrant pink and white blossoms exposed in the morning and evening, is sacred to Buddhism and used for votive offerings in temples.

The northern forests have thick bamboo, vines, rattans and palms nestled with mahogany, mesanti and other increasingly rare wood. The south, including Phnom Penh, has jacaranda trees.

Urban areas as well as the countryside are resplendent with shady flame trees bearing gracefully their scarlet blooms, towering mango trees, numerous fruit trees including papaya, the red hibiscus, serene rows of tamarinds and near the sea, casuarinas, eucalyptus and pine trees.

FORESTS

The Kingdom is abundant in lush, tropical forests. In the northern half of the country thick jungle canopy runs from the western border with Thailand all along the Dangrek mountain escarpment to the rugged, mountainous hills which border Vietnam in the east. These ancient stands are rich in hardwoods, including towering Mahogany and Treak trees.

The northeastern-most province is aptly named Ratanakiri, which literally means Gemstone Mountain, as the area is resplendent with mineral deposits, including gold, rubies and sapphires.

In the southwest lie the Elephant Mountains where the Kingdom's highest peak- Mt. Oral which at 1,771 meters sits majestically overlooking a vast sea of forested terrain.

The mountains along the coast of the Gulf of Siam are home to unique stands of Pine trees where, buffeted by the seasonal downpour of Monsoon rains, these hardy species have taken root.

In the eastern province of Mondulkiri, where less precipitation is found, large expanses of savanna forest- with scenery reminiscent of Africa- can be found. Many of

these areas are practically uninhabited and are the home to herds of wild elephants, banteng and gaur.

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระวิหารและสตึงเตร็ง ดังนี้
ปราสาทเกาะแก ปราสาทประคาน ปลาโลมาน้ำโจง และในประเทศกัมพูชามีประเพณีเข้าพรรษา
ออกพรรษา และลอยกระทง เหมือนกับที่มีในประเทศไทย

2. สามเหลี่ยมมรกต (Emerald Triangle)

ภูมิหลัง

ความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต (Emerald Triangle) เป็นแนวความคิดที่เริ่มขึ้น เมื่อ มิถุนายน 2543 ซึ่งนายกรัฐมนตรีกัมพูชาได้เสนอให้ไทย กัมพูชา และลาว มีความร่วมมือในลักษณะ สามเหลี่ยมเศรษฐกิจเพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมโดยไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อม ในไทย กัมพูชา และลาว ซึ่งฝ่ายไทยเห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ และนายกรัฐมนตรีกัมพูชา รับจะทบทมลาวให้เข้าร่วมในโครงการฯ ต่อไป

กระทรวงการต่างประเทศ ได้ว่าจ้างบริษัท Brooker Group Plc. ศึกษาความเป็นไปได้ของ โครงการฯ ในเดือนสิงหาคม 2543 ซึ่งในรายงานการศึกษาได้มีการกำหนดพื้นที่โครงการและ เสนอแนะสาขาความร่วมมือต่างๆ โดยกระทรวงการต่างประเทศได้จัดส่งรายงานการศึกษา เบื้องต้นฯ ให้กัมพูชาและลาวพิจารณาด้วย

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2545 ให้จัดตั้งคณะกรรมการด้านสารัตถะ ของความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ โดยมีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นรองประธาน และผู้แทน หน่วยงานต่างๆ เป็นคณะกรรมการ และเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2545 คณะทำงานด้านสารัตถะของ ความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกตได้จัดประชุมครั้งที่ 1/2545 มีมติให้พื้นที่ความร่วมมือในส่วนของไทยควร ครอบคลุม อุบลราชธานี และศรีสะเกษ และได้กำหนดสาขาความร่วมมือที่สามารถดำเนินการได้ โดยสอดคล้องกับ เป้าหมายของโครงการฯ ได้แก่ การท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูป รายย่อย และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสในกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสในกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2546 ที่เวียงจันทน์ มีความชัดเจนว่า ในขั้นนี้ ความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกตเป็นความร่วมมือ ที่ มุ่งเน้นเฉพาะด้านการท่องเที่ยว โดยไม่ได้หารือถึงความร่วมมือในกรอบกว้างโดยมีกระทรวงการ ต่างประเทศของประเทศสมาชิกจะเป็นหน่วยงานประสานงานหลัก และมีหน่วยงานด้านการ ท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนไทย ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ไทย สนับสนุนแนวทางที่ในเบื้องต้นจะมุ่งเน้นเฉพาะความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกัน โดยใน อนาคตอาจขยายความร่วมมือไปยังสาขาอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้ ควรกำหนดพื้นที่ความร่วมมือให้

ชัดเจน (ไทยเสนอ จ.อุบลราชธานี และ จ.ศรีสะเกษ) และเพื่อให้ความร่วมมือนี้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแต่ละประเทศควรจัดตั้งคณะทำงานเพื่อให้มีกลไกการทำงานร่วมกัน

ที่ประชุมเห็นพ้องว่า ให้มีการจัดทำ Pakse Declaration on Tourism Cooperation in the Emerald Triangle เพื่อให้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีพิจารณาและมอบหมายให้เจ้าหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการ (Plan of Action) โดยที่ประชุมตกลงว่าให้ใช้แนวทางจากข้อเสนอของไทยเป็นพื้นฐาน ซึ่ง ครอบคลุมทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว (ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวฯ เสนอ)

การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกรอบสามเหลี่ยมมรกต

เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2546 ลาวได้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศในกรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต โดยเน้นความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ที่เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยก่อนหน้านี้อาจได้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเพื่อเตรียมการสำหรับการประชุมระดับรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2546 ที่เวียงจันทน์

ในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกรอบสามเหลี่ยมมรกต ร่วมกับรัฐมนตรีต่างประเทศลาว และกัมพูชา ที่เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นี้ นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้เชิญนายสนธยา คุณปลื้ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทยให้เข้าร่วมการประชุมด้วย ทั้งนี้ การประชุมได้จัดขึ้นต่อจากการประชุมยุทธศาสตร์ว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Economic Cooperation Strategy – ECS) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2546 ที่กรุงเทพฯ นับเป็นการสะท้อนความมุ่งมั่นของไทย ลาว กัมพูชาในการส่งเสริมความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต เพื่อให้สอดคล้องประสานกับความร่วมมือในกรอบ ECS รวมทั้งความร่วมมือในกรอบอื่นของภูมิภาคด้วย

การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศสามเหลี่ยมมรกตครั้งนี้ นับเป็นการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรก มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อการประกาศเจตนารมณ์ทางการเมืองร่วมกันที่จะส่งเสริมและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัมพูชา ลาว และไทย โดยเน้นสาขาการท่องเที่ยวเป็นหลัก เนื่องจากทั้ง สามประเทศต่างมีความพร้อมและมีศักยภาพสูงที่จะพัฒนาโครงการความร่วมมือให้เกิดขึ้นได้เร็ว มีผลเป็นรูปธรรม โดยสอดคล้องประสานกับกรอบความร่วมมืออื่นในภูมิภาค ที่ทั้งสามประเทศเป็นสมาชิก

ที่ประชุมได้พิจารณาและเห็นชอบในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกรอบสามเหลี่ยมมรกต (Pakse Declaration on Tourism Cooperation in the Emerald Triangle) มีสาระสำคัญอยู่ที่การมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตทาง

เศรษฐกิจของประเทศสมาชิก รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีต่อกันของประชาชนทั้งสามประเทศ

ในการนี้ ทั้งสามประเทศได้กำหนดพื้นที่ความร่วมมือ ประกอบด้วย ตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ตะวันตกเฉียงเหนือของกัมพูชา และตอนใต้ของลาว โดยในส่วนของไทยได้ระบุให้จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่สำหรับความร่วมมือ เพื่อกำหนดให้กรอบความร่วมมือนี้มีความชัดเจน

ที่ประชุมได้มีมติให้จัดตั้งคณะทำงานร่วม เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการที่มุ่งเน้นกลไกปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวให้แล้วเสร็จภายในปี 2546 ซึ่งฝ่ายไทยได้แสดงความพร้อมที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานครั้งแรก เพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลสำเร็จโดยเร็ว สำหรับกิจกรรมความร่วมมือนั้น จะครอบคลุมกิจกรรมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในหลายด้าน อาทิ การแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้แทนของทั้งสามประเทศ การศึกษาและวิจัยร่วมกัน การจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งเห็นพ้องกับข้อเสนอของไทยที่ให้จัดกิจกรรมพาคณะทูตที่ประจำอยู่ในแต่ละประเทศและสื่อมวลชนเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ซึ่งนอกจากจะเป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวแล้ว กิจกรรมดังกล่าวยังสะท้อนเจตนารมณ์แห่งความร่วมมือของประเทศทั้งสามให้ประจักษ์แก่มานานาประเทศอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งได้รับการตอบรับด้วยดีจากประเทศสมาชิก

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้เห็นพ้องกันว่า เมื่อความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรมแล้ว ก็จะทำกรขยายความร่วมมือไปยังสาขาอื่นๆ อาทิ สาขาการเกษตร การป้องกันสิ่งแวดล้อม การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเห็นพ้องว่า ควรพัฒนากรอบความร่วมมือนี้ไปสู่ระดับผู้นำ และให้มีการจัดการประชุมสุดยอดของผู้นำทั้งสามประเทศในอนาคต เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและขยายความร่วมมือให้ครอบคลุมสาขาอื่นๆ ต่อไป

สามเหลี่ยมมรกต : โครงการดึงรายได้ท่องเที่ยวเข้าประเทศ

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1205 วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2545

โครงการพัฒนาสามเหลี่ยมมรกต (ช่องบก) ซึ่งเป็นพื้นที่รอยต่อชายแดนของ 3 ประเทศ คือ ประเทศไทย ลาว และกัมพูชา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ในอินโดจีน ที่มีความพร้อมในด้านบริการและกิจกรรมต่างๆรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้โดยมีสนามกอล์ฟนานาชาติ 3 ประเทศเป็นจุดขายสำคัญ นับเป็น โครงการที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในอินโดจีน รองรับกระแสการท่องเที่ยว

อินโดจีนที่กำลังมาแรง อย่างไรก็ตาม โครงการสามเหลี่ยมมรกตไม่ใช่โครงการที่จำเป็นเร่งด่วน ทั้งยังเป็นเพียงแค่แนวคิดเบื้องต้นที่จะต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ รวมทั้งผลกระทบในด้านต่างๆของโครงการ นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดหลายประการโดยเฉพาะในด้านงบประมาณจำนวนมากที่รัฐบาลไทย รวมทั้งรัฐบาลลาวและกัมพูชาจะต้องทุ่มเทลงไปในการพัฒนาโครงการนี้ นับตั้งแต่การกู้ยืมเงินจำนวนมากในพื้นที่ และการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัวดีนักในปัจจุบัน รวมทั้งผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อมจากโครงการสร้างสนามบินกอล์ฟ ที่จะต้องใช้พื้นที่จำนวนมากไม่น้อยจากอุทยานแห่งชาติภูจองนายอย และป่าอุดมสมบูรณ์ของลาวและกัมพูชา ซึ่งปัจจุบันมีกระแสคัดค้านอย่างรุนแรงจากหลายฝ่าย ยังไม่นับรวมข้อจำกัดในด้านข้อตกลงความร่วมมือกันของทั้งสามประเทศอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของโครงการพัฒนาพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตที่เป็นพื้นที่พรมแดนต่อเนื่องของทั้งสามประเทศ ที่ผ่านมามีแต่เพียงรัฐมนตรีท่องเที่ยวของไทยที่มีมติทำให้การสนับสนุนโครงการนี้อย่างเต็มที่ ส่วนรัฐมนตรีท่องเที่ยวของลาวและกัมพูชาต่างขอกลับไปศึกษารายละเอียดของโครงการทั้งในด้านงบประมาณที่ต้องใช้ในการพัฒนาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แม้ว่าโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตจะไม่เกิดหรือต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะเกิด แต่การพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็สามารถดำเนินต่อไปได้ตามแผนความร่วมมือของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและภาคเอกชนที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนา แต่ก็ไม่ต้องทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในท้องถิ่น ทั้งนี้โดยใช้ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่อีสานตอนบน (เลย อุตรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย นครพนม สกลนคร และมุกดาหาร) อีสานตอนกลาง (ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร และอำนาจเจริญ) และอีสานตอนล่าง (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี) เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวต่ำกว่าพื้นที่ภาคอื่นๆ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวน้อยกว่าภาคอื่นๆ คือ มีเพียง 511 แห่งจากแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดทั่วประเทศที่มีจำนวน 2,579 แห่ง นอกจากนี้ แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งทำตลาดได้ยากกว่าภาคอื่นๆที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติประเภทชายทะเลและภูเขาเป็นจุดขายสำคัญ เนื่องจากตลาดนักท่องเที่ยวทั่วไปจะนิยมเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติมากกว่าโบราณสถานหรือศิลปวัฒนธรรม เมื่อประกอบกับข้อจำกัดหลายประการ อาทิ แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่กระจายและห่างกันมาก การคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังค่อนข้างลำบาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการจัดรายการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว นอกจากนี้บางพื้นที่ยังขาดความพร้อมในด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่จะรองรับ

นักท่องเที่ยว ส่งผลให้การท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องพึ่งพาดลาคนักท่องเที่ยวคนไทย ซึ่งมีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ คือ ประมาณร้อยละ 95 ของตลาดนักท่องเที่ยว โดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนปีละ 15 ล้านคน ขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 5 นั้น ซึ่งส่วนใหญ่ยังเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แวะเที่ยวโดยไม่พักค้างคืน โดยเดินทางผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้านของไทยในอินโดจีน

ความพร้อมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

1. ความพร้อมในการพัฒนาการท่องเที่ยว

จากข้อมูลโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2546 : 71) ได้รายงานถึงความพร้อมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของการเชื่อมโยง ทั้งสามประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1) ด้านนโยบาย

ประเทศทั้งสามมีนโยบายที่สอดคล้องกับลักษณะการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับสามประเทศ กล่าวคือ สำหรับประเทศไทยมีความต้องการที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวของภูมิภาค รวมถึงการมีบทบาทกระจายนักท่องเที่ยวในลักษณะประตูสู่อินโดจีน ดังนั้น การสร้างโครงข่ายให้รองรับกับแนวทางดังกล่าว โดยการพัฒนาสนามบินและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน จึงเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบาย เพื่อให้มีเหตุผลสู่การปฏิบัติ สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวนั้น ต้องการพึ่งพา ตลาดจากแหล่งศูนย์กลางการค้า โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวทั้งนานาชาติและในประเทศไทย การเปิดการท่องเที่ยวชายแดนและการเปิดให้นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นหนังสือผ่านแดนได้สะดวกขึ้น ดังนั้นการเชื่อมโยงการเดินทางในลักษณะโครงข่ายความเชื่อมโยงดังกล่าว จึงมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

2) โครงสร้างพื้นฐาน/บริการ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง ในส่วนนี้จะรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง สำหรับประเทศไทยมีความก้าวหน้ามากในการพัฒนาทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน ส่วนของประเทศ สปป.ลาว ได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการที่สำคัญคือ การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงที่เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก การปรับปรุงถนนสาย 13 จนถึงชายแดนประเทศกัมพูชา รวมถึงการพัฒนาโครงการแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่ บริเวณน้ำตกคอนพะเพ็ง ซึ่งจะทำให้ประเทศ สปป.ลาว มีความพร้อมใน

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ส่วนประเทศกัมพูชากำลังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการพัฒนา ซึ่งการดำเนินงานที่สำคัญขั้นต่อไป ได้แก่ การพัฒนาถนนจากชายแดนไทยด้านอรัญประเทศ ไปถึงเมืองเสียมราฐ (เสียมเรียบ)

3) สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการผ่านแดนตามช่องทางต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันในพื้นที่สามประเทศ มีเฉพาะทางด้านระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชา และไทยกับประเทศ สปป.ลาว เท่านั้น ที่มีการพัฒนาการให้บริการผ่านแดนที่ชัดเจน ส่วนพื้นที่ติดต่อระหว่าง ประเทศ สปป.ลาว กับประเทศกัมพูชา การติดต่อบริเวณชายแดนยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินการ ดังนั้น หากพิจารณาต่อเนื่องไปการอำนวยความสะดวกในปัจจุบัน ปัจจัยดังกล่าวทำให้การเดินทางเป็นโครงข่ายทั้งสามประเทศยังไม่มีความพร้อม ยกเว้นการเดินทางอากาศที่มีโครงข่ายที่จำกัด

2. กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยว

ซึ่งมีส่วนสำคัญในการวางแนวทางและนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในพื้นที่ดังกล่าวทั้งสามประเทศ ซึ่งทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2546 : 72 – 73) ได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้

1) ภาพของการพัฒนา

การท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทย สปป.ลาว กัมพูชา มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของตลาดทางด้านแหล่งท่องเที่ยว โบราณคดี อารยธรรมขอมโบราณ ประกอบกับแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลายที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางพักผ่อนได้โดยได้รับการอำนวยความสะดวกและปลอดภัย โดยมีการประสานความร่วมมือกันอย่างไร้ขีดจำกัดทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของทั้งสามประเทศ

2) วัตถุประสงค์

การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง 3 ประเทศ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงด้วยกันทั้ง 3 ประเทศ ตามศักยภาพของทรัพยากรที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่ภูมิภาคมากขึ้น และเพิ่มศักยภาพของการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น

(2) เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาความเชื่อมโยงในภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เป็นไปตามบทบาทของการพัฒนาเข้าสู่ประเทศแถบอินโดจีนตามที่กำหนดไว้

(3) เพื่อให้การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความต่อเนื่องและเป็นไปตามความ

เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้สะดวกและสามารถสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

3) กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงทั้ง 3 ประเทศ ตามที่ได้กำหนดไว้ จึงกำหนดกลยุทธ์ของการพัฒนาด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 กลยุทธ์ทางการตลาด

(1) ส่งเสริมการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวออกจากแหล่งศูนย์กลางหลัก ให้เป็นการท่องเที่ยวตามโครงข่ายรวมทั้งการจัดตลาดใหม่ๆ สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(2) ทำการส่งเสริมตลาดให้เป็นที่รู้จัก คือ แหล่งอารยธรรมขอม โดยเริ่มจากพัฒนาจุดท่องเที่ยวเส้นทางเชื่อมโยงช่วงสั้นๆ ระหว่างศาสนสถาน และการท่องเที่ยวโครงข่าย โดยมีเป้าหมายให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สร้างชื่อเสียงให้กับภูมิภาค

(3) สร้างความร่วมมือทางการตลาดเพื่อให้เอกชน สามารถจำหน่ายสินค้าในลักษณะสินค้าเดียวกันในพื้นที่ 3 ประเทศได้

(4) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม และการสร้างส่วนผสมกับแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

3.2 กลยุทธ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

3.3 กลยุทธ์ด้านความร่วมมือ สร้างความร่วมมือของทั้ง 3 ประเทศ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีลักษณะเสริมหรือประกอบกัน และกำหนดมาตรฐานของสินค้าและราคาให้อยู่ในทิศทางเดียวกัน

3.4 กลยุทธ์การพัฒนา วางขั้นตอนในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน โดยเริ่มจากการท่องเที่ยวชายแดน และแหล่งท่องเที่ยวที่มีความต่อเนื่องของพื้นที่ และส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับล่าง เพื่อสร้างบรรยากาศการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงของนักท่องเที่ยวภายใน 3 ประเทศให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4) ขั้นตอนการพัฒนา

การพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่เชื่อมโยงระหว่าง ไทย สปป.ลาว กัมพูชา ได้จัดแบ่งขั้นตอนการพัฒนาออกเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อให้เหมาะสมกับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดที่ต้องใช้ระยะเวลา จึงได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

(1) ขั้นตอนการพัฒนาระยะสั้น ระยะเวลา 2 ปี ในขั้นนี้ควรกำหนดมาตรการการสร้างบรรยากาศความสงบและความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นให้เป็นความร่วมมือที่ดีของ 3 ประเทศ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกันอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไป และเพื่อจัดเตรียมการในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการทำข้อตกลงความร่วมมือพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดและแขวงของ 3 ประเทศ การพัฒนาตามแนวทางการใช้ทรัพยากรร่วมกันและการเป็นตลาดเดียวกัน จึงมีความจำเป็นจะต้องคลี่คลายเงื่อนไขการผ่านแดนและการสร้างมาตรฐานด้านต่างๆ ขึ้นมารองรับ ซึ่งต้องใช้เวลาแก่แต่ละประเทศ ที่จะต้องใช้ในกระบวนการตัดสินใจเพื่อความถูกต้องชอบธรรม

(2) ขั้นตอนการพัฒนาระยะปานกลาง ระยะเวลา 5 ปี ขั้นนี้จัดเป็นช่วงที่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแผนการที่กำหนดขึ้น ความเชื่อมโยงของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะนี้ ยังเน้นการแก้ไขปัญหาข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานลักษณะการท่องเที่ยวจะมีรูปแบบความเชื่อมโยงเป็นวงรอบหรือโครงข่ายที่เด่นชัดขึ้น ในขั้นนี้ควรจัดเป็นขั้นตอนการติดตามและประเมินผลการพัฒนาอย่างใกล้ชิดเพื่อทำการปรับปรุงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3) ขั้นตอนการพัฒนาในระยะยาว ระยะเวลา 8 ปี ซึ่งเป็นช่วงของการพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินไปตามแผนที่วางไว้ และมีการเปิดจุดผ่านแดนเพิ่มเติมตามที่กำหนด รวมถึงรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายวงรอบ และมีการผสมผสานทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเข้าด้วยกันเพื่อจัดทำเป็นสินค้าท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ

3. การจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

แนวทางการจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตมีดังนี้

- 1) กำหนดพื้นที่อารยธรรมขอมให้เป็นเขตท่องเที่ยวพิเศษ โดยได้รับการยอมรับจาก 3 ประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ
- 2) กรอบแนวทางการจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ควรจะมีทิศทางเดียวกันทั้ง 3 ประเทศ ตามแนวทางการพัฒนาเป็นสินค้าประกอบหรือส่งเสริมซึ่งกันและกัน
- 3) วางรูปแบบการจัดการ โดยกำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวมีพื้นที่ต่อเนื่องกัน ให้มีระบบบริหารอย่างใกล้ชิด และจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน
- 4) การจัดให้ชุมชนหรือท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นช่องทางให้เกิดการกระจายรายได้ และมีส่วนในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

5) จัดให้มีการจัดทำแผนการจัดการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทั้งทางด้านแหล่งโบราณคดี พื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพ และจุดที่มีความสำคัญทางด้านนิเวศวิทยาหรือมรดกธรรมชาติ

ACTION PLAN ON TOURISM DEVELOPMENT COOPERATION IN THE EMERALD TRIANGLE

INTRODUCTION

According to the Pakse Declaration, Cambodia, Lao PDR and Thailand agreed to establish a joint working group to formulate an action plan on tourism cooperation by the end of 2003.

To this end, the first meeting of the working group between Cambodia, Lao PDR and Thailand, held in Ubonratchathani on 15-16 December 2003, designated geographical parameters of the triangle namely Preah Vihear and Odor Meanchey for Cambodia, Champasak and Salavanh for Lao PDR and Ubonratchathani and Sisaket for Thailand, and discussed tourism cooperation activities in order to achieve the following objectives:

- To enhance tourism activities along the border.
- To promote cross-border facilitation tourism and ease travel into and within the three countries through border checkpoints.
- To develop and promote tourism attractions in the Emerald Triangle area.
- To enhance cooperation between public and private sectors of member countries, especially at the local level.

In order to achieve the above goals, CLT Countries shall implement the five areas of cooperation as follows:

1) International Border Checkpoints

- 1.1 Explore the feasibility of creating a ‘One Stop Service’ at the designated Emerald Triangle international border checkpoints in order to provide high

quality of services and remove barriers and lengthy immigration procedures that constrain the flow of tourists traveling between three countries.

- Cambodia (Chorm) – Thailand (Chong Sa-ngam)
- Cambodia (Don Kralor to be confirmed after the Cambodian government's approval) – Lao PDR (Veunkham)
- Lao PDR (Vang Tao) – Thailand (Chong Mek)

1.2 Explore the possibility for having a common border pass for the Emerald Triangle area.

2) Human Resource Development

2.1 Cooperate in human resource development activities by sharing resources, skills, training facilities and tourism professionals and experts.

2.2 Prioritize the needs for training courses among the member countries on community awareness in tourism development, hospitality management, community-based tourism, eco tourism, cultural tourism, health tourism and tourism destination planning and management.

2.3 Provide training on information management system for officials in order to be able to create and effectively manage database containing tourism information and statistics of the Emerald Triangle area.

2.4 Enhance skill and knowledge for tour operators, local guides and other private tourism organizations on a wide range of hospitality services.

2.5 Support the World Tourism Organization (WTO) for carrying out a human resource development plan for the Emerald Triangle.

2.6 Identify the interested topics for conducting a joint research in the Emerald Triangle area.

3) Emerald Triangle Tourism Promotion

3.1 Identify the tourist attractions and provide the information of those sites for the production of brochures.

3.2 Produce brochures to promote the Emerald Triangle in English version.

3.3 Provide an information signage at the border checkpoints.

3.4 Design a common logo to advertise the image and symbolize the tourism cooperation of the Emerald Triangle.

- 3.5 Support the World Tourism Organization (WTO) for carrying out an inventory survey in order to achieve a marketing strategy for the Emerald Triangle.
- 3.6 Organize joint familiarization trips to promote world heritage sites and natural attractions of the Emerald Triangle for diplomatic corps based in Cambodia, Lao PDR and Thailand to visit tourist attractions of the Emerald Triangle area.
- 3.7 Utilize the ‘Tourist Information Centre’ in Pakse, Champasak province, Lao PDR as a centre for disseminating tourism information of the Emerald Triangle.

4) Infrastructure and Tourism Facility Development

Improve tourism infrastructure and facilities between the identified areas in order to facilitate tourism activities in the Emerald Triangle.

APPENDIX C

1. โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
2. แบบประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
3. หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

1. โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

3. หลักการและเหตุผล

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญมากทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะกระจายออกไปสู่หลายอาชีพและหลายท้องถิ่น โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีการลงทุน หรือขยายกิจการอันเป็นผลให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ใช้ผลิตผลพื้นเมืองมากขึ้น เกิดความต้องการด้านสินค้าของที่ระลึก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหัตถกรรมในครอบครัวที่ประชาชนใช้เวลาว่างจากงานประจำผลิตจำหน่ายเป็นรายได้เสริม การมีช่องทางทำอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ภายในท้องถิ่นของตนจะช่วยลดอัตราการเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นก็จะได้รับการฟื้นฟูพร้อมกันกับการส่งเสริมด้านช่างฝีมืออันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ และสามารถนำเอาทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตของที่ระลึกขายให้กับนักท่องเที่ยวได้ ส่วนในด้านศิลปวัฒนธรรมนั้น สังคมไทยเป็นสังคมของชาติเก่าแก่สืบเนื่องกันมานับพันๆ ปี จึงมีวัฒนธรรมความเป็นอยู่ระเบียบ ประเพณี นาฏศิลป์ การละเล่น ฯลฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดที่ควรค่า

แก่การนำออกเผยแพร่ระหว่างคนไทยด้วยกันเองและอวดแก่ชาวโลก ถ้ามีการท่องเที่ยวเป็นสื่อในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เจ้าของถิ่นก็จะตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของตนในแง่ของการเป็นทรัพยากรท้องถิ่นที่ควรได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกแก่นุชนรุ่นหลัง (หน่วยศึกษานิเทศน์ ,2533 : 21)

สามเหลี่ยมมรกตเป็นพื้นที่ที่ครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัดของ 3 ประเทศ คือ จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษของประเทศไทย แขวงอัตตะปือและแขวงจำปาสักของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จังหวัดพระวิหารและจังหวัดสตึงแตรงของราชอาณาจักรกัมพูชา พื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่มีทรัพยากรในการท่องเที่ยวหลายด้าน ควรส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากที่ต่างๆ ให้เข้าไปเยี่ยมชม การท่องเที่ยวในภาคอีสานจะเป็นการเยี่ยมชมโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ เช่นปราสาทหินพิมาย ปราสาทเขาพนมรุ้ง เขาพระวิหาร ผาแต้ม เป็นต้น ซึ่งขาดความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยว สามเหลี่ยมมรกตจึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีความหลากหลาย เช่น ตลาดชายแดน ภูเขา น้ำตก อุทยาน ฯลฯ ถ้าสถานที่นี้ได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกด้านจะทำให้การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้มีมากขึ้นซึ่งจะเกิดผลดีในด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐที่ต้องการให้ประเทศไทยมีบทบาทนำด้านการท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นประตูสู่อินโดจีน จะทำให้ประเทศไทยไม่เป็นเพียงแต่ประตูเท่านั้นแต่จะเป็นที่รองรับนักท่องเที่ยวด้วย การที่จะทำให้พื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามานั้น นอกจาก ทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลายแล้ว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป การบริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวและเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการท่องเที่ยวให้มีความรู้ความสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อก่อให้เกิดรายได้ การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จะทำให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถที่เฉพาะลงไปในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต เพราะในอนาคตพื้นที่นี้จะถูกพัฒนาควรมีบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไว้รองรับการขยายตัว

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความสามารถ ในการนำเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

5. ขอบเขตเนื้อหาวิชา

หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต มีขอบเขตเนื้อหาวิชาครอบคลุมใน 3 ด้านหลักๆ คือ 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 2) ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 3) ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของมัคคุเทศก์ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หมวดวิชา 8 หน่วยการอบรม ดังนี้

5.1 โครงสร้างหลักสูตร หลักสูตรแบ่งออกเป็น 4 หมวดวิชา

1. หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ
2. หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ
3. หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว
4. หมวดภาคการศึกษานอกสถานที่

หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ

- หน่วยที่ 1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและสังคมเศรษฐกิจ
- เรื่องที่ 1.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
 - เรื่องที่ 1.2 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
 - เรื่องที่ 1.3 ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
 - เรื่องที่ 1.4 ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
 - เรื่องที่ 1.5 อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
 - เรื่องที่ 1.6 หัตถกรรมพื้นเมืองและของที่ระลึกในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
 - เรื่องที่ 1.7 ตลาดชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หน่วยที่ 2 ภูมินิเวศและการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

- เรื่องที่ 2.1 ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
- เรื่องที่ 2.2 การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยที่ 3 ศิลปกรรมและศาสนา

- เรื่องที่ 3.1 ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น
- เรื่องที่ 3.2 ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 3.3 นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 3.4 เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หน่วยที่ 4 ประวัติศาสตร์และวรรณคดี

เรื่องที่ 4.1 ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 4.2 วรรณคดีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 4.3 ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 4.4 ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 4.5 การสื่อความหมาย

หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ

หน่วยที่ 5 หน้าที่งานมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 5.1 บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 5.2 วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 5.3 พิธีการเข้า - ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 5.4 ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร

เรื่องที่ 5.5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

หน่วยที่ 6 เทคนิคงานมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 6.1 การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

เรื่องที่ 6.2 การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

เรื่องที่ 6.3 เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว

เรื่องที่ 6.4 ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข

เรื่องที่ 6.5 มนุษย์สัมพันธ์

หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

หน่วยที่ 7 ประเภททรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 7.1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 7.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่

สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 7.3 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี
และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 7.4 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่
สามเหลี่ยมมรกต

หมวดภาคการศึกษาออกสถานที่

หน่วยที่ 8 ศึกษาออกสถานที่ 3 เส้นทาง

เส้นทางที่ 1 ทุ่งศรีเมือง โขงเจียม ผาแต้ม น้ำตกสร้อยสวรรค์ ตลาด
ชายแดนช่องเม็ก

เส้นทางที่ 2 วัดป่านานาชาติ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย น้ำตกห้วย-
หลวง แก่งลำดวน

เส้นทางที่ 3 ผามออีแดง เขาพระวิหาร น้ำตกตำโรงเกียรติ ช่องสง่า
ชมสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

5.2 รายวิชาในแต่ละหมวดวิชา

หมวดความรู้ทางวิชาการ

1. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
2. ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต
3. ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
4. ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
5. ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น
6. ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
7. วรรณคดีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
8. นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
9. เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
10. อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
11. หัตถกรรมพื้นเมืองและของที่ระลึกในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
12. การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว
13. ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
14. ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศ
15. ตลาดชายแดน

16. ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัลลเทศก์
17. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
18. การสื่อความหมาย

หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ

1. บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
2. วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์
3. พิธีการเข้า – ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
4. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร
5. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม
6. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
7. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
8. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว
9. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข
10. มนุษย์สัมพันธ์

หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

1. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
2. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
3. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
4. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หมวดภาคการศึกษานอกสถานที่

ศึกษานอกสถานที่ 3 เส้นทาง

1. อุบล โขงเจียม ผาแต้ม น้ำตกสร้อยสวรรค์ ช่องเม็ก
2. อุบล วัดป่านานาชาติ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย น้ำตกห้วยหลวง แก่งลำดวน
3. แก่งลำดวน ผามออีแดง เขาพระวิหาร น้ำตกสำโรงเกียรติ ช่องสง่า ชมสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

6. คุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม

1. ผู้เข้าอบรมจะต้องมีคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. มีสัญชาติไทย
3. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์

7. สถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรม

8. วิธีการฝึกอบรม

การบรรยาย อภิปรายกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม อภิปราย ทักษะศึกษา การระดมสมอง
แบบฝึกหัด กรณีศึกษา เกมหรือการแสดงบทบาทสมมติ ฝึกปฏิบัติ สาธิต

9. การประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม

เกณฑ์การประเมินผลผู้เข้ารับการอบรม

- 9.1 ต้องมีเวลาเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 80% ของเวลาทั้งหมด
- 9.2 ต้องออกฝึกปฏิบัติภาคสนามทุกครั้ง
- 9.3 ผ่านการทดสอบภาคทฤษฎี(ข้อเขียน)
- 9.4 ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติ

คำอธิบายรายวิชาของแต่ละหมวด

1. หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ความสำคัญและผลกระทบของการท่องเที่ยว
ต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้รับจากการ
ท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นโยบายการส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต แนวโน้มและทิศทางของการท่องเที่ยวในพื้นที่
สามเหลี่ยมมรกตในอนาคต

ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต

ก่อนเกิดเป็นพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต แนวคิดความร่วมมือในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตของทั้งสามประเทศ คือ ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา การดำเนินการในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตในปัจจุบัน แผนการดำเนินงานในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอนาคต

ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ที่ตั้งและอาณาเขตของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะภูมิอากาศของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ปัจจัยด้านภูมิประเทศที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ประชากร เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ชนเผ่าในท้องถิ่น การประกอบอาชีพ / รายได้ สถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ครอบครัว การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อ

ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น

ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อิทธิพลของศาสนา/ความเชื่อต่อวัฒนธรรมของคนแต่ละชนชาติ

ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมของคนไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมของคนลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมของคนเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต งานศิลปกรรมที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่น

วรรณคดีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีพื้นบ้านกับวิถีชีวิต นิทานพื้นบ้าน

นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

นาฏศิลป์และดนตรีไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ประเภทของเครื่องดนตรีท้องถิ่นของแต่ละประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์และดนตรีของแต่ละประเทศ

เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

กีฬาประจำท้องถิ่น เทศกาลและงานประเพณีที่สำคัญในช่วงเวลาต่างๆ ของปี ที่จัดขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

อาหารพื้นเมืองไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อาหารพื้นเมืองลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตอาหารพื้นเมืองเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อาหารที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ศิลปการปรุงอาหารของแต่ละชนชาติ

หัตถกรรมพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หัตถกรรมพื้นเมืองไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต หัตถกรรมพื้นเมืองลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต หัตถกรรมพื้นเมืองเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ประเภทของงานหัตถกรรมแหล่งผลิตและสถานที่จำหน่ายสินค้าหัตถกรรม

การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

ความหมายและความสำคัญของการอนุรักษ์ ความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว วิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทางธรรมชาติ ทางศิลปวัฒนธรรม ทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น บทบาทของมัคคุเทศก์ต่อการสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยว

ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ชุมชนท้องถิ่น วัฒนธรรมและวิถีการดำรงชีวิต สถานภาพทางเศรษฐกิจชุมชน

ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศ

ลักษณะประชากร การแบ่งเขตการปกครอง ลักษณะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เขมร ความสัมพันธ์ระหว่างลาว-เขมร

ตลาดชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ความหมายของตลาดชายแดน ตลาดชายแดนด้านช่องเม็ก ตลาดชายแดนด้านช่องสะง่าที่ตั้ง ประเภทของสินค้า ลักษณะโดยรวมของตลาด

ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัลฑุเทศก์

ความรู้เรื่องภาษาไทยและภาษาท้องถิ่น หลักภาษาและการใช้ภาษาโดยเน้นการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการเดินทางมาเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว การจำแนกประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยวตามวัย เพศ สถานภาพและอาชีพ พฤติกรรมที่แตกต่างกันทางสังคม วัฒนธรรม และศาสนาของนักท่องเที่ยว

การสื่อความหมาย

หลักการสื่อความหมาย ประเภทของสื่อความหมาย วิธีการและรูปแบบการสื่อความหมาย การนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพมัลฑุเทศก์

2. หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ

บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัลฑุเทศก์

ความหมายของมัลฑุเทศก์ ประเภทของมัลฑุเทศก์ ความสำคัญของมัลฑุเทศก์ คุณสมบัติของมัลฑุเทศก์ที่ดี บทบาทและหน้าที่ของมัลฑุเทศก์ มารยาทและจรรยาบรรณที่มัลฑุเทศก์พึงมี พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัลฑุเทศก์ พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัลฑุเทศก์ (ฉบับ 2) พ.ศ. 2545

วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์

การรับงานและการเตรียมตัวก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ การรับเข้าและการส่งออกที่สนามบิน ท่าเรือ สถานีรถไฟ และรถยนต์ การอำนวยความสะดวกในระหว่างการเดินทาง การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ การรับค่าตอบแทนจากร้านค้า สถานที่บริการนักท่องเที่ยว

พิธีการเข้า – ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หนังสือเดินทาง ประเภทของหนังสือเดินทางและการตรวจลงตรา (VISA) พิธีการเข้าออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ของต้องห้ามและของต้องจำกัดในการนำเข้าออกของแต่ละประเทศ

ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร

พิธีการศุลกากรสำหรับนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าออก การนำเงินตราเข้าออกประเทศ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

ประเภทและระดับของโรงแรม วิธีการติดต่อของจองห้องพัก ชนิดของห้องพัก การลงทะเบียนเข้าพัก (check-in) และการส่งคืนห้องพัก (check - out) มารยาทในการใช้บริการห้องพัก และห้องอาหารของโรงแรม

การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ภัยในรูปแบบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว วิธีการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในขณะเดินทางและนำชมสถานที่ ข้อควรปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ข้อปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือถูกโจรกรรมขณะเดินทาง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

วิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น อุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว

การวางแผนนำเที่ยว วิธีการจัดรายการนำเที่ยว เทคนิคการนำชมสถานที่และการอธิบายข้อมูลต่างๆ การถ่ายภาพพื้นฐาน เทคนิคการให้บริการ กิจกรรมนันทนาการ

ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข

ปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นขณะนำเสนอ เทคนิคและวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเสนอ

มนุษย์สัมพันธ์

ความหมายของมนุษย์สัมพันธ์ การสร้างมนุษย์สัมพันธ์ ศิลปะการพูดและการแสดงออก สำหรับมัคคุเทศก์ การพัฒนาบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น

3.หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

แก่งสะพือ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ถ้ำคูหาสวรรค์ แม่น้ำสองสี อุทยานแห่งชาติผาแต้ม เสาเฉลียง น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกแสงจันทร์(น้ำตกภู) น้ำตกห้วยหลวง แก่งลำดวน อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ผามออีแดง น้ำตกตำโรงเกียรติ น้ำตกห้วยจันทร์ โลมาน้ำโจง (River Dolphin) Tad Fane Waterfall , Khon Pheng Waterfall , Liphi Waterfall , Tad Luang ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง และการเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

บ้านปะอาว สินค้าพื้นเมืองประเภทของใช้(ผ้าฝ้ายทอมือ หมอนขิด ผ้าขาวม้า ผ้าไหม เครื่องทองเหลือง และเครื่องจักสาน หัตถกรรมจากไม้ไผ่) สินค้าพื้นเมืองประเภทของกิน (หมูยอ กุนเชียง ไข่กรอกอีสาน ไข่เค็ม หอม กระเทียม น้ำผึ้ง) งานแห่เทียนพรรษา งานประเพณีมหาสงกรานต์แก่งสะพือ งานประเพณีสี่เผ่าไทยศรีสะเกษ

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง และการเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

วัดหนองป่าพง วัดป่านานาชาติ วัดภูเขาแก้ว ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์บริเวณผา
แต้มและผาขาม ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินวัดสระกำแพงน้อย ปราสาทบ้าน
ปราสาท ปราสาทเขาพระวิหาร นครวัด นครธม Wat Phou Asa

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง และการเดินทางไปยัง
สถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เขื่อนปากมูล เขื่อนสิรินธร ตลาดชายแดนช่องเม็ก ตลาดชายแดนช่องสะง่า สวน
สมเด็จพระศรีนครินทร์ สวนสัตว์ศรีสะเกษ การแข่งขันวิ่งฮาล์ฟและควอเตอร์มาราธอนผู้ผามอ
อีแดง

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง และการเดินทางไปยัง
สถานที่ดังกล่าว

2. แบบประเมินโครงร่างหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาคทฤษฎีท้องถิ่นสำหรับ การท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมภาคทฤษฎีท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต โดยมีจุดประสงค์ให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ภาครณาพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร

3. โปรดศึกษาและทำความเข้าใจในรายละเอียดของหลักสูตรแล้วจึงทำการประเมินหลักสูตร และหากท่านมีความคิดเห็นประการใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรนี้ โปรดแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะในส่วนท้ายของแบบประเมิน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ.....นามสกุล.....

วุฒิการศึกษา.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

โทรศัพท์.....

ที่อยู่.....

.....โทรศัพท์.....

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และให้ข้อเสนอแนะตอนท้ายนี้

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความสามารถ ในการนำ เทียบในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>2. เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม</p> <p>1.หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ</p> <p>หน่วยที่ 1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและสังคมเศรษฐกิจ</p> <p>เรื่องที่ 1.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 1.2 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 1.3 ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความ</p> <p>สัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 1.4 ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 1.5 อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 1.6 หักถกรมพื้นเมืองและของที่ระลึกในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 1.7 ตลาดชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>หน่วยที่ 2 ภูมิเนศและการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>เรื่องที่ 2.1 ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 2.2 การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>หน่วยที่ 3 ศิลปกรรมและศาสนา</p> <p>เรื่องที่ 3.1 ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 3.2 ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 3.3 นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 3.4 เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>หน่วยที่ 4 ประวัติศาสตร์และวรรณคดี</p> <p>เรื่องที่ 4.1 ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 4.2 วรรณคดีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 4.3 ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 4.4 ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 4.5 การสื่อความหมาย</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>2. หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ</p> <p>หน่วยที่ 5 หน้าที่งานมัคคุเทศก์</p> <p>เรื่องที่ 5.1 บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณ ของมัคคุเทศก์</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 5.2 วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>เรื่องที่ 5.3 พิธีกรเข้า – ออกผ่านชายแดนในพื้นที่</p> <p>สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 5.4 ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>เรื่องที่ 5.5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
หน่วยที่ 6 เทคนิคงานมัลติมีเดีย เรื่องที่ 6.1 การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว <u>ขอบเขตเนื้อหา</u> ☐ มากเกินไป ☐ เหมาะสม ☐ น้อยเกินไป ข้อเสนอแนะ.....		
เรื่องที่ 6.2 การปฐมพยาบาลเบื้องต้น <u>ขอบเขตเนื้อหา</u> ☐ มากเกินไป ☐ เหมาะสม ☐ น้อยเกินไป ข้อเสนอแนะ.....		
เรื่องที่ 6.3 เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว <u>ขอบเขตเนื้อหา</u> ☐ มากเกินไป ☐ เหมาะสม ☐ น้อยเกินไป ข้อเสนอแนะ.....		
เรื่องที่ 6.4 ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข <u>ขอบเขตเนื้อหา</u> ☐ มากเกินไป ☐ เหมาะสม ☐ น้อยเกินไป ข้อเสนอแนะ.....		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 6.5 มนุษย์สัมพันธ์</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>3. หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว</p> <p>หน่วยที่ 7 ประเภททรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p>เรื่องที่ 7.1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 7.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เรื่องที่ 7.3 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>เรื่องที่ 7.4 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		
<p>4. หมวดภาคการศึกษาออกสถานที่</p> <p>หน่วยที่ 8 ศึกษาออกสถานที่ 3 เส้นทาง</p> <p>เส้นทางที่ 1 ทุงศรีเมือง โจงเจียม ผาแต้ม น้ำตก-สร้อยสวรรค์ ตลาดชายแดนช่องเม็ก</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป</p> <p>() เหมาะสม</p> <p>() น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p>		

รายการที่ประเมิน	ความเห็น	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
<p>เส้นทางที่ 2 วัดป่านานาชาติ อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย น้ำตกห้วย-หลวง แก่งลำดวน</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป () เหมาะสม () น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>เส้นทางที่ 3 ผามออีแดง เขาพระวิหาร น้ำตกสำโรงเกียรดี ช่องสะง่า ชมสินค้าพื้น เมืองและของที่ระลึก</p> <p><u>ขอบเขตเนื้อหา</u></p> <p>() มากเกินไป () เหมาะสม () น้อยเกินไป</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>3. วิธีการฝึกอบรม</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>4. การประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>5. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>6. จำนวนชั่วโมงทั้งหมดที่ใช้ในการฝึกอบรม</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		
<p>7. ความครอบคลุมเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>		

3. หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตฉบับสมบูรณ์

หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

3. หลักการและเหตุผล

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญมากทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะกระจายออกไปสู่หลายอาชีพและหลายท้องถิ่น โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีการลงทุน หรือ ขยายกิจการอันเป็นผลให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ใช้ผลิตผลพื้นเมืองมากขึ้น เกิดความต้องการด้านสินค้าของที่ระลึก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหัตถกรรมในครอบครัวที่ประชาชนใช้เวลาว่างจากงานประจำผลิตจำหน่ายเป็นรายได้เสริม การมีช่องทางทำอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ภายในท้องถิ่นของตนจะช่วยลดอัตราการเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่วิถีกันศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นก็จะได้รับการฟื้นฟูพร้อมกันกับการส่งเสริมด้านช่างฝีมืออันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ และสามารถนำเอาทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตของที่ระลึกขายให้กับนักท่องเที่ยวได้ ส่วนในด้านศิลปวัฒนธรรมนั้น สังคมไทยเป็นสังคมของชาติเก่าแก่สืบเนื่องกันมานับพันๆ ปี จึงมีวัฒนธรรมความเป็นอยู่ระเบียบ ประเพณี นาฏศิลป์ การละเล่น ฯลฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดที่ควรค่าแก่การนำออกเผยแพร่ระหว่างคนไทยด้วยกันเองและอวดแก่ชาวโลก ถ้ามีการท่องเที่ยวเป็นสื่อในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เจ้าของถิ่นก็จะตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของตน ในแง่ของการเป็นทรัพยากรท้องถิ่นที่ควรได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกแก่อนุชนรุ่นหลัง (หน่วยศึกษานิเทศน์ ,2533 : 21)

สามเหลี่ยมมรกตเป็นพื้นที่ที่ครอบคลุมพื้นที่ 3 ประเทศ 6 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดศรีสะเกษของประเทศไทย แขวงอัตตะปือและแขวงจำปาสักของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จังหวัดพระวิหารและจังหวัดสตริงเตร็งของราชอาณาจักรกัมพูชา พื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่มีทรัพยากรในการท่องเที่ยวหลายด้าน ควรส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากที่ต่างๆ ให้เข้าไปเยี่ยมชม การท่องเที่ยวในภาคอีสานจะ

เป็นการเยี่ยมชมโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ เช่น ปราสาทหินพิมาย ปราสาทเขาพนมรุ้ง เขาพระวิหาร ผาแต้ม เป็นต้น ซึ่งขาดความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยว สามเหลี่ยมมรกตจึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีความหลากหลาย เช่น ตลาดชายแดน ภูเขา น้ำตก อุทยาน ฯลฯ ถ้าสถานที่นี้ได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกด้านจะทำให้การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้มีมากขึ้นซึ่งจะเกิดผลดีในด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐที่ต้องการให้ประเทศไทยมีบทบาทนำด้านการท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นประตูสู่อินโดจีน จะทำให้ประเทศไทยไม่เพียงแต่ประตูเท่านั้นแต่จะเป็นที่รองรับนักท่องเที่ยวด้วย การที่จะทำในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามานั้น นอกจาก ทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลายแล้ว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป การบริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวและเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการท่องเที่ยวให้มีความรู้ความสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อก่อให้เกิดรายได้ การสร้างหลักสูตรมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเฉพาะสามประเทศ (สามเหลี่ยมมรกต) จะทำให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถที่เฉพาะลงไปในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต เพราะในอนาคตพื้นที่นี้จะถูกพัฒนาควรมีบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไว้รองรับการขยายตัว

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความสามารถในการนำเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

5. ขอบเขตเนื้อหาวิชา

หลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต มีขอบเขตครอบคลุมใน 3 ด้านหลักๆ คือ 1) ความรู้ทั่วไปในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 2) ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 3) ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของมัคคุเทศก์ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หมวดวิชา 8 หน่วยการอบรม ประกอบด้วยจุดประสงค์ หน่วยการอบรม คุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม สถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน วิธีการอบรม การประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม และประโยชน์ที่ได้รับเมื่อผ่านการอบรม ดังนี้

1. หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ ประกอบด้วยวิชาต่างๆ ดังนี้

หน่วยที่ 1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและสังคมเศรษฐกิจ

- เรื่องที่ 1.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
- เรื่องที่ 1.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- เรื่องที่ 1.3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน
- เรื่องที่ 1.4 ผลกระทบทางการท่องเที่ยว
- เรื่องที่ 1.5 แนวทางนโยบายด้านการท่องเที่ยว
- เรื่องที่ 1.6 การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
- เรื่องที่ 1.7 กระบวนการทำแผนการตลาด

2. หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ ประกอบด้วยวิชาต่างๆ ดังนี้

หน่วยที่ 2 หน้าที่งานมัคคุเทศก์

- เรื่องที่ 2.1 บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
- เรื่องที่ 2.2 วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์
- เรื่องที่ 2.3 ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร และพิธีการเข้า-ออกผ่านชายแดน
- เรื่องที่ 2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

หน่วยที่ 3 เทคนิคงานมัคคุเทศก์

- เรื่องที่ 3.1 การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- เรื่องที่ 3.2 การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- เรื่องที่ 3.3 เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว
- เรื่องที่ 3.4 ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข
- เรื่องที่ 3.5 มนุษย์สัมพันธ์
- เรื่องที่ 3.6 การตีความหมายและการสื่อความหมายของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวในพื้นที่

3. หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ประกอบด้วยวิชาต่างๆ ดังนี้

หน่วยที่ 4 ประวัติศาสตร์และประชาชนในท้องถิ่น

- เรื่องที่ 4.1 ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต
- เรื่องที่ 4.2 ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต
- เรื่องที่ 4.3 วรรณคดี และชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หน่วยที่ 5 ภูมินิเวศสามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 5.1 ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 5.2 การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยที่ 6 นิเวศวัฒนธรรม

เรื่องที่ 6.1 อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 6.2 ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น

เรื่องที่ 6.3 ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 6.4 นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 6.5 เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 6.6 ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์

เรื่องที่ 6.7 การสื่อความหมาย

หน่วยที่ 7 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

เรื่องที่ 7.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

เรื่องที่ 7.2 ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 7.3 หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ระลึก และตลาดชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หน่วยที่ 8 ประเภททรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 8.1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 8.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 8.3 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เรื่องที่ 8.4 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

4. หมวดภาคการศึกษาออกสถานที่

ในหมวดภาคศึกษาออกสถานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตที่ทำการจัดฝึกอบรมสามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่มีความสำคัญได้ตามความเหมาะสมผู้ที่เข้ารับการอบรมฝึกปฏิบัติขณะที่อยู่บนรถ โดยการกำกับของมัคคุเทศก์อาชีพ และศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ที่ไป

หมายเหตุ เนื่องจากเป็นหลักสูตรมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเฉพาะพื้นที่ จึงไม่มีการจัดอบรมในหมวดภาควิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมสามารถหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษด้วยตนเองซึ่งจะเป็นความรู้ความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคลทำให้สามารถนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้

6. คุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม

1. ผู้เข้าอบรมจะต้องมีคุณสมบัติมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. มีสัญชาติไทย
3. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์

7. สถานที่และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเลือกและจัดอบรมตามความเหมาะสม

8. วิธีการฝึกอบรม

การบรรยาย อภิปรายกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม อภิปราย ทัศนศึกษา การระดมสมอง แบบฝึกหัด กรณีศึกษา เกมหรือการแสดงบทบาทสมมติ ฝึกปฏิบัติ สาธิต ฝึกปฏิบัติโดยการอยู่ร่วมกันโดยมีการฝึกทั้งกลางวัน-กลางคืน เน้นฝึกปฏิบัติ

9. การประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม

เกณฑ์การประเมินผลผู้เข้ารับการอบรม

- 9.1 ต้องมีเวลาเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 80% ของเวลาทั้งหมด
- 9.2 ต้องออกฝึกปฏิบัติภาคสนามทุกครั้ง ถ้าไม่ฝึกปฏิบัติภาคสนามถือว่าไม่ผ่าน
- 9.3 ผ่านการทดสอบภาคทฤษฎี(ข้อเขียน)

- สอบข้อเขียน/บรรยายแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ภาพถ่ายได้

9.4 ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติ

- สอบพูดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

9.6 ผู้ที่ผ่านการอบรมต้องมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 70 % ของคะแนนทั้งหมด

10. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม ตามความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละพื้นที่

11. ประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จะได้รับบัตรรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำการจัดอบรม ซึ่งสามารถนำเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตได้

โครงสร้างหลักสูตร หลักสูตรแบ่งออกเป็น 4 หมวดวิชา ได้แก่

1. หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ
2. หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ
3. หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว
4. หมวดภาคการศึกษานอกสถานที่

รายวิชาในแต่ละหมวดวิชา

เนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่างๆ ที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมจึงมีความรู้ไม่เท่าเทียมกันซึ่งอาจเป็นปัญหาในการจัดอบรม ดังนั้นจึงได้จัดรายวิชาต่างๆ ให้กับผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน คือ สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และสำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ได้ดังนี้

รายวิชาที่ใช้ในการฝึกอบรม

ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น/ตอนปลาย	ผู้จบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้จบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ผู้จบการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปริญญา ตรี)
<p>หมวดความรู้ทางวิชาการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ 2. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3. การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน 4. ผลกระทบทางการท่องเที่ยว 5. แนวทางนโยบายด้านการท่องเที่ยว 6. การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว 7. กระบวนการทำแผนการตลาด 	<p>หมวดความรู้ทางวิชาการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน 3. ผลกระทบทางการท่องเที่ยว 4. แนวทางนโยบายด้านการท่องเที่ยว 5. การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว 	<p>หมวดความรู้ทางวิชาการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน 3. ผลกระทบทางการท่องเที่ยว 4. การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว 	<p>หมวดความรู้ทางวิชาการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน
<p>หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ 2. วัตถุประสงค์งานของมัคคุเทศก์ 3. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับสุลกากร และพิธีการเข้า- ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม 5. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว 7. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว 8. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไขปัญหา 9. มนุษย์สัมพันธ์ 10. การสื่อและการตีความหมายของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวในพื้นที่ 	<p>หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ 2. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับสุลกากร และพิธีการเข้า- ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม 4. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว 5. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไขปัญหา 6. มนุษย์สัมพันธ์ 7. การตีความหมายและการสื่อความหมายของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวในพื้นที่ 	<p>หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์ 2. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับสุลกากร และพิธีการเข้า- ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 3. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว 4. ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไขปัญหา 5. การตีความหมายและการสื่อความหมายของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวในพื้นที่ 	<p>หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระเบียบพิธีเกี่ยวกับสุลกากร และพิธีการเข้า- ออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 2. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว 3. เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว

รายวิชาที่ใช้ในการฝึกอบรม (ต่อ)

ผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น/ตอนปลาย	ผู้ที่จบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้ที่จบการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ผู้ที่จบการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)
<p>หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ ท่องเที่ยว</p> <ol style="list-style-type: none"> ประวัติและความเป็นมาของ สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะทางสังคมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต วรรณคดี และชนเผ่าต่างๆ ใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ภูมิศาสตร์ของพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่ง ท่องเที่ยว อาหารพื้นเมืองในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อใน ท้องถิ่น ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต เทศกาลและงานประเพณีใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับ มัคคุเทศก์ 	<p>หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ ท่องเที่ยว</p> <ol style="list-style-type: none"> ประวัติและความเป็นมา ของสามเหลี่ยมมรกต ลักษณะทางสังคมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต วรรณคดี และชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ภูมิศาสตร์ของพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต การอนุรักษ์ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยว อาหารพื้นเมืองในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อ ในท้องถิ่น ศิลปกรรมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต เทศกาลและงานประเพณี ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ความรู้ภาษาท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์ 	<p>หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยว</p> <ol style="list-style-type: none"> ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยม มรกต ลักษณะทางสังคมใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต วรรณคดี และชนเผ่า ต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต ภูมิศาสตร์ของพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต การอนุรักษ์ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยว อาหารพื้นเมืองใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความ เชื่อในท้องถิ่น ศิลปกรรมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต เทศกาลและงาน ประเพณีในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 	<p>หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยว</p> <ol style="list-style-type: none"> ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยม มรกต ลักษณะทางสังคมใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต วรรณคดี และชนเผ่า ต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต ภูมิศาสตร์ของพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต อาหารพื้นเมืองใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความ เชื่อในท้องถิ่น ศิลปกรรมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต เทศกาลและงาน ประเพณีในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต

รายวิชาที่ใช้ในการฝึกอบรม (ต่อ)

ผู้ต้องการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น/ตอนปลาย	ผู้ต้องการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้ต้องการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ผู้ต้องการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)
12. การสื่อความหมาย 13. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว 14. ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต 15. หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ ระลึก และตลาดชายแดนใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 16. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 17. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 18. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 19. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์ สร้างขึ้นในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต	12. การสื่อความหมาย 13. ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ ของ 3 ประเทศในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 14. หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ ระลึก และตลาดชายแดนใน พื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 15. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 16. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต 17. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และ ศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต 18. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์ สร้างขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต	11. ความรู้ภาษาท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์ 12. การสื่อความหมาย 13. ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และ ความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 14. หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ระลึก และตลาด ชายแดนในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 15. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 16. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 17. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต 18. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่ มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต	10. ความรู้ภาษาท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์ 11. ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ และ ความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 12. หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ระลึก และตลาด ชายแดนในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 13. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 14. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต 15. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาในพื้นที่สามเหลี่ยม มรกต 16. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่ มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่ สามเหลี่ยมมรกต
หมวดภาคการศึกษานอก สถานที่	หมวดภาคการศึกษานอก สถานที่	หมวดภาคการศึกษา นอกสถานที่	หมวดภาคการศึกษา นอกสถานที่

คำอธิบายรายวิชาของแต่ละหมวด

1.หมวดภาคความรู้ทางวิชาการ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ความสำคัญและผลกระทบของการท่องเที่ยว ต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้รับจากการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต แนวโน้มและทิศทางของการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ในอนาคต

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการท่องเที่ยว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อลดความยากจน

แหล่งร้านค้าชุมชน สินค้าท้องถิ่น

ผลกระทบทางการท่องเที่ยว

ผลกระทบทางด้านสังคม ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม
ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางนโยบายด้านการท่องเที่ยว

แนวทางนโยบายด้านการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และ
กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา

การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรฐานการท่องเที่ยว มาตรฐานการบริการ การพัฒนาทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยว

กระบวนการทำแผนการตลาด

ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว การลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริม
การท่องเที่ยว ความร่วมมือกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.หมวดภาคความรู้เฉพาะอาชีพ

บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์

ความหมายของมัคคุเทศก์ ประเภทของมัคคุเทศก์ ความสำคัญของมัคคุเทศก์ คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ที่ดี บทบาทและหน้าที่ของมัคคุเทศก์ มารยาทและจรรยาบรรณที่มัคคุเทศก์พึงมี พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับ 2) พ.ศ. 2545

วิธีปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์

การรับงานและการเตรียมตัวก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ การรับเข้าและการส่งออกที่สนามบิน ท่าเรือ สถานีรถไฟและรถยนต์ การอำนวยความสะดวกในระหว่างการเดินทาง การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ การรับค่าตอบแทนจากร้านค้า สถานที่บริการนักท่องเที่ยว การกล่าวต้อนรับ-อำลา การกล่าวขอบคุณ ฝึกปฏิบัตินอกสถานที่เน้นการพูดในขณะที่ยื่นบรรยายหรือเดินบรรยาย (เดินหน้า-ถอยหลัง)

ระเบียบพิธีเกี่ยวกับศุลกากร และพิธีการเข้า-ออกผ่านชายแดน ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

พิธีการศุลกากรสำหรับนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าออก การนำเงินตราเข้าออกประเทศ หนังสือเดินทาง ประเภทของหนังสือเดินทางและการตรวจลงตรา (VISA) พิธีการเข้าออกผ่านชายแดนในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ของต้องห้ามและของต้องจำกัดในการนำเข้าออกของแต่ละประเทศ การทำบัตรผ่านแดนชั่วคราว

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

ประเภทและระดับของโรงแรม วิธีการติดต่อของจองห้องพัก ชนิดของห้องพัก การลงทะเบียนเข้าพัก(check-in) และการส่งคืนห้องพัก(check - out) มารยาทในการใช้บริการห้องพัก และห้องอาหารของโรงแรม

การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ภัยในรูปแบบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว วิธีการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในขณะที่เดินทางและนำชมสถานที่ ข้อควรปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ข้อปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือถูกโจรกรรมขณะเดินทาง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

วิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น อุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

เทคนิคการนำทัวร์และการจัดรายการนำเที่ยว

การวางแผนนำเที่ยว วิธีการจัดรายการนำเที่ยว เทคนิคการนำชมสถานที่และการอธิบายข้อมูลต่างๆ การถ่ายภาพพื้นฐาน เทคนิคการให้บริการ กิจกรรมนันทนาการ

ปัญหาเฉพาะหน้าและการแก้ไข

ปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นขณะนำเที่ยว เทคนิคและวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการนำเที่ยว

มนุษย์สัมพันธ์

ความหมายของมนุษย์สัมพันธ์ การสร้างมนุษย์สัมพันธ์ ศิลปะการพูดและการแสดงออกสำหรับมัคคุเทศก์ การพัฒนาบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น

การตีความหมายและการสื่อความหมายของผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวในพื้นที่

รูปแบบการนำเที่ยว วิธีการปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยว การนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเดี่ยว นำเที่ยวนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็ก นำเที่ยวนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่

3. หมวดภาคความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ประวัติและความเป็นมาของสามเหลี่ยมมรกต

ก่อนเกิดเป็นพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต แนวคิดความร่วมมือในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตของทั้งสามประเทศ (ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา) การดำเนินการในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตในปัจจุบัน แผนการดำเนินงานในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอนาคต

ลักษณะทางสังคมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ประชากร เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ชนเผ่าในท้องถิ่น การประกอบอาชีพ / รายได้ สถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ครอบครัว การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อ ความสัมพันธ์และความมั่นคงระหว่าง 3 ประเทศ

วรรณคดี และชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีพื้นบ้านกับวิถีชีวิต วรรณกรรมที่พบในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นิทานพื้นบ้าน ชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ชาติพันธุ์ ชุมชนท้องถิ่น วัฒนธรรม และวิถีการดำรงชีวิต สถานภาพทางเศรษฐกิจชุมชน ประเพณีของชนเผ่า เปรียบเทียบชนเผ่า ลาว เขมร ไทย ในลาวเน้น ลาวเทิง ลาวกลาง ลาวลุ่ม

ภูมิศาสตร์ของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

ที่ตั้งและอาณาเขตของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะภูมิอากาศของพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ปัจจัยด้านภูมิประเทศที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในบริเวณสามเหลี่ยมมรกต และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก

การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

ความหมายและความสำคัญของการอนุรักษ์ ความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว วิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้าน (ทางธรรมชาติ ทางศิลปวัฒนธรรม ทางประวัติศาสตร์โบราณคดี และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น) บทบาทของมัคคุเทศก์ต่อการสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนา กรณีตัวอย่างของผลกระทบทางลบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

อาหารพื้นเมืองในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

อาหารพื้นเมืองไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อาหารพื้นเมืองลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกตอาหารพื้นเมืองเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อาหารที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ศิลปะการปรุงอาหารของแต่ละชนชาติ เทศกาลงานอาหารไทย-อินโดจีน ในช่วงสงกรานต์ของทุกปี

ศาสนาและ/หรือความเชื่อในท้องถิ่น

ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ศาสนาและ/หรือความเชื่อของคนเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต อิทธิพลของศาสนา/ความเชื่อต่อวัฒนธรรมของคนแต่ละชนชาติ ประวัติเมืองอุบลราชธานี (ปทุมเมืองของเมืองพระ เมืองคนดี เมืองคนเก่ง เมืองนักปราชญ์ เมืองศิลป์)

ศิลปกรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

จิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของคนไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของคนลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต จิตรกรรม ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของคนเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต งานศิลปกรรมที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่น ความเชื่อมโยงด้านโบราณคดีของปราสาทวัดภู และเขาพระวิหาร

นาฏศิลป์และดนตรีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

นาฏศิลป์และดนตรีไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต นาฏศิลป์และดนตรีเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ประเภทของเครื่องดนตรีท้องถิ่นของแต่ละประเทศในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์และดนตรีของแต่ละประเทศ การแสดงร่วมสมัยและการแสดงโบราณคดี

เทศกาลและงานประเพณีในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

กีฬาประจำท้องถิ่น เทศกาลและงานประเพณีที่สำคัญในช่วงเวลาต่างๆ ของปี ที่จัดขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ฮีต-คองตามธรรมเนียมอีสาน-ลาวใต้

ความรู้ภาษาท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์

ความรู้เรื่องภาษาไทยและภาษาท้องถิ่น หลักภาษาและการใช้ภาษาไทยโดยเน้นการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน) ภาษาของชนเผ่าที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างง่าย

การสื่อความหมาย

หลักการสื่อความหมาย ประเภทของสื่อความหมาย วิธีการและรูปแบบการสื่อความหมาย การนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพมัคคุเทศก์ การฝึกภาษาไป

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการเดินทางมาเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว การจำแนกประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยวตามวัย เพศ สถานภาพและอาชีพ พฤติกรรมที่แตกต่างกันทางสังคม วัฒนธรรม และศาสนาของนักท่องเที่ยว การเที่ยวในบริเวณ โบราณสถานและวัด

ดินแดน ประชากร เศรษฐกิจ ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต และความสัมพันธ์ของ 3 ประเทศ

ลักษณะประชากร การแบ่งเขตการปกครอง ลักษณะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เขมร ความสัมพันธ์ระหว่างลาว-เขมร ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ประเทศ

หัตถกรรมพื้นเมือง ของที่ระลึก และตลาดชายแดน ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

หัตถกรรมพื้นเมืองไทยในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต หัตถกรรมพื้นเมืองลาวในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต หัตถกรรมพื้นเมืองเขมรในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต ประเภทของงานหัตถกรรม แหล่งผลิตและสถานที่จำหน่ายสินค้าหัตถกรรม ความหมายของตลาดชายแดน ตลาดชายแดนด่านช่องเม็ก ตลาดชายแดนด่านช่องสะงำ บริเวณที่ตั้งของตลาดชายแดน ประเภทของสินค้า ลักษณะโดยรวมของตลาด สินค้าปลอดภาษี และการนำสินค้าเข้า-ออกจากประเทศเพื่อนบ้าน

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

แก่งสะพือ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ถ้ำคูหาสวรรค์ แม่น้ำสองสี อุทยานแห่งชาติผาแต้ม เสาเฉลียง น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกแสงจันทร์(น้ำตกภู) น้ำตกห้วยหลวง แก่งลำดวน อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ผามออีแดง น้ำตกคำโรงเกียรติ น้ำตกห้วยจันทร์ โลมาน้ำโจง (River Dolphin) น้ำตกตาดฟาน น้ำตกคอนพะเพ็ง น้ำตกหลี่ผี น้ำตกตาดหลวง อุทยานบาเจียง (น้ำตกผาส้วม) น้ำตกเจ็ดชั้น น้ำตกตาดจำปี น้ำตกตาดเยื้อง

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง การเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

บ้านปะอาว สินค้าพื้นเมืองประเภทของใช้(ผ้าฝ้ายทอมือ หมอนจิด ผ้าขาวม้า ผ้า

ใหม่ เครื่องทองเหลือง และเครื่องจักสาน หัตถกรรมจากไม้ไผ่) สินค้าพื้นเมืองประเภทของกิน (หมูยอ กุนเชียง ไข่กรอกอีสาน ไข่เค็ม หอม กระเทียม น้ำผึ้ง) งานแห่เทียนพรรษา งานประเพณีมหาสงกรานต์แก่งสะพือ งานประเพณีสีเฝ้าไทยศรีสะเกษ และเทศกาลเข้าพรรษา-ออกพรรษา ลอยกระทง ทั้งในประเทศกัมพูชาและประเทศลาว

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง การเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา

ในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

วัดหนองป่าพง วัดบ้านนาชาติ วัดภูเขากแก้ว ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์บริเวณผาแต้มและผาขาม ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินวัดสระกำแพงน้อย ปราสาทบ้านปราสาท ปราสาทเขาพระวิหาร ปราสาทเกาะแก ปราสาทประکان นครวัด นครธม ปราสาทวัดพู

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง การเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในพื้นที่สามเหลี่ยมมรกต

เขื่อนปากมูล เขื่อนสิรินธร ตลาดชายแดนช่องเม็ก ตลาดชายแดนช่องสะง่า สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สวนสัตว์ศรีสะเกษ การแข่งขันวิ่งฮาล์ฟและควอเตอร์มาราธอนสู่มออีแดง ความขัดแย้งกรณีเขื่อนปากมูล

ศึกษาประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้รับ ที่ตั้ง การเดินทางไปยังสถานที่ดังกล่าว

APPENDIX D

- 1.รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินหลักสูตร
 - 2.หนังสือขอความอนุเคราะห์ทำแบบประเมินหลักสูตร
-

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินหลักสูตร

1. ดร.เทิดชาย	ช่วยบำรุง
2. อาจารย์ทินกร	อัติไพบูลย์
3. ดร.ชมพูนุช	โมราชาดี
4. รศ.ประจักษ์	บุญอารีย์
5. คุณมาโนช	ชาญนรา
6. คุณพนิดา	พิริยะกิจไพบูลย์
7. คุณอานนท์	คำมรรค
8. อาจารย์บุญหลิบ	พานิชย์ชาติ
9. คุณธนพร	เพิ่มพูล
10. Mr. Xomphu	Keawpanya
11. Mr. Shok	Chea

BIOGRAPHY

NAME	Miss Panadda Wongsaree
DATE OF BIRTH	4 April 1977
PLACE OF BIRTH	Khonkhan, Thailand
INSTITUTIONS ATTENDED	Rajabhat Bansomdej Chaopraya Institute,1996-1999: Bachelor of Education (General Science) Mahidol University,2003-2005: Master of Science (Environmental Planning for Community and Rural Development)
HOME ADDRESS	97/1 M.4 Soi Pracha Utit 19 Pracha Utit Road Ratburana, Bangkok, Thailand Tel.0-2870-9159
E-MAIL	ning_panadda@yahoo.com Wongsaree1@hotmail.com